

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 3. september 2012**

Torsdag den 3. september 2012 kl. 16.00**Dagsorden:****Fortsættelse af forhandlingerne om Budget 2013: 1. behandling af budgetforslag 2013 og budgetoverslagsårene 2014-2016 (2012-91416)**

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): God eftermiddag. Mødet er genoptaget.

Vi skal i eftermiddag og i aften fortsætte førstebehandlingen af Københavns Kommunes budget for 2013.

Jeg har modtaget afbud fra Jonas Bjørn Jensen og Mogens Lønborg, der begge har meldt afbud af private årsager, og fra Lars Berg Dueholm, der er forhindret på grund af sygdom.

Til mødet i aften er der udarbejdet en talerliste, som er omdelt på pladserne. De indledende talere vil få ordet i den rækkefølge, de er anført. Talerrækkefølgen er prioriteret efter udvalgenes ressortområde. Borgmestre taler enten som den første eller som den sidste taler inden for de enkelte udvalgsområder. Der vil som i torsdags være mulighed for at stille spørgsmål til de enkelte ordførere efter ordførtalerne. De, som ønsker at stille spørgsmål til ordføreren, skal selv tilmelde sig via afstemningssystemet. Her trykker man på en kort bemærkning.

Klaus Mygind (F): Når jeg tager ordet her om styreformens struktur og som medlem af Strukturudvalget, så er det fordi jeg også mener, at det område har budgetmæssige konsekvenser. Men allermost betyder arbejdet forhåbentlig, at vi får klarhed om ansvar, at vi får en mere demokratisk og gennemsigtig kommune med en større borgerinddragelse, større effektivitet og bedre service for borgerne.

Implementeringen af styreform og struktur vil følge i 2013, men måske i endnu højere grad i 2014 og 2015, hvis det står til SF. Omstruktureringer er investeringer, som kræver mange ressourcer, og de skal afsættes lige nu, men forhåbentlig vil de give et stort afkast senere, og det ligger helt i tråd med tankegangen om, at når vi investerer i kommunen, så gør vi det også med henblik på sikrere og bedre fremtidig drift.

Foruden indførelse af flertalsstyre med stærk mindretalsbeskyttelse, som SF har tilsluttet sig for længst, ser jeg tre punkter, som er vigtige:

Strukturudvalget skal have fokus på organisationen helt i toppen, hvor politikere og administration spiller sammen, og helt lokalt, hvor borgere og kommune mødes. I toppen skal vi vurdere, om antallet af borgmestre og udvalg er det rigtige. Vi skal rationalisere og undgå dobbeltadministration, skabe klare snitflader. Det er en proces, vi er i gang med, og der er også kommet de første resultater, det kan man se af budgetoplæggene. Forskellen mellem, hvad København bruger i administration, og så 6-byerne, er på vej ned, og det er selvfølgelig positivt.

Men vi skal også vurdere nogle ting omkring, hvordan kommunen forbedrer og udvikler strategier. Spørgsmålet er, om vi skal have et forum for innovation i Københavns Kommune, der kan rejse

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

diskussioner i Borgerrepræsentationen, som kan udvikle arbejdet i kommunen bredt. Det har Lyngby Kommune haft god succes med, og der tror jeg, vi kan lære noget.

Borgerrepræsentationens arbejdsform trænger også til forbedring. Lige nu er arbejdet i BR et sammensurium af stort og småt. Vi kan spørge, hvordan BR bliver stedet for de store diskussioner. I BR er der op til 1.000 dagsordenspunkter i løbet af et år, behandlingen er ofte formel og uden tilføjelse af noget nyt, uden debat, uanset om det er meget store spørgsmål, eller om det er konkrete enkeltsager.

I Gladsaxe Kommune har de over en årrække arbejdet med det her, og de har nedsat antallet af sager fra 650 om året til omkring 200. Vi bør overveje at gøre det samme på den måde, uden at det på nogen måde begrænser det enkelte medlems ret til at rejse sager. Men jeg tror, vi kan fokusere arbejdet i Borgerrepræsentationen.

Også på det lokale København skal der fortsat ske udvikling. Lokaludvalgene er nu ved at sætte deres præg på bydelene, og det skal udvikles og fortsætte. Men nu skal vi også have lavet én adgang til kommunen for borgerne i bydelene. Borgerservice, biblioteker, frivilligcentre, fagforvaltningernes borgerrettede aktiviteter, pladsanvisning, ungehuse, ungekulturhuse, skal udvikles som en sammenhængende del i vores bydele.

Intentionen er, at der i hver bydel er et sted både virtuelt og fysisk, hvor borgeren kan komme og blive serviceret, hvor borgeren oplever det bagvedliggende system spille sammen, og det gælder også, når der skal tages nye initiativer, sådan at borgerne møder en kommune, hvor alle relevante fagområder spiller sammen lokalt. Inden for det landsdækkende sundhedsvæsen arbejder man nu med én indgang for patienterne med diagnosticeringsgaranti, og her tror jeg faktisk, der er nogle ting, vi kan lære af det, der foregår der.

Alt dette kræver investeringer. I budgetaftalen for 2013 vil det i høj grad være hensigtserklæringer om processen, om udvalgsstruktur, der skal tilrettelægges, så den er på plads, inden den nye Borgerrepræsentation er valgt. Men derefter vil der nok også være i 2014 og 2015, det er der, hvor der skal ske investeringer i vores organisation, så de her ting kan blive til gavn for borgerne og for alle i København.

Jeg takker for at få lov til at sige de her ting, det er måske ikke normalt lige i det her felt omkring budget, men jeg synes, at vores arbejde i Strukturudvalget har nogle budgetmæssige konsekvenser, som vi skal være opmærksomme på de kommende år, for at vi kan få en ordentlig implementering.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Tak for det. Jeg har en spørger, Carl Christian Ebbesen, værsgo.

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg vil gerne takke SF for at bringe det her emne på banen, og jeg tror, vi alle sammen kan blive enige om, at vi kan nå meget, meget langt i forhold til en effektiv sagsbehandling og en bedre politikerbetjening med den nuværende styreform.

Men det, jeg godt kunne tænke mig at høre, var, at jeg kan forstå, at SF går ind for flertalsstyre og har tilsluttet sig det, og så er det, jeg spørger: Hvis nu flertallet ændrer sig, er SF så også indstillet på, at man kan fyres som fagborgmester, hvad man jo kan i andre kommuner, der kan udvalgsformanden jo skiftes ud? Jeg skal høre, om SF også er interesseret i, at man gør det.

Det er jo ikke nogen hemmelighed, at under den daværende overborgmester var det budgetflertal, der var, jo ikke nødvendigvis det samme som det, der konstituerede sig sammen. Den situation kunne man jo godt forestille sig også kommer i fremtiden, og i den situation kan andre kommuner udskifte udvalgsformand/borgmester. Er SF også interesseret i, at det bliver indført her i København?

Klaus Mygind (F): Det er selvfølgelig et spørgsmål, som vi har diskuteret, og sådan som vi ser det, så er vi ikke interesseret i det, som det ligger. Det handler om, at vi med hensyn til de øvrige

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

borgmestre gerne vil sikre en ligestilling i forhold til overborgmesteren. Det er jo klart, at for nærværende, sådan som revisionen ligger, vil det aldrig være muligt at lave et fuldstændig parlamentarisk system, hvor også overborgmesteren kan miste sit flertal i løbet af en periode. Så vores begrundelse for, at vi fastholder, at udvalgsformænd/borgmestre i København er ansat for hele perioden, er, at vi så sikrer en ligeværdig styrke.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så giver jeg ordet til spørgeren i 2. runde. Jeg skal bede jer om at trykke jer ind med korte bemærkninger.

Carl Christian Ebbesen (O): Jamen igen, altså hvis det er holdningen fra SF's side, så er der jo i virkeligheden ingen ændring strukturmæssigt, altså så bliver det politiske arbejde her på Rådhuset overhovedet ikke forandret. Så står man præcis i samme situation, at den borgmester, der nu engang er blevet valgt ved konstituering, ikke nødvendigvis har et flertal bag sig i at udføre politikken, og så er vi jo i fuldstændig samme situation, som vi er i nu, nemlig at der kan sidde en borgmester, der ikke har et flertal bag sig. Det vil så åbenbart også ske, uanset om man skifter til flertalsstyre på konstitueringsdagen. Jeg synes ikke rigtig, vi kommer nogen vegne i forhold til at løse nogle af de mange ting, som jeg ellers vil rose SF for at tage op her.

Så virkeligheden er vel, at vi kan nå præcis lige så langt med den nuværende styreform uden at ændre på den og bare gå i gang med arbejdet uden nødvendigvis at lave det om til flertalsstyre.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så giver jeg ordet til ordføreren for at svare.

Klaus Mygind (F): Altså der, hvor jeg ser den store forskel, er, at i konstitueringerne omkring en anden styreform vil man faktisk lave et politisk grundlag for samarbejdet, hvor vi på nuværende tidspunkt laver et taktisk grundlag for samarbejdet.

Jeg kan godt se, at der er det problem, at hvis nu samarbejdet bryder sammen 2 år henne i perioden, så er vi i en særlig situation. Men på nuværende tidspunkt har vi vejet det højere at give borgmestre, der danner sammenhængen, samme position.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så giver vi ordet til spørgeren i 3. runde.

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg vil bare sige, at det giver ikke mening, altså det giver jo ikke mening. Når man taler om de normale kommuner, der er, altså de øvrige kommuner i landet, har de jo præcis taget højde for det, hvis et samarbejde i den konstitueringsgruppe, der nu er på valgnatten, bryder sammen; så har man mulighed for at skifte formændene i udvalgene ud, fordi man netop ønsker flertalsstyre.

Det, jeg så kan forstå, SF går ind for her, er en mellemmodel igen, det er en afvigelse i forhold til normalkommunerne. Det er, at man tror, man på valgnatten kan forhandle sig til borgmesterposterne, men man er tilsyneladende ikke villig til at afgive dem, hvis samarbejdet bryder sammen. Det giver ingen mening set fra Dansk Folkepartis side; så er vi fuldstændig lige vidt i forhold til den situation, vi står i i dag. Hvis man vil gå fra A til B, så er man nødt til at tage det fulde skridt, ellers giver det overhovedet ingen mening overhovedet at begynde at gå.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så giver vi ordet til ordføreren for at besvare spørgsmålet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

Klaus Mygind (F): Jeg har redegjort for, hvordan vi ser på det, den vægtning af borgmestrene kontra overborgmesteren, som vi prioriterer højest i denne her situation. Samtidig kan jeg godt se din pointe, og den må vi selvfølgelig også fortsat diskutere.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Ikke flere, der har spørgsmål til Strukturudvalget. Så går vi videre til Kultur- og Fritidsudvalget, og der er det Simon Strange, der har tegnet sig og dermed får ordet nu... du får lov at puste ud. Så tager vi Bjarne Fey først ... Bjarne Fey som ordfører ... har vi også brug for at puste ud der, så går vi videre. Det er en fordel, hvis ordførerne er her fra mødets start, vil jeg sige, når man har tegnet sig ... der er ikke talepligt, nej.

Bjarne Fey (F): Ja, man føler næsten, man kommer ind på et afbud her, men det er det jo ikke.

Det er som sædvanlig Kultur & Fritid, skulle jeg til at sige, der er først på dagsordenen. I mine unge dage troede jeg sådan set det var, fordi det var det vigtigste af alle temaer, men belært af erfaring, så er det nok af bekvemmelighed, den står her.

Kultur- og fritidsområdet er en væsentlig ting. Jeg vil sige, at Kultur & Fritid er vel det, vi i det hele taget kæmper for i dagligdagen, det er sådan set det, vi kæmper for for at sige, hvad er det, der gør København god, hvad er det, der gør København lækker? Det er jo meget de kulturtilbud, vi har, når vi i år har kunnet se en Distortion brage igennem, vi har kunnet se en jazzfestival spille op til uartigheder for ældre mennesker. Vi har haft en lyscircusfestival med små krummelurer, og vi har nu kørende en artfestival, Copenhagen Art Festival 2012 i byens rum. Det er jo noget af det, som er med til at sætte en dagsorden ud over, at vi har et fantastisk, synes jeg, byrum her i København.

Det skal jeg ikke holde en lang tale om. Man kan sige, at meget af det, som fylder diskussionen i Kultur- og Fritidsudvalget og også alle andre steder, er økonomi, og vi er jo begrænset i det økonomiske råderum også i år. Vi har store udfordringer, vi kunne jo bare starte med den generelle vedligeholdelsesdagsorden med KEjds løbende vedligeholdelse. Det er jo rigtig mange penge, vi fyrer af år efter år, men ofte er det meget, meget stærkt, skal vi sige, politisk betinget, hvad vi vælger der. Den store, løbende driftspulje er ikke til stede. Det er den ene ting.

Den anden ting, som er en stor dagsorden, som er helt eksklusiv, er, at vi har været igennem alle vores idrætsanlæg. Vi har brugt ca. ½ mia. kr. på at sætte alle idrætsanlæg i stand. De ser rigtig, rigtig godt ud, og vi kan se, at brugertilfredsheden med idrætsanlæg er steget med 10 procentpoints over årene; det nytter at investere i dem.

Vi har set, når vi bygger nye kulturinstitutioner, biblioteker, at folk valfarter hen til dem. Det nytter noget med lækre faciliteter. Men vi har stadig væk masser af kulturinstitutioner, biblioteker, kulturhuse, som mangler en kærlig hånd. Det vil vi gerne kigge på, men vi er klar over, at der er begrænsede midler.

Vi vil også gerne kigge på et andet stort tema, der hedder udviklingen af gamle og nye byrum, hvor vi sørger for, at kultur og idræt bliver indarbejdet fra starten af i planerne, ikke som Ørestad komme halsende bagefter for at finde penge til at købe grunden op, vi selv har stillet til rådighed. Vi vil godt gentage det igen. Vi har Sluseholmen, Teglnholmen som et andet åndssvagt eksempel.

Vi var i Kultur- og Fritidsudvalget i Singapore her tidligere i år, og der arbejdede man med at lave lokalplaner på den lange horisont. Der arbejdede de med erhvervs politik, boligpolitik, og så har de noget omkring play politics, og det sørger for, at de rekreative områder er på plads. Nu er der ikke ligefrem demokratur dernede, og derfor er det måske lettere at håndtere, men det var ret imponerende at se, hvordan de havde indarbejdet rekreative og idrætslige faciliteter på den lange bane. Det kunne vi godt lære lidt af.

Der er også to andre store temaer, som vi måske heller ikke kommer så meget igennem med i år, vi skal nævne det alligevel, hele it-området og bibliotekerne, rettighedsdiskussionen, vi arbejder hårdt

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

med at lave en ny it-plattform i København. Nu håber vi, staten kommer på banen, vi håber i det hele taget, at staten kommer mere på banen med samarbejde mellem Københavns Kommune og hele regeringen omkring kulturpolitikken.

Der er egentlig noget, vi rigtig kan gøre noget ved, jeg tror, jeg gerne vil nævne det lidt, vi tog en beslutning her i Kultur- og Fritidsudvalget i sidste uge. Det er i det hele taget, at borgerne skal få lov til at styre mere i vores huse. Vi skal give vores kultur- og fritidstilbud tilbage til københavnernes. Vi skal udfordre og opfordre københavnernes til at tage vare på deres kulturinstitutioner i langt højere grad, end de gør nu. Vi kan gøre det på én måde, det er f.eks. at udvide åbningstiden på bibliotekerne. Vi kan også udvikle vores idrætsanlæg med, at idrætsforeningerne går over og styrer mere det her. Selvfølgelig med en kvalitetssikring, at der stadig er bemanning på, og at der stadig væk er nogle kvalitetsstandarder for vedligeholdelsen. Det er noget, vi kan gøre noget ved selv.

Så har vi selvfølgelig også nogle ønsker, de små på driftsområdet, vi nævner det bare lige i flæng. Sjællandsgade Bad, Come Back, en artistuddannelse måske var en hensigtserklæring, alt efter, hvad regeringen kan finde ud af, Distortion skal på tapetet igen. Vi vil gerne have Ungepuljen, vi vil gerne kigge på integration, og vi vil gerne kigge på biblioteker, der er nogle bevillinger, der er ved at bortfalde i det her år.

På anlægssiden peger vi på Sundby Boldklub, den sidste grusbane i København, nedlæg den, gå over til kunstgræs. Vi vil gerne kigge på, om der skal ekstra penge til Østerbro Kulturcenter. Vi vil gerne kigge på en løsning omkring Valby Idrætspark. Der ligger jo noget med, at der er nogle, der skal bygge noget derude. Og så er vi meget interesseret i Bavnehøj og deres klubhusfaciliteter derude.

Slut, prut, finale, tiden er gået. Nogen spørgsmål?

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg tror ikke, det lykkedes ordføreren at få kaldt nogen frem. Jeg beklager meget, indsatsen var ellers fremragende. Så giver vi ordet til Socialdemokraternes kultur- og fritidsordfører, og det er Simon Strange, værsgo.

Simon Strange (A): Ja tak og tak til den foregående taler.

I virkeligheden ligger Socialdemokraternes ønsker på mange måder i tråd med det, SF fører frem, så der håber jeg, vi kan finde hinanden, i hvert fald omkring temaet en by, der rykker, altså hvad er det, vi gerne vil, hvorfor er det, vi diskuterer kultur og fritid, som Bjarne Fey nævner. Hvorfor skal vi starte med det? Jamen det er, fordi vores kultur- og fritidsliv er med til at rykke bevidstheden om, hvad der kan lade sig gøre her i byen.

Vi vil gerne tiltrække mennesker, som opfatter f.eks. Distortion som noget, der har været grænsebrydende i forhold til, hvad en by kan være. Hvad er det for en hovedstad, Danmark har? Det er faktisk en, der kan flytte på ting, hvor alt, hvad man sætter i gang, kan lykkes.

Det er også en by, hvor man samles, man samles hundredtusindvis af mennesker i gaderne, man mødes, og man åbner op for nye indtryk og ideer, man kan gå på Dronning Louises Bro en torsdag aften, og så er der masser af mennesker, som mødes i det offentlige rum. Det er altså en udvikling, vi har set igennem de sidste 5 år, som i høj grad også, det er selvfølgelig et samarbejde mellem Teknik & Miljø og alle mulige andre områder, er drevet af en kulturpolitisk dagsorden, hvor man netop rigtig gerne vil have, at tingene kan rykke.

Det har også været en politisk dagsorden, hvor man har satset meget på ungekulturen og på hele bylivsdelen. Det er nogle af de indsatser, som vi satte i gang sidste periode, også i lyset af hele diskussionen omkring Ungdomshuset osv., som jeg synes i virkeligheden har båret frugt. Vi har fået en rigtig god ungekultur, vi har fået et rigtig godt byliv, men mange af de bevillinger, vi har haft sat i gang med det, de stopper faktisk i år. Det er f.eks. til Ungdomshuset, men også til Distortion, alle mulige festiva-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

ler og events. Det er et ret stort millionbeløb, i hvert fald omkring 10 mio., der kommer til at mangle i år. Så hele den udvikling, vi har set de sidste mange år, kan man sige, skal vi sørge for i år at få fortsat.

Det er også en by, der tænker kreativt. Det er et af de temaer, vi rigtig gerne vil have sat på dagsordenen. Det har vi gjort i samarbejde med mange af de øvrige af Borgerrepræsentationens partier igennem årene. Men altså det her, hvor vi lader borgerne komme til.

Bjarne Fey er inde på noget omkring nye samarbejdsformer, om at give adgang for alle borgerne, sørge for, at de bruger deres bygninger, sørge for, at de tænker, at idrætsanlæg ikke bare er noget, man kommer på for lige at booke en bane på et tidspunkt. Det er faktisk et sted, hvor man kan få ejerskab til det sted, hvor man kan gå ind, også som frivillig, og være med til at drive og skabe de rammer, som man gerne vil bo i i byen. Det gælder f.eks. havnebadene, hvor vi prøver at eksperimentere med, at foreningerne kan gå ind og drive det, når nu havnebadet lukker kl. 20. Hvorfor er det så, man ikke som borger kan få lov at holde åbent for dem, der har lyst.

Så vi skal give adgang til alle, så de kan tage ejerskab og skabe nye sammenhænge og liv i byen.

Det betyder helt konkret også i forhold til Sjællandsgade Bad, hvor jeg synes, at borgmester Pia Allerslev i sin tale i sidste uge nævnte meget omkring Pumpehuset, som vi selvfølgelig er fuldstændig enige om i forhold til nye samarbejdsformer. Men vi har faktisk gang i nogle andre nye samarbejdsformer, som baserer sig meget mere på det frivillige, på det ukommercielle, hvor frivillige ønsker at drive et foreningshus, et kulturhus, altså Sjællandsgade Bad, langt billigere selvfølgelig end den pris, vi havde, da det var kommunalt.

Jeg synes, det er sjovt, at borgmesteren sammen med de øvrige borgerlige har været meget imod i forhold til Sjællandsgade Bad, når man nu så gerne vil have de nye samarbejdsformer, når man nu så gerne vil have, at folk tager et større ejerskab, når man nu er så fokuseret på at nedbringe driftsomkostningerne. Er det så ikke lige præcis her, vi har en rigtig god sag sammen?

Det gælder f.eks. også kulturguider og frivillighedsguider osv., hvor vi har fået borgere til at komme ind og tage et større ansvar i boligområderne og hjælpe med at integrere ved at introducere borgere, der ikke er med i kulturlivet, til nye ting. Jamen de puljer, vi ellers har sat af sammen, udløber også i år. Det handler selvfølgelig om den her vinterbadning og i det hele taget at få døgnåbent på vores institutioner med nøglekort osv., hvor vi prøver netop at gøre tilgængeligheden total.

Sidst, men ikke mindst, var det selvfølgelig kunstgræs osv., som er vigtigt for os for, at borgerne rigtig kan trives.

Det handler også om en by i udvikling, hvor man udvider, hvor der er plads til det, hvor det giver bedst mening; der er en masse steder. Hvis vi får 100.000 nye borgere, skal da også have et kultur- og fritidstilbud. Det handler om, at vi især tænker det sammen med skoleidrætshaller. Der er nu lavet 7 konkrete haller, hvor det kan lade sig gøre, hvor det giver mening. De er ikke finansieret, kan man sige, så det skal vi have sørget for. I år er det kun en af dem, men det kunne måske være smart at lave en hensigtserklæring i år om, at vi rent faktisk har tænkt os at finansiere de her skoleidrætshaller fremover, Club Danmark Hallen, Iethallen i Ørestad og skøjtehallen i Ørestad. Der er mange kritiske haller, som kræver handling nu fra Borgerrepræsentationen.

Til sidst, men ikke mindst, så handler det også om at få lavet en by, der investerer og får meget igen, altså kultur, der betaler sig igennem kreativ vækst, artistuddannelser, Kødbyen, vedligeholdelse af vores bygninger osv.

Det er de socialdemokratiske mærkesager for i år.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg skal høre, om der er nogen, der har spørgsmål til ordføreren, inden ordføreren går ned ... det er der ikke, så siger vi tak til ordføreren. Så går vi videre til næste taler i ordførerrækken, og det er Enhedslistens Allan Ahmad.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

Allan Ahmad (Ø): Da jeg lige kom, så hørte jeg, at der blev efterlyst noget debat. Det er godt, at jeg kan lægge op til noget debat her.

Socialborgmester Mikkel Warming startede i sin budgetordførertale i torsdags med:

"København har det hele. Byen bliver brugt som aldrig før. Københavnerne bader i havnen, skater på pladserne, drikker kaffe og øl på cafeerne, leger i parkerne, fylder cykelstierne til og fra arbejde og studier, danser til Distortion, byen sprudler af livsglæde og af livskvalitet – for de fleste."

Det er noget, som vi alle sammen kan nikke genkendende til i forhold til borgmesterens beskrivelse af byen. Man skal nærmest være kulturborgmester for at holde overblikket over en hundrededel af, hvad der foregår i byen af kulturelle aktiviteter. Der har været rigtig mange vellykkede festivaler, mangfoldighedsdage, Kulturhavn, udstillinger i det offentlige rum osv. osv., og det skal fortsætte.

Det er vores opgave at stille krav om, at disse muligheder er så inkluderende som muligt, der skal være mulighed for, at kultur- og fritidsoplevelser er for alle københavnere. Vi skal som ansvarlige politikere fortsætte med at give os selv gode grunde til at være stolte af København.

Alle disse kvaliteter er ikke kommet ud af det blå, det er noget, som vi har investeret i og skal vedligeholde. Vi skal skabe rammerne og stimulere det mangfoldige talent, som byens børn besidder.

I forhold til det med at stimulere og fastholde den støtte, der er til byens børn, kan man sige, at eventpuljen de sidste mange år har bidraget rigtig, rigtig godt til at holde gang i sommerens og de andre årstiders festivaler og aktiviteter osv., og det er noget, som vi i Enhedslisten synes, vi skal blive ved med at prioritere ligesom støtte til Ungdomshuset og ikke mindst Ungdomskulturparken, som er noget, som også Simon Strange og Bjarne Fey beskrev, at det er noget, der har skabt al den her glade aktivitet i byens rum de sidste par år.

Rammerne skal også være til stede. På grund af diverse begrænsninger fra anlægsloft osv. osv. er der ikke mulighed for de store anlægsinvesteringer. Og som vores budgetordfører i torsdags påpegede, er det ikke Enhedslistens opgave at pege på masser af nye prestigeprojekter, men at investere i de rammer, som vi i forvejen har. Konkret betyder det, at Enhedslisten vil prioritere genopbygning af Grøndalscentret, genopretning og vedligehold af halgulve sådan generelt rundtomkring i byen; det har forvaltningen en god plan til. Og ikke mindst at få gjort Kødbyen klar til, at det igen bliver et dueligt område til rigtig mange københavnernes glæde.

Hovedbiblioteket er der desværre ikke blevet så meget plads til fra vores side på grund af igen at der er en meget stram økonomi. Men Kultur- og Fritidsudvalget har været på så mange rejser for at se på biblioteksmuligheder rundtomkring i verden, og vi har lært rigtig meget. Især på digitaliseringsområdet er der rigtig, rigtig, rigtig mange gode initiativer, som vi skal prøve at bakke op om, initiativer, som giver vores data fri, og børnekulturambassadører for igen at inkludere så mange københavnere og københavnske børn som muligt.

Af nye sager kunne vi til enhver tid prøve at kæmpe for nogle flere kunstgræsbaner, som er rigtig fornuftige, og ikke mindst støtte til områder som Ny Carlsberg i forhold til en ny kultur- og kunsthall, som er virkelig nødvendig for at kunne tiltrække nogle flere mennesker til området. Og ikke mindst i forhold til vandområdet. Det er klargøring af havnen og det, der står rigtig, rigtig højt på Enhedslistens prioriteringsliste, nemlig Sjællandsgade Bad, og det vil vi kæmpe rigtig, rigtig meget for.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Tak til ordføreren. Er der nogen, der ønsker at stille spørgsmål til Enhedslistens ordfører? ... Det er ikke tilfældet, så siger vi tak. Så går vi videre til Venstres ordfører, og det er Leslie Arentoft, værsgo.

Leslie Arentoft (V): I år 2000 og trekant vil vores kulturforbrug væsentligt højere, end det er i dag. Inden for musik, teater, gastronomi, design, kunst, idræt, film, ja kort sagt inden for alle kulturelle genrer, vil vi i fremtiden opleve en stigende efterspørgsel efter ydelser fra de kanter.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

Det er den trosbekendelse, Venstre i København bekender sig til, og det er ud fra den erkendelse, vi bygger vores kultur op på, hvilket vi i øvrigt har gjort de sidste 10 år. Vi tror på kulturen som vækstfaktor, som det tredje hjul eller det område, der fremover kan generere økonomisk vækst, hvorfra københavnernes kan hente deres selvforståelse og måske også deres levebrød i fremtiden.

Kultur frembringelser eller oplevelsesindustri, kald det, hvad man vil, repræsenterer et kæmpe potentiale, ikke kun i økonomisk forstand, men også i generel berigelse for den enkelte borger. Derfor er vi som by også forpligtet til at skabe rammer, rammer hvorudfra kulturen kan udfolde sig, rammer, hvori kunstnere og kreative sjæle kan opøve deres evner, men også rammer, hvorfra de kan udøve deres kunnen. Måske skal vi også til at kigge lidt på the missing link, altså det forhold, at man har en stor undergrund, der meget gerne vil professionaliseres, kunne vi fra kommunens hånd være behjælpelige med at connecte det link fra upcoming eksempelvis bands til at blive en kommerciel virksomhed.

Under alle omstændigheder skal det kulturelle område opgraderes og udbygges, og det betyder, at der skal investeres, investeres i den kulturelle infrastruktur.

Jeg skal ikke her opremse alle de ønsker og fordringer, som Venstre har på kulturens område, men blot forsikre forsamlingen om, at vi i Venstre har viljen og i hvert fald motivationen til at løfte området.

Så er der selvfølgelig alligevel et par ting, der skal nævnes. Det er næsten en forslidt banalitet her i huset, når jeg nævner det vedligeholdelsefterslæb, som vi skal have indhentet. Men så lad os dog for pokker sætte noget politisk vilje ind for at få det ordnet.

Og mens vi er ved forsømmelser og politisk slattenhed: Hovedbiblioteket. Come on, lad mig se lidt handlekraft, lad os nu få det overstået.

Egentlig havde jeg en del at sige om festival- og eventpuljen, men jeg kan forstå på de foregående ordførere, at der er vi jo bredt enige om, at det er her, vi gerne ser nogle penge, det er her, hvor vi kan slå et slag i bolledejen. Så på den led er jeg meget fortrøstningsfuld med hensyn til, at det skal vi nok løse i de kommende budgetforhandlinger.

Til sidst vil jeg blot takke alle partierne i Kulturudvalget og fremhæve den fremragende politiske indsats, der blev lagt for dagen i forbindelse med de små storbyteatre. Det var mange forhandlinger, vi skulle igennem, mange og lange forhandlinger, men det var politik, når det er bedst. Med vilje og fleksibilitet fra alle parter lykkedes det rent faktisk at fremprioritere mere end 17 mio. kr. ekstra til teatrene. Jamen det er da flot politisk arbejde, så tak til alle.

Og hvor ville jeg ønske, at de kommende budgetforhandlinger vil forløbe i den samme procesånd, der blev lagt for dagen i teaterforliget. Hvis det er tilfældet, så kan det ikke gå helt galt.

Tak for ordet.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Tak for det. Jeg skal høre, om er der nogen, der har spørgsmål til ordføreren? Ja, Simon Strange.

Simon Strange (A): Tak for en spændende tale, som både indeholdt investeringer og snak om det store vedligeholdelsefterslæb. Jeg vil høre, hvordan Venstre vil få de store skattelettelser, som blev lovet i torsdags, til at harmonere med det store ønske om også at få bugt med vedligeholdelsefterslæbet og lave store investeringer. Jeg har svært ved at få det til at hænge sammen med Venstres modsatrettede ønske.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så giver vi ordet til ordføreren for besvarelse af spørgsmålet.

Leslie Arentoft (V): Hvor var det dog et rigtig kedeligt spørgsmål at få. Altså hvorfor skal vi stå og tale økonomi her, når vi har med kulturens mangfoldighed at gøre? Vi må ikke glemme, at det i ti-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

dernes morgen var magistratens 1. afdeling. Da var Økonomiafdelingen placeret langt nede i rækken, fordi man ikke gad diskutere økonomi. Alle politikere var noget ved musikken inden for kulturen, de var forfattere, de var filosoffer, de var kort sagt åndens folk.

Så i virkeligheden er dit spørgsmål for stort og for kompliceret på én gang, men også for fladpandet på en anden gang. Vi kan garantere, at vi i Venstre nok altid skal finde de penge, der skal til.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg tror, at begrebet "fladpandet" ligger uden for den sprogbrug, vi må anvende efter forretningsordenen. Der er ikke flere spørgsmål til ordføreren; vi går videre i ordførerrækken, og det er Dansk Folkepartis Birthe Skaarup, værsgo.

Birthe Skaarup (O): Jamen tak for det.

En levende kultur- og idrætsliv for alle grupper i samfundet vil Dansk Folkeparti gerne have. Det er en grundlæggende opgave for Københavns kommune, og vi synes faktisk også, når vi kigger kommunen sådan lidt efter i kortene, at det er en opgave, man har løst.

Når man eksempelvis bevæger sig rundt i byen, er det faktisk helt tydeligt, hvor meget der sker. Der er flotte pladser, kulturhuse, skaterbaner, sundhedshuse, fine skoler. Selv om opgravningerne fra metrobyggeriet fylder en hel del i byen, så synes jeg, at den efterhånden er kommet rigtig godt med.

Når vi kigger nøje efter, så er der stadig et stort behov for at få renoveret mange af kommunens ejendomme. Den opgave er virkelig stor og økonomisk tung. Derfor er det så ærgerligt, at kommunen er kommet i en spændetrøje og er blevet pålagt et anlægsloft, der hindrer, at der kan sættes skub i nogle af alle de anlægsaktiviteter, som vi også gerne vil have, specielt når Københavns kommune har midlerne.

Vi ved, at alle prognoserne viser, at der kommer rigtig mange tilflyttere til hovedstaden i årene fremover. De vil også efterspørge kultur- og fritidstilbud. Men jeg mindes dog ikke tidligere, at København har præsenteret så mange festivals, events, udstillinger og sportsbegivenheder som netop i år. Der er en kavalkade af tilbud, som københavnere kan deltage i, og tilmed virker de som inspiration til selv at deltage.

Kultur og idræt giver oplevelser, og derfor kommer Dansk Folkeparti også med nogle bud, nogle ønsker på området, som kan indgå i forhandlingerne til budgettet.

Ude på Øresundsvej ligger Amager Kulturpunkt. De vil gerne have færdiggjort deres musiktorv. Vi synes også, det haster.

Udviklingsplanen for Prismet, hvor man både kan foretage en stor og en lille investering, er også en af de ting, som naboerne vil være glade for.

Vi tænker også meget på en idrætshal i forbindelse med Energicenter Voldparken. Det koster mange penge, men vi synes, at netop sådan en hal kan bruges af de mange lokale idrætsforeninger og håndboldklubber.

Så er der skøjtehallen i Ørestaden, hvor der er en restfinansiering. Jeg synes nemlig, man skal gå ind og kigge på, hvad kan vi gøre de steder, hvor der er sat noget i gang, og få det færdigt.

Østerbro Skøjtehal vil vi godt have et mindre beløb til, for at man kan begynde en projektering og så efterfølgende måske afsætte penge, hele anlægsbudgettet.

Dansk Jødisk Museum – mange af de her ting er små sager – mangler også deres driftstilskud.

Så synes jeg også, at borgmester Pia Allerslev har været meget inde over den filmfond, der er lavet. Der mangler 5 mio. kr., hører man, og erhvervsministeren vil ikke gøre det store ud af at sætte penge af her. Jeg tror på, at en sådan fond kan generere positive effekter til erhvervslivet.

Søren Kierkegaard, et lille beløb for at fejre 200-året.

Så er der boldklubben Hekla, et meget lille beløb for at give dem nogle bedre omklædningsfaciliteter.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

Et større beløb til strategiplanen for Valby Idrætspark. Jeg synes, de efterhånden fortjener en afslutning på alle de problemer, de har haft derude, og vi kan få gjort området rigtig flot.

Jeg synes også, at vi skal kigge på åbningstiderne. Vi har tænkt meget på børnebibliotekerne. Det er jo elektroniske muligheder, der her er, så børneforældre let kan komme ind tidligt om morgenen eller sent på aftenen.

Vi synes, at der skal nogle hensigtserklæringer med til det her budget. Vi vil gerne udnytte gadehjørner, parker, storbyhaver til motion og bevægelse. Det drejer sig om mindre anlæg til fitness, klatring og legepladser. Vi synes, at der skal endnu mere af den slags ind i Københavns gader.

En anden ting, som jeg synes, at alle må gå sammen om, er Stadsarkivets mulige placering. Vi mangler det stadsarkiv, og jeg synes, at alle her i BR-salen må have et ønske om, at vi får afklaret det problem.

København er en storby, og der er mange ønsker fra de forskellige bydele. I Dansk Folkeparti fokuserer vi på at bringe kultur- og idrætsfaciliteterne, der er nedslidte og mangelfulde, op til en ordentlig standard. De øvrige ordførere, der har haft ordet heroppe, har været inde på noget af det samme. Løsningen er naturligvis, at der bør afsættes et beløb til reovering af de ejendomme, som kommunen ejer. Det er en dårlig forretning, hvis der ikke investeres i fremtidige vedligeholdelsesopgaver, hvad jeg tidligere har givet udtryk for.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Tak for det, vi er gået noget over tiden. Er der nogen, der har spørgsmål til ordføreren? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet; så siger vi tak til ordføreren, og vi går videre i rækkefølgen, og det er Susanne Møller fra Det Konservative Folkeparti, værsgo.

Susanne Møller (C): Tak for det.

Byen har emmet af aktivitet hen over sommeren. Konservative støtter eventstrategien, men også at vi prioriterer, hvad vi skal støtte. Der er forskel på at tillade og give vores egentlige økonomiske støtte.

Vores vedligeholdelsesgæld på vores bygninger har stor prioritet hos os. Det gælder ikke kun på Kultur- og Fritidsområdet, men også kommunens øvrige bygninger. Det er vigtigt, at vi kommer i gang med reoveringerne, men også, at der sættes flere midler af til løbende vedligehold.

Vi vil bevare vores kulturarv og ser derfor gerne, at vi kommer i gang med den foreslåede helhedsreovering på Thorvaldsens Museum. Det er også lykkedes for Thorvaldsens Museum at få fondsmidler til at komme videre med forskning i brevarkiverne. Her ønsker vi at støtte op om at finde de resterende kommunale midler, der mangler at blive bevilget.

Byen vokser, og manglen på idrætsfaciliteter bliver hele tiden mere tydelig. Sammenligning med de fem andre største byer i Danmark taler sit tydelige sprog. Hvis vi bare skal op på gennemsnittet, skal der etableres 381 boldbaner, 65 idrætshaller og 11 svømmehaller. Og så kan man spørge, om vi kun skal ligge på gennemsnittet, vi er jo hovedstad. Vi skal i gang med at rette op på denne ubalance og prioritere dette højere end eksempelvis fodgængerstrategi. Alligevel er der lang vej, og vi ser derfor gerne private initiativer som mulighed. Derfor synes vi, det foreslåede OPP-projekt om svømmebad i Ørestaden skal fremmes.

Det vurderes, at behovet for idrætsfaciliteter er størst i bydelene Nørrebro, Tingbjerg, Brønshøj-Husum, Bispebjerg og Amager. Vi støtter denne prioritering og dermed, at der arbejdes videre med de skoler, der foreslås udbygget, som også tidligere nævnt.

Det er også vigtigt, at man ved fremtidigt skolebyggeri samtidig bygger en idrætshal. Det vil også give god mening at videreudvikle Energicenter Voldparken, at sikre fremtidig drift, men også at arbejde videre med en multianvendelig idrætshal med en håndboldbane.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

Vi ser også gerne restfinansieringen fundet til skøjtehallen i Ørestaden, og at man kommer videre med lethallen derude.

Vores idrætsforeninger, både bredde og elite, skal støttes, og ved at have tilstrækkeligt attraktive tilbud vil flere søge de sunde aktiviteter. Ved at arbejde på flere muligheder mener vi til gengæld ikke, at der er brug for kommunalt centralt ansatte kulturguidere.

Vi støtter heller ikke, at driftsoverenskomsten med Ungdomshuset forlænges, vil jeg lige slutte af med, hvis nogen skulle være i tvivl

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Er der nogen, der ønsker at stille spørgsmål til ordføreren? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet; så siger vi tak til Susanne Møller, og så går vi videre til Taner Yilmaz.

Taner Yilmaz (A): Som medlem af Kultur- og Fritidsudvalget for Socialdemokraterne her på Rådhuset og i øvrigt sammen med mange af jer andre deler jeg selvfølgelig mange af de ønsker for Københavns fremtid, vi alle har. Ønskerne er mange, og som det jo altid er tilfældet, kan ikke alle gå i opfyldelse. Jeg vil derfor nøjes med at fremhæve fire af ønskerne.

Vi ønsker etablering af et kulturhus på Østerbro. Der skal laves flere kunstgræsplæner. Vi vil arbejde for udvidede åbningstider for alle kultur- og fritidstilbud, og vi vil støtte kreativ vækst i byen

Kulturen er jo sammenhængskraften i vores by. Et varieret kultur- og fritidsliv er med til at skabe en sund og varieret by. Kulturlivet skal favne hele vores by, også de ydre områder.

I en hel del år har vi diskuteret etableringen af et kulturhus eller -center på Ydre Østerbro. Et nyt, markant kulturhus på Ydre Østerbro vil fortsat være et centralt projekt for at understøtte kultur- og fritidslivet i bydelen. Den konkrete udformning og placering af et hus eller center afventer dialog med lokalråd og borgere, men vi vil arbejde for, at planerne konkretiseres senest ved udgangen af dette år.

En del af den kultur, der er så markant for København, finder man i det frivillige foreningsliv og i særdeleshed på boldbanerne rundtomkring i byen. Boldbanerne summer af liv, nogle steder på trods, på trods af manglende faciliteter, på trods af mangel på plads og på trods af mangel på baner. En udfordring, der kræver kreative løsninger.

Vi mener, at der for fremtiden kun bør etableres kunstgræsbaner. De kan bruges hele året rundt og har en længere holdbarhed end almindelige græsbaner. Selv i Superligaen har de fattet ideen, her er det fra sæsonen 2012-13 tilladt at afvikle kampe på kunstgræs. Banerne skal etableres sammen ved nyopførte og allerede eksisterende idrætsfaciliteter.

Desværre trænger mange af faciliteterne til en såkaldt kærlig hånd. Vi må og skal prioritere renoivering og nyopførelse af idrætsanlæg i byen. Club Danmark Hallen er et eksempel til afskrækkelse for, hvordan det ikke skal ende.

Når vi så har etableret nogle kunstgræsbaner og dejlige klublokaler rundtomkring i vores dejlige by, så skal vi gøre byens kultur- og fritidstilbud tilgængelige i weekenderne og om aftenen. Byens skoler og andre gode faciliteter skal ikke ligge døde hen i aften- og weekendtimer. Det er jo netop her, at mange familier og unge har behov og mulighed for at brænde energi af på fodboldbaner og i svømmebassiner.

Rigtig mange frivillige lægger en masse timer i foreninger og fritidstilbud. Det er et særkende for Danmark og for København. Derfor skal vi blive ved med at have fokus på og styrke foreningsidrætten. Foreningerne rundtomkring løfter mange opgaver. Bl.a. skaber de grobund for en udvikling af breddeidrætten, en bredde, som er ganske nødvendig for at udvikle eliten.

Idræt på eliteplan er ikke noget, vi alle kan nå, men de fleste af os kan lide at se på det. Vi kan bare se, hvor mange medaljer, Danmark har vundet i OL. Eliteidrætsudøvere er fantastiske rollemodeller for unge mennesker. For at nå eliteplanet kræves en utrolig indsats og stor dedikation. Dette skal helst ikke ske på bekostning af hverken uddannelse eller sociale færdigheder.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

Derfor skal vi udvide støtten til Team Copenhagen. Team Copenhagen skaber i samarbejde med de københavnske klubber gode rammer for, at unge idrætstalenter i København får optimale muligheder for at udvikle og forløse deres evner, mens de sideløbende kan få sig en god uddannelse - talentudvikling og eliteidræt på en socialt og samfundsmæssigt forsvarlig måde. Team Copenhagen har givet klubberne lyst og ambitioner til at forfølge deres drømme på en kvalificeret måde.

Heldigvis er kultur og fritid jo også meget andet end sport. København har en førerposition på markedet for kreative erhverv såsom film, design, mode og ikke mindst gastronomi, hvor vi jo virkelig er kommet på verdenskortet. Vi vil støtte op omkring den kreative vækst i København, så vi på sigt kan blive førende i Nordeuropa.

De nuværende erhverv skal udvikles og forretningsideer skal understøttes, så vi også på dette område kan få vækst og udvikling i byen og sikre den mangfoldighed, som er af så vital en betydning for en metropol som København.

Til sidst vil jeg sige, at Det Grønlandske Hus i København, som jeg er formand for, også har brug for lidt flere midler, lidt mere støtte, så jeg håber, at I vil se velvilligt på at gå i forhandlinger om at give dem lidt ekstra tilskud; de udfører i bund og rund mange af de kommunale opgaver.

Med mine sidste ord vil jeg sige tak til alle jer, der går til budgetforhandlingerne. Vi håber, vi finder et godt kompromis, så vi kan få rigtig mange af vores ønsker igennem.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så skal jeg spørge, om der er nogen, der har spørgsmål til ordføreren? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet; så siger vi tak. Så går vi videre til borgmester Pia Allerslev, værsgo.

Borgmester **Pia Allerslev**: Jeg vil gerne begynde med at takke medlemmerne af Kultur- og Fritidsudvalget for nogle rigtig gode og konstruktive bud på, hvad der mangler i dette års budget, og hvad det kunne være rigtig rart at få med ind i det. Meget af det har vores ordfører, Leslie Arentoft, allerede været inde på, og noget af det var jeg inde på i min ordførertale i torsdags. Der er alligevel et par ting, som jeg synes er lidt væsentlige at nævne.

OPP var oppe og vende også i torsdags. Det er en svømmehal i Ørestad. Det er f.eks. vores havnebad på Islands Brygge, som kunne laves til et lækkert vinterbad. Det er at se på Europaskolen som mulige OPP-projekter.

Når Simon Strange spørger Leslie Arentoft, og Leslie Arentoft så vælger at svare, som han gør, så kan jeg så svare noget andet, der måske har lidt mere med økonomien at gøre. Fordi det er jo sådan, at når der er et anlægsloft, så er der midler, vi ikke må bruge. De midler har Venstre rigtig meget lyst til at sende ud til borgerne i stedet for at lade dem blive i kommunekassen. Vi har stadig væk rigtig mange penge i Københavns Kommune, i særdeleshed når vi sammenligner os med nogle af de andre kommuner.

Så derfor er det vores overbevisning, at vi både har råd til at bygge nyt, renovere, indgå i OPP-projekter rundt omkring, så vi kan sikre, at der sker en udvikling i byen, samtidig med at vi kan sørge for, at både borgere og virksomheder i vores by kan få lov til at få lettet lidt på skatten.

Om det så betyder, at der er noget, der skal udskydes, om der er noget, der skal aflyses, eller om der måske skal være større eller mindre skattelettelser af den ene eller anden art, håber jeg jo, at også Socialdemokraterne er interesseret i at indgå i forhandlinger om, når vi når så langt.

På den mere driftsorienterede side er der et par ting, som jeg også meget gerne vil fremhæve her, som jeg håber, man har lyst til også at være med til, når vi går i gang med at forhandle.

Den ene er Valby Omsorgscenter. Vi taler rigtig, rigtig meget om de frivillige, vi taler rigtig meget om, hvordan vi kan gøre en masse for at få flere aktive. Sundhedsudvalget valgte af årsager, jeg ikke lige kender, at fjerne en meget, meget stor del af det tilskud, som Valby Omsorgscenter får, og

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

det betyder, at der er rigtig mange ældre, som nu står uden et sted at være. Det er et mindre beløb på 1,4 mio., der skal tilbageføres dertil for, at man har muligheden for at bevare de mange, mange aktive, der er derude.

Et andet område, som ligger mit hjerte nær, er Dansk Jødisk Museum, som har haft en 3-årig bevilling på 1 mio. om året. Den udløber nu, og den vil jeg meget gerne have, at man sammen med Arbejdermuseet, hvis det er det, der kan få kabalen til at gå op, laver en permanent aftale med de to museer. Det er væsentlige museer for København, det er væsentlige dele af vores kulturarv, uanset om det så er Arbejdermuseet eller Dansk Jødisk Museum, man kigger på.

Energicenter Voldparken er der flere, der har været inde på. Der er jo to projekter, skal man lige holde sig for øje derude. Der er det socioøkonomiske projekt, hvor de har brug for nogle driftsmidler, men så er der også det projekt, som borgmester Anne Vang og min forvaltning i samarbejde har kigget på, nemlig at få bygget noget, der kan bruges, ville kunne fungere som en skoleidrætshal, også for hele området derude. Jeg håber også, at det kunne være noget, det var interessant at arbejde videre med.

Festival- og eventpuljen har flere været inde på. Den skal jeg ikke sige mere om, blot understrege vigtigheden af, at vi har sådan en.

Og så vil jeg bare til slut gerne rose borgmester Anne Vang og børne- og ungdomsforvaltningen for det gode arbejde, som man har lavet sammen med kultur- og fritidsforvaltningen i forhold til at få fundet ud af, hvor det er vi mangler skoleidrætshaller, hvor det er der er sorte pletter på københavnerkortet, ikke alene i forhold til skolernes behov, men også i forhold til københavnernes behov. Jeg håber, at alle er med på, som ordfører Simon Strange også var inde på, at den plan bliver fulgt op, også med konkrete beslutninger om, hvordan vi får investeret ordentligt i fremtiden.

Den sidste ting, som også er et konkret budgetønske, men som jeg også er fortrøstningsfuld i forhold til, er det med de øgede åbningstider. Det er i virkeligheden kun 5 mio., vi mangler for at kunne gå all in stort set på det her område, og der synes jeg, det kunne være et meget, meget fint eksempel, hvis Københavns Kommune gik foran dér og viste, at vores institutioner i hvert fald på kultur- og fritidsområdet kan levere varen og kan gøre, at så mange borgere og så mange foreninger som muligt har råderet over deres faciliteter døgnet rundt.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Tak for det. Så er der en lang række spørgere, og jeg giver i første omgang ordet til Simon Strange, værsgo.

Simon Strange (A): Jeg skal bare forstå borgmester Allerslev. Kan det passe, at i forhold til de 8-9 mia., som borgmesteren nævnte i torsdags, der var i vedligeholdelseefterslæb, som Venstre foreslår, at man sætter pengene af til, de store behov for investeringer i forhold til de 100.000 nye borgere, der kommer i de kommende år, skoleidrætshaller, og borgmesteren havde andre gode ønsker, skal det kunne foregå, samtidig med at man får de store skattelettelser, som Venstre lægger op til i budgettet?

Borgmester **Ninna Thomsen**: Jeg har et spørgsmål til det forslag, borgmesteren har om VUC.

Det er jo sådan, at der er en særlig aftale vedrørende VUC, så de har som det eneste tilbud i København en driftsoverenskomst med kommunen, og det er det forslag, der i virkeligheden foreslås fjernet. Men jeg vil spørge borgmesteren, når hun foreslår, at det alene er de midler, der gives til frivillighedsarbejdet i VUC, der skal med, om det så er dem, hun mener, eller mener hun i virkeligheden, at besparelsen på i alt 3,4 mio. på § 79 skal rulles tilbage?

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Den sidste spørger i denne omgang er borgmester Mikkel Warming, værsgo.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

Borgmester **Mikkel Warming**: Og det er igen Venstres lidt kreative økonomitænkning, der får mig på banen.

Venstre ville sætte 600 mio. af til vedligeholdelse. Det hørte vi sidste gang, det går jeg ud fra stadig passer. Så er hele stort set hele den pulje, der er i budgetforslaget, brugt. Samtidig vil man lave massive skattelettelser, fordi der er anlægsloft her i næste år. Det betyder ikke, at man vil udsætte, men man vil aflyse anlæg. Hvis borgmesteren ville være ærlig, var det så ikke nu på tide at komme med listen over de anlæg, der skal aflyses, ikke udsættes, for det kan man ikke, men aflyses?

En anden ting: Er borgmesteren ikke enig i, at anlægsmidler er engangspenge, en skattelettelser er noget, der varer år efter år? Hvad er det så i de kommende år, der skal finansiere de meget store skattelettelser på næsten 450 mio., borgmesteren vil give til erhvervslivet og andre spændende mennesker i København? Hvad er det for ting, fordi det er ikke anlægspenge, dem kan man kun bruge én gang, når man har aflyst dem én gang.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så giver vi ordet til ordføreren, borgmester Pia Allerslev, for at besvare spørgsmålene.

Borgmester **Pia Allerslev**: Jeg vil tillade mig at slå svaret til Simon Strange og til borgmester Mikkel Warming sammen.

Det er helt korrekt, at Venstre er kommet med en plan, der hedder, at vi burde kunne afsætte 600 mio. til at nå i mål med vedligeholdelseefterslæbet. Jeg håber også, at alle andre ansvarlige partier herinde kan se, at det jo ikke går, at vi nøjes med småklatterier på 1 mio. eller 100 mio. om året de næste, det bliver så 40-50 år, før vi er i mål med alt det her. Det håber jeg, at man er interesseret i.

Og ja, hvis det er det, der skal til, så er Venstre også interesseret i at se, om der er nogle af de anlægsprojekter, som vi har sat i søen i overslagsårene, som måske er mindre relevante lige nu og her, end det er at få gang i den reovering.

Når det kommer til skattelettelser, jamen så er der nok en ideologisk forskel mellem nogle partier herinde og Venstre. Vi har det rigtig godt med at sende pengene ud til borgerne, og i takt med at der kommer flere og flere skatteborgere, så kommer der altså også flere og flere penge i kassen. Vores vækststrategi, en vækststrategi, som overborgmesteren jo i høj grad er fortalende for, er forhåbentlig også med til at få flere virksomheder hertil. Samtidig med at der kommer flere virksomheder, så kommer der altså også flere penge i kassen. Det er jo ikke sådan, at Københavns Kommune er en fattig kommune, det er jo ikke sådan, at vi ikke ville kunne få råd til det her.

Så ja, noget skal måske aflyses, andet skal udskydes, og vi har ikke noget problem med, at man giver pengene tilbage til borgerne rundt omkring.

Noget af det her, som jeg har foreslået, kunne man jo forhåbentlig også sætte sig ned og forhandle om, og så kunne det jo være, at vi alle sammen kunne se det kloge i at få lavet nogle forskellige ting.

Et af de steder, hvor der jo er væsentlige penge at hente, når vi taler om servicemåltal her i kommunen – her ved jeg, at Enhedslisten jo desværre ikke er med – er ved at fokusere på at lave nogle ordentlige udbud, så de penge, man betaler for den vare, som man får udført, rent faktisk ikke er højere end det, man nu burde betale for den.

Hvis borgmester Mikkel Warming har glemt tallet, så kan jeg oplyse ham om, at der er omkring 80 mio. over de næste 4 år at hente på driftsbudgettet i Kultur- og Fritidsudvalget på rengøring, fordi vi har sendt det i udbud i stedet for at have kommunale folk til at gøre det. De penge kommer københavnernes til gode. Det er det, Venstre arbejder for, det er det, vi satser på, at vi også ville kunne få andre borgmestre og andre forvaltninger med på, så vi dermed kan sikre, at de kerneopgaver, vi skal udføre i kommunen, udfører vi, og dem, vi kan udlicitere til andre, bliver udført, så skatteborgerne får mest muligt for pengene.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

I forhold til borgmester Ninna Thomsen, om det er de 1,4 mio. til VUC, eller om det er en tilbageløsning af § 79-puljen på 3,4 mio.: Begge dele ville være rigtig, rigtig fint. Jeg tog den beskudne model på de 1,4 mio., fordi det er der jeg har oplevet, at der er den største udfordring i forhold til den gruppe borgere, som har henvendt sig til mig. Men kan man finde en løsning på de 3,4 mio. i forhold til § 79-midlerne, så vil det også være fint for os.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så er der en ny spørgerunde, og den første er Katrina Feilberg, værsgo.

Katrina Feilberg (B): I Det Radikale Venstre lytter vi med interesse til Venstres tanker om det her med OPP-samarbejdet; det er også en af de ting, som ligger Det Radikale Venstre på sinde.

Borgmesteren nævnte specifikt en række forslag til projekter, som kunne udføres via OPP-samarbejdet inden for kultur- og fritidsområdet. Men borgmesteren nævnte ikke bl.a. skøjtehallen i Ørestad, hvor der i hvert fald ligger en oplagt mulighed for et OPP-samarbejde. Jeg kunne godt tænke mig at spørge borgmesteren, hvorfor hun ikke nævnte specifikt det projekt.

Muhammad Aslam (A): Jeg vil godt starte med at sige tak for et godt samarbejde til borgmester Pia Allerslev og til udvalget.

Og så vil jeg gerne spørge, om Venstre vil være med til at prioritere Valbyparken, hvor der ligger et fantastisk godt projekt, og især Club Danmark Hallen. Når vi har brug for faciliteter, og byen vokser, så kunne det virkelig være på sin plads at få denne reetableret igen.

Allan Ahmad (Ø): Jeg tror, der er blevet spurgt tidligere, men jeg savner stadig væk et svar i forhold til alt det, vi har talt om, at byen vokser med 100.000 over de næste 15 års tid, og vi har brug for mange flere anlæg osv. osv., ikke mindst på kulturområdet. Hvad er det for nogle projekter, som borgmester Pia Allerslev synes, der ikke er behov for, fordi investeringerne i dem lige så godt kan gå til skattelettelser? Jeg kunne godt tænke mig at høre nogle konkrete projekter.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Borgmester Pia Allerslev for besvarelse.

Borgmester **Pia Allerslev**: I forhold til OPP var der en helt konkret grund til, at jeg ikke nævnte Skøjtehallen i Ørestad, og det er, at den vurdering, som forvaltningen har lagt, og den, jeg selv er enig i, er, at rent tidsmæssigt i forhold til den tid, det her vil blive forsinket, hvis man laver det som et OPP-projekt, giver det ikke så meget mening. Men en skøjtehal har jeg også hørt flere, der nævner i forhold til Østerbro, ville det forhåbentlig give rigtig, rigtig god mening.

Så det er ikke skøjtehallen som sådan, jeg har et problem med; det er det tidsmæssige aspekt, at jeg synes, skøjteklubberne i København har lidt rigeligt med midlertidige faciliteter i alt, alt for lang tid. Så hvis vi kan få lavet det her færdigt i tide til, at deres sæson starter, og de ikke endnu et år skal lide under forskellige beslutninger, der er truffet på forskellige grundlag tidligere, så vil jeg have det bedst med det.

Men er der et flertal herinde, der siger, at det skal vi køre igennem med, så tror jeg bestemt også, at det kan realiseres. Vi skal bare være opmærksomme på, at tidshorisonten i forhold til, hvornår klubberne kan begynde at tage hallen i brug, bliver forskudt væsentligt.

I forhold til Valby Idrætspark og i forhold til alle de projekter, der ligger der, så kan jeg forsikre Muhammad Aslam om, at det er noget af det, som Venstre bakker op om, og det er jo noget, vi har været med i sammen med hele Kultur- og Fritidsudvalget, at sikre, at de planer, der ligger, er nogle, der sikrer, at man får solgt nogle grunde fra, men at man også sikrer, at de penge bliver i området, og

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

at de bliver brugt til at reinvestere i at udvikle gode kultur- og fritidsfaciliteter i det område. Så det er naturligvis noget, som Venstre stadig væk bakker op om.

Jeg tror desværre ikke, Allan Ahmad, at jeg kan komme det nærmere, men jeg håber jo, når vi sidder til forhandlingerne, at vi så dér, hvad vi tidligere har gjort med stor succes tilbage i overborgmester Ritt Bjerregaards tid, hvor vi havde en lang liste med ting, som der ikke rigtig var kommet gang i, og ting, som man måske havde syntes, at man havde rigtig meget brug for, men som man måske havde lidt mindre brug for, når man nu sad rundt om bordet.

Den øvelse kan man med fordel lave hvert eneste år, og Venstre har foreslået de sidste par år, at vi kigger på, om der er noget, som måske giver mindre mening, og noget andet, der giver mere mening at få lavet. Den øvelse er vi meget gerne med til at kigge på igen.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Vi går videre til næste spørgerunde, og det er Morten Kabell.

Morten Kabell (Ø): Tak for det, og jeg hørte også, hvad borgmesteren siger, at vi åbenbart skal nærme os det i forhandlingerne.

Nu er det jo ikke sådan, at jeg og Enhedslisten ikke har stor sympati for kreativ brug af regneark, men dog vil jeg alligevel sige, at vi mener, at Venstre måske overgår noget, vi nogen sinde har været ude i. Jeg kunne rigtig godt tænke mig at vide, det er fint nok, at vi skal sætte os ned og blive enige omkring bordet om, hvor vi skal finde de her rigtig mange millioner, men Venstre må vel have gjort sig en ide om, hvor man kan finde dem. Vi snakker 0,2 pct. i indkomstskat og 1,2 pct. i dækningsafgift; det er 430 mio. kr. om året. Set i 2025-perspektivet er det ca. 5 mia. kr., Venstre på den måde vil fjerne i anlæg i denne her by.

Kunne man ikke godt få et svar på, hvor Venstre har forestillet sig, hvad det er for bud, Venstre vil komme med til forhandlingerne, om anlæg, der åbenbart ikke skal udføres i denne her by? For jeg har ærlig talt ikke fantasi til at forestille mig, hvordan vi hurtigt finder det i løbet af de næste få dage. Så kunne Venstre ikke godt oplyse os andre om, hvor det er man finder pengene.

Katrina Feilberg (B): Tak for svaret fra borgmester Pia Allerslev. Det er ikke, fordi det skal blive sådan en BR-behandling af skøjtehallen i Ørestad, men jeg kunne alligevel godt tænke mig at spørge lidt mere uddybende til det her OPP-projekt.

Borgmesteren siger selv, at det kun handler om en forsinkelse, det er den eneste grund til, at man ikke kan lave et OPP-projekt på det her. Kultur- og fritidsforvaltningen har selv svaret, at det drejer sig om 3 måneder, og der er ikke noget til hinder for, at den midlertidige skøjtehal kan blive stående i de 3 måneder. Så hvis det kan betyde, at vi kan få det første OPP-projekt, så stiller jeg mig lidt undrende over for, at borgmesteren ikke er klar til at gå ind i lige præcis det her. Og man kan sige, at OPP-projektet netop er en af de ting, der kan gøre, at vi kan holde os inden for vores anlægsramme, fordi det jo ikke går ud over anlægsrammen.

Så derfor undrer det mig bare, at det er de der et eller andet sted sølle 3 måneder, som det jo er, set ud fra, hvor lang den her proces rent faktisk har strakt sig; det er jo ikke noget med, at de kommer til at stå og mangle en facilitet.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så giver jeg ordet til borgmester Pia Allerslev for at besvare spørgsmålene.

Borgmester **Pia Allerslev**: Til Morten Kabell kan jeg kun sige, at når man står og skal lave et forslag til et budget, så er det klart, at så står vi alle sammen og har både store ønsker og store tanker, store visioner.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

Noget af det, som Venstre er gået til budgetforhandlingerne med de sidste mange år, er at få ryddet ordentligt op i den her kommune, få sikret, at de mange, mange hundrede millioner, vi bruger på ting, som måske kunne være en anelse overflødige, i særdeleshed på driftsområdet, noget af det er det, vi selvfølgelig også går til forhandlingsbordet med, få fjernet projektmageriet, få fjernet den unødige overadministration, der er rundtomkring, alt det, som vi stille og roligt er godt i gang med. Hvis man ville kunne være med til også fra Enhedslistens side at kigge på det, så var der i hvert fald mulighed for, at noget af det blev fundet.

Og ja, jeg sætter min lid til mange af de nye skatteborgere, jeg sætter min lid til, at mange af de nye borgere, der kommer her til byen, også gerne vil have en by, der er driftig, hvor der kommer penge i omløb.

Og så må jeg jo give Katrina Feilberg ret i, at noget af det, som vi selvfølgelig også regner med kunne finansiere noget af det her anlægsprojekt, kan man sige, det er jo altså, at vi får indgået nogle gode samarbejdsaftaler med private. Om det er OPP-projekter eller det er fonde, eller hvad det måtte være, kan forhåbentlig være med til at løfte nogle af de byrder og nogle af de opgaver, som vi jo som kommune er nødt til at løfte.

Til Katrina Feilberg i forhold til skøjtehallen i Ørestad er der ikke nogen her i verden, tror jeg ... det er der måske, men der er ikke nogen her i salen måske, der er mere interesseret i at få et vellykket OPP-projekt, end jeg er. Så hvis der var opbakning fra Kultur- og Fritidsudvalget i første omgang, eller hvis man fra De Radikale stillede forslag om, at vi skulle finde et flertal, der var villige til, at vi arbejdede videre med det her, så kommer Venstre i hvert fald ikke til at stemme imod det.

Vi har bare vurderet, eller jeg har været med til at vurdere, at klubberne ville blive for meget generet i forhold til, hvad man egentlig gevinstmæssigt ville vinde ved det her OPP-projekt. Der vil givetvis være andre OPP-projekter, hvor man ville kunne få meget mere ud af det på den økonomiske side og også, hvor klubberne ville opnå meget mere end det, de gør her.

Så taget i betragtning, hvad skøjteklubberne i København har lidt gennem de sidste 4-5-6 år, så var det min vurdering, at det her måske ikke var det smarteste sted at begynde med et OPP-projekt. Men jeg laver gerne et reklameindslag for et OPP-projekt på en svømmehal ude i Ørestad, hvor det ville give rigtig god mening, og hvor vi faktisk for en meget, meget lille anlægsinvestering kan få et meget, meget flot anlæg. Hvis man kigger til Randers og ser, hvad de har fået i OPP-projekt-svømmehal lige nu, så håber jeg, at det er noget af det, der kan være fremtiden også for måden, vi agerer på i København fremover.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så giver jeg ordet til borgmester Mikkel Warming for et til-lægsspørgsmål.

Borgmester **Mikkel Warming**: Et eller andet sted mener jeg ikke, det er betryggende, at Venstre, Danmarks liberale parti, som man kalder sig ved festlige lejligheder, har det synspunkt, at under budgetforhandlingerne kommer der en god fe forbi, der svinger med en tryllestav, og pludselig har man finansieret 430 mio. kr. hvert år de næste 12 år, fordi der er intet konkret i det, vi hører fra borgmesteren.

Jeg skal bare til sammenligning sige, at det, man har gjort i mange år i den her by efterhånden siden 1996, er, at man har sparet 250 mio. kr. hvert år, hvert eneste år. Det, Venstre vil, er oven i det at lægge 430 mio. kr. hvert eneste år fremover. Kunne Venstre ikke komme det lidt nærmere end nogle floskler, der munder ud i, at der kommer nogen med en tryllestav i løbet af de næste 10 dage, og vupti så har man finansieret 430 mio.?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så giver vi ordet til borgmester Pia Allerslev for besvarelse af spørgsmålene.

Borgmester **Pia Allerslev**: En af grundene til, at vi har sparet så meget op de senere år, eller en af grundene til, at hver eneste forvaltning hvert eneste år har afleveret rigtig, rigtig mange penge, har jo ikke kun været en øvelse i, at vi skulle være bedre til at bruge de midler, vi havde til rådighed. Det har faktisk været nødvendigt for at få afdraget på den kæmpestore gæld, som var blevet bygget op gennem de seneste mange år.

Den gæld begynder efterhånden nu at være afdraget, vi begynder efterhånden at have så fornuftig en økonomi i København, at vi med rette kunne sige: Kunne man bruge de her penge på en bedre måde, er der nogen grund til, at vi afdrager i samme hurtige tempo? Jeg ved, at borgmester Mikkel Warming også ved, at Venstre tidligere har stillet forslag om, at vi jo godt kunne neddrose gældsafdragelsen en anelse, hvis det kan være med til at skaffe flere penge til borgerne og samtidig sikre, at vi holder fast i en god og sund økonomi i byen.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så siger vi tak til borgmester Pia Allerslev i denne runde, og så går vi videre i ordførerrunden. Næste er Trine Scholtz fra SF, værsgo.

Trine Scholtz (F): I de sidste mange år er der ikke sket forbedringer på ungdomsklubområdet, derimod har der været en tendens til, at når der har været problemer med unge, der har lavet ballade rundt om i byen, så har vi igangsat midlertidige projekter, projekter, der sikkert er glimrende. Men i SF mener vi, at hvis der er brug for en ekstra indsats på et område, og det er der på det her område, så skal det allerede eksisterende udbygges og styrkes, frem for at der bliver etableret projekter.

Vi ønsker desuden at forebygge, at de unge kommer ud i at lave ballade eller kriminalitet. Derfor skal de unge have bedre mulighed for at indgå i fællesskaber, mulighed for gode relationer med stabile voksne, inden der opstår problemer. Vi er overbeviste om, at det, der virker, er netop det, og derfor er det på tide at modernisere klubstrukturen i København, så den passer til de unges behov.

Ungekommissionen er kommet med forslag til en bydelsdækkende struktur, klubfællesskaber, med langt mere sammenhæng og mere samarbejde mellem bydelens forskellige tilbud. Kontingentfrihed er en del af forslaget, og det har vi talt om i årevis, nu er det på tide at få det indført.

Vi ønsker at komme i gang med en ny struktur og mener, at den vil støtte op om den ungestrategi, der er lagt op til på tværs af forvaltningerne. Det betyder, at der skal findes penge både til aktiviteter, sociale normeringer og lidt til anlæg.

Ungdomsklubber skal være for alle unge, det vil sige ikke bare de meget synlige unge, men også de stille, der ellers kan have tendens til at isolere sig og blive ensomme. Det kræver, at klubberne spænder vidt i forhold til aktiviteter, men det kræver også, at der er tilstrækkeligt mange medarbejdere til at have øje for de unge.

Der har været og er stadig et stort fokus på skoleområdet, som bestemt er vigtigt for børns liv og udvikling. Men hele grundlaget, hvad der sker med barnet, fra det er 0 til 5 år, har der været alt for lidt opmærksomhed på, og det samme gælder barnet efter skoletid. Når jeg siger "for lidt opmærksomhed", så mener jeg politisk opmærksomhed. Det er i virkeligheden katastrofalt, for det er de tidlige år, der kommer til at præge hele barnets liv, og manglende eller ufuldstændig voksenkontakt i de år kan det være utrolig svært at rette op på senere. Det var derfor magtpåliggende for os, at det i sidste års budgetaftale blev aftalt, at det i år er kvalitet på børneområdet, der er højt prioriteret, og ikke kun kvantitet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

Da Pædagogisk Kvalitetsudvalg blev nedsat, kunne vi ikke vide, hvad det kom frem til af forslag. Jeg deltog i konferencen, da forslagene blev fremlagt, og det var meget opmuntrende at høre de gode og konstruktive forslag, men ikke mindst at opleve, at det gav mening for medarbejderne.

Flere sociale normeringer, tid til faglig udvikling med krav om, at det skal ske systematisk, tilknytning af forskning, så vi kan få viden om, hvad der virker, flere socialrådgivere i daginstitutionerne og mad til børn af fattige familier er nogle af de forslag, der står øverst på vores ønskeliste.

Årets budget har nogle udfordringer på grund af diverse lofter. Samtidig er der en masse tidsbe- grænsede aktiviteter, der udløber. Det vil være rigtig godt, hvis vi tænker os meget grundigt om, når vi laver midlertidige bevillinger. Når der er tale om forsøg på noget nyt, giver det god mening. Men viser det sig, at vi faktisk synes, at det er en vigtig aktivitet, bør den gøres permanent. Det er urimeligt op- slidende for de medarbejdere, der arbejder på midlertidige bevillinger, og det giver ikke den stabilitet, der er nødvendig.

For at give et eksempel, så udløber bevillingerne på indvandrerkvindecentret Fakti og Kringle- bakken i 2013, og de steder er nogle af dem, der tager sig af de ensomme og isolerede kvinder med anden etnisk baggrund, som var på tale i torsdags. Det er ikke konstruktivt, at det arbejde, der gøres, der er så vigtigt, skal være til diskussion hvert fjerde år, og det her er bare for at give et eksempel.

Der er de sidste år sket et skred, så overførselssagen indeholder utroligt mange penge, penge, som langt hellere skulle prioriteres i årets rigtige budget. Vi har ikke løsningen på, hvordan den nye praksis kan ændres, men det kan vel lade sig gøre.

Det, der er tydeligt, er, at det gør det væsentligst værre at planlægge langsigtet, hvilket virker dumt. Så hermed en opfordring til, at partierne i årets budget får set på, hvordan vi kan finde tilbage til en mere langsigtet måde at budgettere på.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Der er ikke nogen, der har tegnet sig for korte bemærkninger, så vi siger tak til ordføreren og går videre i ordførerrækken. Den næste er Rikke Lauritzen fra Enheds- listen, værsgo.

Rikke Lauritzen (Ø): Hvorvidt børn er ligestillet fra fødselstidspunktet, har været debatteret om og om igen. Hvorvidt deres forældres økonomiske og sociale vilkår har afgørende betydning for, hvordan de klarer sig senere i livet, er der til gengæld ingen tvivl om.

Det gælder også for de københavnske børn. Der er en kæmpeforskel på børnenes sociale ud- gangspunkt, og det stiller store krav til kommunens institutioner, eller sagt på en anden måde, der er stor forskel på den tilgang og den måde, som pædagoger og lærere i de københavnske daginstitutioner, i skolerne, i fritidsinstitutionerne og i klubberne nødvendigvis må møde børnene på. Den sociale kapi- tal, børnene har med hjemmefra, er afgørende for, hvordan institutionerne skal arbejde.

Lige muligheder kræver ulige behandling, et kontroversielt synspunkt måske, men ikke desto mindre nødvendigt, hvis vi skal sørge for lige muligheder for alle de københavnske børn, og det skal vi. Det er kommunens fornemste opgave at udligne de forskelle, udligne uligheden, som børnene star- ter ud med. Kun derved sikrer vi, at de alle sammen er med, at de alle sammen får en reel chance for at skabe sig det liv, de drømmer om senere hen.

Enhedslisten har gjort øget lighed i byen til et afgørende parameter for dette års budgetforhand- lingen, og til vores store glæde er vi i år ikke alene med dette krav. På børneområdet har bl.a. Social- demokraterne i løbet af året præsenteret deres ønsker, sociale normeringer i daginstitutionerne og klubberne samt en udvidelse af den gratis skolemad til børn fra fattige familier. Tre fine krav, som alle vil øge muligheden for, at de københavnske børn får en chance. Vi bakker derfor om disse.

Sidste års finanslov indeholdt bl.a. en pulje på 500 mio. kr. til øgede normeringer i daginstitutio- nerne. Puljen var et krav fra Enhedslisten på Christiansborg, og Københavns andel af disse er 58 mio.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

Det glæder mig, at vi i modsætning til mange andre kommuner tilsyneladende har tænkt os at bruge dem i den ånd, de er tiltænkt: en øget kvalitet i de danske daginstitutioner. Så forslaget med først og fremmest at bruge dem i institutioner, hvor børnenes sociale baggrund måske ikke lige er den stærkeste, synes vi selvfølgelig er en fin ide.

Tilbage i 2008 forhandlede Enhedslistens socialborgmester en fattigdomspakke på plads. Den indeholdt bl.a. gratis skolemad til børn fra fattige familier. Forsøget er blevet evalueret, og resultatet er overvældende positivt. Det glæder os derfor, at der er flertal for at fortsætte og endda udvide denne her ordning.

Så er der klubområdet. Som SF's ordfører lige før var inde på, så har det område i årevis ikke haft den nødvendige politiske bevågenhed, og det er noget, som vi i Enhedslisten har begrædt længe. Det slutter forhåbentlig med den plan for området, som et flertal i Børne- og Ungdomsudvalget har lagt frem. Også her er det tanken, at sociale normeringer skal sikre, at de unge københavnere sikres lige muligheder.

Ud over de lighedsskabende krav, som andre partier har spillet ud med, og som Enhedslisten selvfølgelig bakker op, så har vi lige selv et par ønsker.

Vi ønsker finansiering af et forsøg med lektiefri undervisning i to af byens skoler, to skoler med forskellige social demografi, så det bliver muligt at sammenligne resultater for henholdsvis elever med en solid social baggrund og elever med en knap så solid social baggrund.

Forslaget har som formål at løfte lektielæsningen ud af elevernes og familiernes private sfære og i stedet placere opgaven og ansvaret på skolen. Dermed bliver elevernes lektier en del af den almindelige undervisning, så det undgås, at elevernes skolegang er afhængig af, om forældrene har overskud eller evnen til at hjælpe med lektierne.

Hvis vi mener noget med, at vores institutioner og skoler skal kunne løfte alle børn, så kan det altså ikke nytte noget, at vi indirekte er med til at understøtte en strukturel ulighed, hvor det enkelte barns mulighed for at gennemføre folkeskolen er afhængig af, om forældrene selv har en uddannelse eller i øvrigt har overskud i hverdagen til at hjælpe ungerne med lektierne.

Endelig ønsker vi afsat en pulje til at udvide følgeordningen som en del af kommunens nuværende indsats for at sikre skolevejen. De mange store anlægsbyggerier rundtomkring i byen gør det mere usikkert for os alle at færdes i trafikken, og det gælder selvfølgelig særligt for de mindste københavnere. Der er ingen af os her, der kan leve med, at skolebørnenes sikkerhed på vej til og fra skole ikke er i orden. Enhedslisten ønsker at udvide denne ordning til også at gælde i 3. klasse for elever på skoler, som ligger i nærheden af kommende metrostationer, så længe byggeriet står på. Jeg kan afsløre, at dette beløb ikke er så stort i forhold til, hvad vi ellers har at handle med, men ikke desto mindre er det et beløb, vi ønsker os.

Med disse ord glæder jeg mig til forhandlingerne på børneområdet, og det ser ud, som om, med de udmeldinger, der er kommet fra i hvert fald den røde side af salen, at det nok skulle kunne lykkes at lave et budget, som sikrer lige muligheder for de københavnske børn.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så giver jeg ordet til Cecilia Lonning for spørgsmål til ordføreren, værsgo.

Cecilia Lonning (V): Enhedslistens ordfører nævnte, at man gerne ville se nogle forsøg med lektiefri skoler, og jeg tænker, om det nu i de her sparetider ikke var billigere og nemmere, at Enhedslisten tog et opgør med de pædagoger i vores fritidshjem og KKFO'er, der jo i dag er noget modvillige i forhold til at gøre lektielæsning til en del af det efter skole-tilbud, de har, og vi så på den måde fik integreret lektielæsningen dér og derved gjort op med den forskel, der er på børn fra forskellige sociale miljøer.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så giver vi ordet til ordføreren for at besvare, værsgo.

Rikke Lauritzen (Ø): Jeg synes faktisk, det er fint nok, at det er noget, der foregår der, hvor børnene fælles er til stede i skolen. Vi kan ikke være sikre på, at den samme klasse går på det samme fritidshjem, så hvis vi gerne vil have, at børnene skal have den samme information og den samme mulighed for hjælp til lektielæsning, så kan jeg kun se, at det skal foregå i skolen.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Der er ikke flere spørgsmål; så går vi videre i ordførerrækken. Den næste er Cecilia Lonning fra Venstre, værsgo.

Cecilia Lonning (V): Styr på økonomien, styr på pasningssituationen og styr på fagligheden. Det har været Venstres og hele Børne- og Ungdomsudvalgets tre hovedprioriteter siden valget.

Lidt over halvvejs kan vi sætte to flotte flueben ud for økonomi og pasning, det er faktisk lykkedes, men kun fordi vi i fællesskab har truffet nogle barske beslutninger, og fordi vi har haft en forvaltning, der har ydet en stor indsats for at komme i mål. Vi har i dag et budget i balance, og bemærk, kære kolleger, Børne- og Ungdomsudvalget har for første gang i mange år ikke nye anlægsønsker for børnehaver og vuggestuer. Det kræver ros.

Alligevel kan vi langt fra være tilfredse, og det skyldes jo den tredje af vores hovedprioriteter, fagligheden i den københavnske folkeskole. Det kan ikke siges tydeligt nok: De københavnske elever rykker sig ikke ud af stedet. Elevernes karakterer, PISA-undersøgelser, nationale test, alle viser desværre fuldstændig stilstand.

Resultaterne står i skærende kontrast til, at vi har brugt millioner og atter millioner på profilskoler, tosprogsindsats, modersmålsundervisning, skolemad, efteruddannelse og på et utal af velmente projekter. Men tilbage står et ekko af politiske løfter, masser af ord, masser af skåltaler, men ganske få resultater.

De flotte ambitioner i Faglighed for Alle springer i øjnene. Vi ville halvere præstationsgabets størrelse i 2010, vi ville lukke det i 2014. I dag ved vi, at siden dengang er gabet mellem et- og tosprogede elever blevet større. Vi bruger op mod en kvart milliard om året på integrationsindsatsen, og præstationsgabets størrelse øges.

Det er store ord at kalde det for en katastrofal udvikling, men det er faktisk tæt på at være den rigtige betegnelse for det faktum, at vi har uhyggeligt mange elever, der forlader folkeskolen uden kompetencer til hverken at få et arbejde eller en uddannelse. Så tiden er mere end moden til, at Børne- og Ungdomsudvalget får tre nye hovedprioriteter: faglighed, faglighed og faglighed.

Venstre ønsker, at Borgerrepræsentationen med budget 2013 sender et klokkeklart signal til alle skoler, alle elever, alle forældre og alle skoleledere om, at nu skal fagligheden i højsædet. Vi er på et lavpunkt, og vi skal i fælles flok løfte fagligheden for svage såvel som for stærke elever.

Som konsekvens heraf så ønsker vi, at skolelederne skal spille en ny rolle. De er formentlig den mest afgørende faktor for faglig fremgang, og det skal være klart, hvad der kræves af en skoleleder, og konsekvensen skal være klar, hvis vi ikke får, hvad vi ønsker.

Som det blev sagt i torsdags, så udbetalte kommunen sidste år resultatbonus på 30.000 kr. til alle skoleledere på de 10 dårligst performende skoler. Og ikke en eneste af de her 10 skoler har oplevet en lederfyring gennem de seneste 5 år. Jamen hvad sender det ærlig talt af signal til skoleverdenen? Det sender et ulykkeligt signal om, at god ledelse og faglige resultater er ligegyldige.

Jeg er udmærket klar over, at 30.000 kr. i kroner og øre betyder meget lidt som seriøs resultataf-lønning, men jeg synes, det ville betyde alverden, at vi med det her budget begynder kun at belønne de

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

dygtigste skoleledere, og at vi begynder at skille os af med de dårligste. Det skylder vi de københavnske børn.

Profilskolerne står også på Venstres ønskeliste. Her har udvalget lagt en sti, der kan føre til et markant fagligt løft af folkeskolen. Vi hilser det velkommen, at udvalget gik med på forslaget om at evaluere profilskolerne, og vi kan også allerede nu sige, at vi i budget 2013 og fremover gerne ser flere profilskoler.

Men det skal være de rigtige profilskoler. Vi har nemlig skoler, der virkelig har udnyttet konceptet: Bellahøj, Utterslev. Men vi har også set mindre heldige eksperimenter: Randersgade, den internationale profil med de manglende faglige resultater, og Husum, der blev udpeget som matematisk profilskole ud fra helt andre parametre end de faglige. Og så er der skolerne med de profiler, vi ikke forstår, f.eks. Bavnehøj, der har en profil med fokus på læring i bevægelse.

Venstre ønsker, at København får flere profilskoler, men det skal være skoler, der bruger erfaringerne fra de bedste.

Og hvor skal pengene komme fra? Det spørgsmål blev gentaget nogle gange af Socialdemokraterne i torsdags. I Venstre er vi klar til at lave en tiltrængt oprydning i projekter, puljer og smarte koncepter, der har været velmente, men uden resultater. Som sagt, alene på tosprogsområdet bruger vi over 200 mio. kr.

Det skriger på en oprydning. Det, der virker, skal udvikles, det, der ikke virker, skal standses. Det kræver, at intet er helligt, at vi ikke har berøringsangst, og vi skal turde sige, at noget fungerer godt, at noget er skidt, at nogle skoler er dårlige, og andre skoler er gode, ikke for at hænge nogen til tørre, men for at lade det gode vokse.

Derfor ønsker Venstre indskrevet i budgettet, at vi i 2013 skal gennemgå børne- og ungdomsområdet med en tættekam. Målet skal være at flytte 200 mio. kr. fra ineffektive projekter til et fagligt løft af svage såvel som stærke elever i folkeskolen.

Jeg håber, det står ganske klart, at Venstre er klar til at prioritere en højere faglighed over alt andet i folkeskolen. I mandags sagde overborgmesteren, at det ønske var som at sparke en åben dør ind hos Socialdemokraterne. Det kvitterer vi for og glæder os til at teste, om døren står åben helt frem til budgetaftalens vedtagelse.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så giver vi ordet til Sofie K. Led for at stille spørgsmål.

Sofie K. Led (A): Tak for de fine ord. Jeg synes, det lyder rigtig godt, der er jo mange ting, vi er enige om.

Jeg vil gerne lige spørge ind til Cecilia Lonnings holdning til det her med vores indsatser for et- og tosprogede, henholdsvis det store gab. Og jeg vil gerne høre, nu hvor det er velkendt, at Venstre ikke går ind for modersmålsundervisning som en metode til at mindske det her gab, om de derimod går ind for en metode, som lærerne bakker op, som de mener skaber ro og fred og koncentration omkring læring, nemlig skolemad til fattige børn, om de vil være villige til at gå ind og forhandle nogle initiativer på plads dér som en måde, vi eventuelt kunne skabe mindre gab mellem et- og tosprogede elever, specielt hvad angår de fattige, på.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Vi giver ordet til Cecilia Lonning for at svare.

Cecilia Lonning (V): Jeg kan sige, at vi bestemt er villige til at diskutere det. Jeg tror, vi har det problem først med modersmålsundervisningen og siden med gratis skolemad, at vi jo rent faktisk ikke ved, om det virker. Forskerne er dybt splittet omkring effekten af modersmålsundervisningen, og der-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

for vælger vi altså at stille os lidt på den skeptiske side og sige, når vi nu kan se, at vi ikke rykker os ud af stedet i København, er det så måden at fortsætte på, og der har vi sagt nej.

Skolemad kan vi heller ikke få bevis for rent faktisk virker. Vi har haft nogle sager fremlagt, og de viser, at skolerne sådan set er glade, og børnene ser også ud til at være mætte. Men altså når vi beder om effektmål, har vi forbedrede BMI-tal på de her børn, har de forbedrede karakterer, har de andre trivselsmål, så kan vi jo ikke få det.

Så lad os sige det sådan, at vi er villige til at indgå i en dialog om det her, men vi ville synes, det var superdejligt, hvis vi faktisk havde nogle konkrete facts for, at det virker at give gratis skolemad. Og så synes vi måske nok helt grundlæggende, at det er en forældreopgave at sørge for, at børnene er mætte.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Vi giver ordet til borgmester Anne Vang, værsgo.

Borgmester **Anne Vang**: Jeg vil gerne stille tre spørgsmål til Venstres Cecilia Lonning.

Nu deltog Venstre jo selv i integrationspakken, som indeholdt en række initiativer til at mindske gabet mellem de tosprogede og de etsprogede børn. Er der nogle initiativer, som Venstre dengang ikke fremlagde, som man kunne tænke sig i dag, som man har hittet på, som man kunne berige forsamlingen med i forhold til at øge de faglige resultater? Det var mit ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål er, om man har konkrete ideer til, hvad der kunne gøres for at styrke ledelsen. Det er jo sådan, at den faglighedspakke, vi vedtog sidste år på skoleområdet, indeholdt netop det at styrke ledelserne i forhold til både at lave talentudviklingsprogrammer for nye skoleledere og at lave lederudviklingsforløb for de eksisterende ledere med coaching. Kunne Venstres Cecilia Lonning løfte sløret for yderligere tiltag, som hun kunne ønske sig?

Og det sidste spørgsmål: I og med at det er sådan, at der faktisk er faglig fremgang i f.eks. matematik for eleverne, og det er sådan, at gabet mellem de socialt udsatte og dem, der er mindre socialt udsatte, er blevet mindsket over de seneste år, har Venstre et mål for, hvornår noget er godt nok i forhold til faglig fremgang?

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg gør lige opmærksom på, at man kan se sin tid nede på skærmen, og når man kan se, at den lyser rødt, så skal man til at slutte. Jeg giver ordet til Cecilia Lonning for at svare, værsgo.

Cecilia Lonning (V): Jamen jeg vil starte med tilbage i Faglighed for Alle, og jeg tror faktisk, det spilder over i svaret på det næste spørgsmål.

For at se handler det igen om ledelse. Der var nogle rigtig gode tanker i Faglighed for Alle om, hvordan vi skulle meget tættere på skolelederne, hvordan vi skulle have distriktscheferne til at tage de dialoger med skolelederne, og at vi igen skulle have den centrale forvaltning til at tage de dialoger med distriktscheferne, og at man i langt højere omfang, end det desværre skete, skulle arbejde med mål- og resultatopfølgning, knyttet op på nogle bonusser og knyttet op på helt kontante mål. Jeg vil ikke sige, at det decideret blev modarbejdet, men det blev i hvert fald ikke fulgt til dørs med de intentioner, der lå i det oprindelige Faglighed for Alle, og det tror jeg, man kan beklage i dag.

Det leder mig over til svaret på det andet spørgsmål. Jeg tror, det handler om meget mere hardcore performancemanagement, hvis man skulle bruge sådan et buzzword. Det handler ikke bare om at coache nogle talenter og coache nogle skoleledere. Det handler også om at stille nogle konkrete mål op for skolelederne og sige: Hvis du ikke som skoleleder har i hvert fald en tredjedel af børnene fra dit distrikt, der søger dig om 3 år, så er det ikke godt nok. Hvis du ikke kan fremvise en så og så stor fremgang for dine elever inden for en 3-5-årig periode, så er det heller ikke godt nok – og så få folk ud

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

af vagten. Det er det, vi ser andre steder, det er jo det, vi ser, der rent faktisk får folk til at tage skeen i den anden hånd og så drive frem mod nogle resultater.

Det tredje spørgsmål om ... jeg har faktisk glemt, hvad det var ... hvad der var godt nok fagligt. For os at se er det godt nok fagligt, den dag vi stopper med at have forskellige forventninger til de forskellige børnegrupper. Jeg er helt med på, at rent statistisk vil der altid være fem skoler, der ligger i bunden, men jeg synes, det er begrædeligt at se, at det er de samme fem skoler år efter år efter år. Så jeg vil sige, at det for os at se som sagt er lige store forventninger til alle slags børn, og så at vi ikke kan acceptere, at der er nogle skoler, der fastholder en placering i bunden af rækkefølgen.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Tak for det. Så går vi videre i ordførerrækkefølgen. Den næste ordfører er Karin Storgaard fra Dansk Folkeparti, værsgo.

Karin Storgaard (O): Et af de tunge områder er Børne- og Ungdomsudvalget. Jeg har tit overvejet, om man ikke kunne benytte sig af OPP, altså offentligt-private partnerskabsprojekter. Jeg synes ikke rigtig, vi har nogen af de projekter. Det kunne måske afhjælpe nogle af de mangler eller udfordringer, vi har.

Det er nemlig sådan, at vi stadig væk mangler nogle institutionspladser, selv om vi har fået rigtig mange institutionspladser, og vi har gjort, hvad vi kan med de midler, der er til rådighed, men vi mangler altså stadig. Og det er jo ikke bare nu, det er altså også i fremtiden, fordi vi vil jo gerne have, at der kommer flere til København, og når der er flere, der kommer til at bo her, så har de altså også nogle børn, som skal i institution.

Vi har i øjeblikket en aftale om, at man skal have en institutionsplads inden for 4 km, og det mener Dansk Folkeparti måske er lige i overkanten. Vi synes ikke rigtig, vi kan byde forældrene, at de f.eks. med to børn måske skal to forskellige steder og aflevere deres børn.

Også på skoleområdet er der i de kommende år nogle vanskeligheder, eller skal vi sige udfordringer. Der er problemer med prognoserne. Der er forskel på, om det er Danmarks Statistik eller forvaltningen, og det er, så vidt jeg har fået oplyst, Koncernservice, der udarbejder tallene. På skoleområdet er der allerede en forskel på over 600 elever i forhold til, hvad der for kort tid siden er beregnet. Det duer altså ikke. Dansk Folkeparti ønsker, at vi fremover får mere præcise tal; ellers er det umuligt at beregne, hvor mange pladser henholdsvis klasser, der skal oprettes i daginstitutioner og skoler. Så det allervigtigste i denne sammenhæng er at få styr på de her tal, på statistikkerne, beregningerne og prognoserne.

Så har vi noget andet, som vi altid har problemer med hvert år, distriktsændringer. Det er jo sådan, at vi har nogle problemer med de her skoledistrikter. Og det gør så, at man hvert år må rokere om på det. Det duer ikke. Dansk Folkeparti foreslår, at vi måske bruger en anden model i stedet for distrikter og roder. Kunne vi ikke se på, om man kunne bruge en bydelsinddeling? Vi har nogle ideer, som jeg har nævnt kort i udvalget, vi har også noget mere til det, men det kræver så, at vi taler om det i udvalget.

Så er der området junior- og fritidsklubber. Der er frem mod 2015 brug for ca. 3.000 pladser. Det svarer til 382 mio. kr., og det er det, forvaltningen har oplyst os for nylig. Det er Dansk Folkepartis holdning, at det er vigtigt, at vi får disse pladser, og at vi bibeholder junior- og fritidsklubber, ikke at vi af sparehensyn på et tidspunkt siger, jamen nu er der ikke plads til, at de store børn eller unge kan komme på disse klubber.

Dansk Folkeparti ønsker flere idrætstimer, og det lyder, som om der kunne være interesse i udvalget for dette. Forvaltningen har på vort seminar lovet at regne lidt på det.

Så har vi modersmålsundervisningen. Der er Dansk Folkeparti af den opfattelse, at 9 mio. til modersmålsundervisning kunne bruges bedre på danskundervisning. Så sent som i lørdags fremgik det af

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

en undersøgelse, at de unge, når de forlader skolen, ikke er dygtige nok til at læse og skrive. Vi ved jo godt, hvad det betyder. Det betyder, at det er svært at få et job. Så vi er stadig væk af den opfattelse, som vi også ved tidligere forhandlinger har gjort opmærksom på, at vi skal have noget mere danskundervisning.

Vi mener, at en årsag til nogle af vores problemer er forsinket byggeri. Er vi for længe om at få renoveret og bygget vores institutioner? Det mener Dansk Folkeparti, at vi kan sige ja til. Vi kan henvise til Gasværksgrunden på Østerbro. Her vidste man i forvejen, at grunden var meget forurenet, og alligevel indstiller man sagen til godkendelse. Sagen endte med udsættelse, så forureningen kunne undersøges nærmere.

Der er også tidlig opstart af daginstitutioner, hvor midlertidige pavilloner sættes op f.eks. at halvt år i forvejen, og det er faktisk taget dyrt. Helt ærligt så koster det kassen. Den blivende institution, der bygges, bliver jo ikke billigere af den grund. Og generelt står byggearbejdet indimellem uden aktiviteter på grund af bl.a. ledningsarbejder m.m. Det vil vi gerne ændre på, så vidt det er muligt.

Så er vi i øvrigt enige med Venstre i, at der skal en bedre ledelse til på nogle skoler. Der er heldigvis mange skoler, der har en rigtig god ledelse, men der er altså nogle, hvor det kniber lidt.

Og så kan jeg da bare sige, at jeg fornemmer, at vi i Børne- og Ungdomsudvalget er enige om mange ting, altså Dansk Folkeparti er også enig med de øvrige partier i mange af tingene.

Taletiden er knap, så det bliver ikke til mere i denne her runde.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så giver jeg ordet til Sofie K. Led for at stille spørgsmål til Karin Storgaard, værsgo.

Sofie K. Led (A): Jeg er lidt nysgerrig efter det her alternativ til en 4 km's grænse. Jeg husker vistnok, at DF havde et medlemsforslag på banen for ikke så lang tid siden, hvor det var svært at indkredse, hvad alternativet til en 4 km's grænse var. Vi kunne ikke få uddybet, om der var tale om, at det skulle være en konkret bydel eller et lokalområde, og hvordan det skulle defineres. Man kan sige, at det er relativt svært at opstille nye kriterier og udregne, hvor meget det vil koste at udvide serviceniveauet. Så det, jeg er meget nysgerrig efter, er: Hvad er alternativet til en 4 km's grænse?

Rikke Lauritzen (Ø): Jamen Dansk Folkepartis ordfører har jo tidligere været inde på det her med, at de godt kunne tænke sig en anden model, end at man hvert år sidder og kigger på skoledistrikterne og så ændrer dem, sådan så forældrene ikke helt kan regne med, hvilken skole deres børn tilhører. Der har dog været meget lidt konkrete forslag, synes jeg; i hvert fald har jeg ikke lige sådan bidt mærke i nogen af dem.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge ordføreren, om Dansk Folkeparti f.eks. kunne være med på, at man kørte med overkapacitet på skolerne, dvs. så man altid havde tomme pladser, så man var sikker på, at det kunne passe, eller alternativt være med på at aflyse det frie skolevalg.

Borgmester **Anne Vang**: Jeg har et spørgsmål lidt i forlængelse af Enhedslistens Rikke Lauritzen. Jeg hørte faktisk Dansk Folkepartis forslag som en afskaffelse af det frie skolevalg, hvis man i stedet for skoledistrikter skulle operere med, at man hørte til en bydel. Så hører man jo sådan set til en 5-6 forskellige skoler, og det er en de facto-afskaffelse af det frie skolevalg.

Forstod jeg Dansk Folkepartis ordfører korrekt, at det var det, Dansk Folkeparti foreslog?

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg giver ordet til Karin Storgaard for at besvare de tre spørgsmål.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 3. september 2012**

Karin Storgaard (O): Jeg vil sige til Sofie K. Led, at nu har jeg jo ikke sagt noget konkret om, hvilken løsning det var vi ville have, men altså 4 km er faktisk taget lang tid. Det er 4 km den ene vej, og det er 4 km den anden vej.

Om det kan løses med lokalområdet, ved jeg ikke, fordi det skulle indgå i det forslag, som vi skulle drøfte nærmere, og som jeg har nogle ideer om, som vi jo ikke kan stå og drøfte her, det tror jeg tager for lang tid. Det er noget, vi kan drøfte i udvalget, hvis der er interesse for, at vi skulle prøve at se, om det er den vej, vi kunne gå for at gøre forholdene bedre.

Og til Rikke Lauritzen vil jeg sige, at Dansk Folkeparti jo ikke har givet udtryk for, at vi ville have overkapacitet på skolerne, eller at vi ville have frit skolevalg. Og det var sådan set også til borgmester Anne Vang om det her med frit skolevalg.

Overkapacitet, det ved jeg ikke, det må man drøfte nærmere. Er det noget med en eller to elever i klasserne, eller er der nogle klasser, hvor der kan være plads til nogle flere? Altså jeg er bekendt med, at der er nogle skoler, hvor der er plads til flere elever i de enkelte klasser. Der er nogle, der er fyldt op, men der er altså også nogle, hvor der er nogle pladser. Det er alt sammen noget, man må drøfte nærmere, men det er lidt svært, synes jeg, sådan helt præcist at stå og sige her, hvad vej vi skal gå, det kræver altså nogle flere drøftelser end i så stor en forsamling.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Rikke Lauritzen for at stille spørgsmål, værsgo.

Rikke Lauritzen (Ø): Bare lige til opklaring. Når jeg snakker om overkapacitet, så mener jeg faktisk det modsatte. Altså hvis man skal undgå at lave ændringer i skoledistrikterne, sådan som reglerne er nu, og sådan som det heldigvis ser ud, at de københavnske børn og deres forældre vælger den københavnske folkeskole, så er man nødt til, hvis man ikke vil have de her årlige øvelser, som jeg ser det, at køre med overkapacitet, altså køre med tomme pladser. Det vil sige, at alle skoler har tomme pladser hele tiden for, at man kan fylde dem op. Er det det, Dansk Folkeparti vil?

Jeg ved godt, at ordføreren siger, at hun helst ikke vil ind på noget konkret. Det skyldes bare vældig nysgerrighed fra min side, fordi det vil være interessant, hvis man kunne undgå de øvelser. Det er der jo ingen, der kan lide eller synes er særlig sjovt.

Karin Storgaard (O): Jeg ved ikke, om det er sagen med det forslag, som Rikke Lauritzen stiller. Jeg tror ikke, man skal køre med fast ledighed eller fast tomgang, eller hvad vi skal kalde det.

Altså jeg tror, at man skal gå ind og se på den enkelte, jeg kan faktisk heller ikke sige det, før jeg har set det. Jeg ved ikke præcis, hvor mange ledige pladser, der er rundt omkring. Jeg ved bare, at der er nogle skoler, hvor jeg har fået at vide, at der er flere ledige pladser, mere end en eller to. Man kan sige, at der skulle være en plads, hvis der kom nogen udefra, men somme tider er der altså betydeligt flere pladser. Det er så også afhængigt, hvilke skoler det er, og det kan så igen have noget med ledelse, eller jeg ved ikke hvad, at gøre, siden der ikke er fyldt op. Det er jo sådan noget, man må se på, når man taler nærmere om det.

Men hvis der er interesse for det, så synes jeg, vi skal prøve at arbejde videre med det, så vi kan komme med en løsning til næste år eller næste år igen, hvornår det kan blive.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Vi siger tak til ordføreren og går videre i ordførrækken, og det er De Konservatives Rasmus Jarlov, værsgo.

Rasmus Jarlov (C): For nu at komme lige til sagen med hensyn til budgettet og midlerne på børneområdet, så er det vores holdning, at der sådan set grundlæggende ikke er behov for et større driftsbudget på børneområdet. Vi mener, at der er behov for en bedre styring af de midler, som findes på

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

området i forvejen. Der er behov for, at der bliver sat meget mere fokus på at få nogle gode resultater, der er behov for, at man prioriterer noget bedre inden for området.

Vores tre prioriteringer vil være som den første prioritering netop at vi prioriterer noget mere. Jeg synes, det var et fint forslag fra Venstre, at man gerne vil gennemgå og skaffe nogle penge. Det burde vi gøre hvert eneste år. I stedet for at vi bare udvider budgettet, når vi har behov for noget nyt, så burde vi være mere kritiske og få kigget på, om ikke der er en masse ting, vi kunne lukke ned.

Vores anden prioritet er faglighed, at der bliver mere fokus på de faglige resultater.

Vores tredje prioritet er, at vi undgår, at skolen og også daginstitutionerne fratager forældrene deres rolle som forældre. Så det er lidt en defensiv dagsorden, vi har her, men vi ser jo desværre, at der bliver foreslået ret mange ting, som handler om, at man vil udvide det offentlige systems rolle til også at tage sig af at hjælpe børnene med lektier, så man sikrer, at forældrene ikke har en rolle, når børnene kommer hjem. Man vil gerne have heldagsskoler, så man også sikrer, at børnene ikke er særlig meget sammen med deres forældre og ikke har noget liv uden for det offentlige system. Og endelig vil man også gerne fastholde modersmålsundervisningen, så man også sikrer, at det heller ikke er en forældrerolle at lære børnene at tale det sprog, som de nu skal lære.

Vi har nogle konkrete forslag, som vi gerne vil bringe i spil. For det første vil vi ligesom Venstre have bedre styr på ledelsen. Det vil vi gerne ved tre forskellige initiativer.

Vi vil gerne sikre, at vi får styr på det her resultatløb, som jo var et konservativt krav, som vi fik igennem for et par år siden, og som vi desværre kan konstatere, at der ikke har været styr på. Man har spildt pengene, man har ikke fået nogen som helst effekt af dem, fordi man bare har delt dem ud og givet alle skoleledere det samme beløb. Det er penge ud af vinduet, det er uansvarlig omgang med midlerne, og det var ikke det, der var hensigten, dengang vi fik vedtaget det her. Der bliver vi nødt til at have en meget mere detaljeret styring, desværre åbenbart, af forvaltningen og borgmesteren, således at vi får skrevet fuldstændig klart ned, hvad det er for en fordeling, der skal være af den her resultatløb.

Det andet, vi gerne vil foreslå, er, at vi får indledt nogle forsøg, som man har gjort i andre kommuner, hvor man sikrer, at lærerne er en lidt større andel af deres tid på skolerne. Ikke som sådan i første omgang ved at udvide undervisningstimetallet, det vil vi gerne have sikret på sigt, men vi kunne godt tænke os, at man arbejdede med, at lærerne tilbragte noget mere tid på deres arbejdsplads i stedet for at arbejde hjemme fra, med henblik på at se, om ikke det kunne give nogle gode resultater, noget bedre koordinering og dermed også noget mere kvalitet for pengene.

Og så vil vi også gerne have kigget på, om vi kan gøre noget for at få rekrutteret nogle flere ledere udefra.

Ellers er det med skoledistrikterne også noget, vi tog op, det nævnte Dansk Folkeparti også. Det ligger også os meget på sinde, at vi får sikret, at der ikke bliver lavet unødigt meget om på skoledistrikterne hvert år. Jeg er ikke sikker på, at vi behøver at lave nogle store ændringer i de modeller osv., vi arbejder med, men vi kunne godt tænke os en større tilbageholdenhed med, hvor ofte man rykker rundt på skoledistrikterne. Det er noget, man kun skal gøre i yderste nødstilfælde, fordi det er utrolig vigtigt for forældre og børn, at de har sikkerhed for, hvilken skole deres barn skal gå på. Der må vi tænke lidt mere på forældrenes og børnenes sikkerhed frem for hele tiden at forsøge at tænke som et system, der bare skal have optimeret, hvordan fordelingen skal være på de enkelte skoler.

Prognoserne bragte DF i spil. Det vil vi meget gerne støtte, vi synes, det er et rigtig godt forslag, det har vi også bragt op tidligere. Vi har haft en forespørgselsdebat hernede i salen, og der er ikke sket noget som helst. Selv om vi har givet det masser af opmærksomhed, så kunne vi godt tænke os, at vi faktisk fik forbedret de her prognoser. Og der må man være i stand til at komme med nogle forslag til, hvordan man kan få noget større prognosesikkerhed. Det plejer man at kunne, hvis man kigger på nogle ting.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

Hvis vi endelig skal prioritere noget inden for området, noget, vi rent faktisk kunne bruge lidt flere penge på efter vores opfattelse, var det, at vi gerne ville kigge på nogle flere dansktimer på mellemtrinet. Antallet af dansktimer er jo blevet hævet bl.a. i de små klasser, og måske var det på tide, at vi også fik kigget på, om det ikke kunne lade sig gøre på mellemtrinet. Finansieringen til det kunne meget vel være modersmålsundervisningen, men vi er også åbne over for andre muligheder.

Sofie K. Led (A): Jeg har lige et enkelt spørgsmål til Rasmus Jarlov. Vi har i udvalget kigget rigtig, rigtig meget på lærernes arbejdsopgaver. Og ud over den mulighed, der selvfølgelig kan ligge i, at man i overenskomsten finder ud af, at lærerne fysisk skal tilbringe mere tid på skolerne i deres forberedelsestid, så er jeg interesseret i at vide, om der er nogle opgaver, De Konservative godt kunne tænke sig at fjerne til fordel for mere undervisningstid. Jeg ved f.eks., at lærerne bruger en del af den forberedelsestid, de har til timerne, på bl.a. forældresamarbejde. Det betyder bl.a., at vi skal have forældrene til at hjælpe deres børn med at lave lektier. Så jeg er lidt nysgerrig efter, om I har kigget nærmere på nogen af de opgaver, der ligger i deres – jeg kan ikke huske, om det hedder kasse 2- eller kasse 3-tid.

Rasmus Jarlov (C): Jamen jeg tror, man skal være meget varsom med at gå ind som politiker i meget detaljerede diskussioner af, hvordan lærerne skal bruge deres tid, fordi det er en diskussion, man kommer til at tabe, fordi vi ved ikke lige så meget om det, som lærerne gør. Derfor vil jeg ikke gå ind sådan detaljeret og sige, nu skal du bruge 10 minutter mindre på det her og 5 minutter mindre på det her.

Det, jeg bare kan konstatere ligesom alle andre, bl.a. OECD, der har kigget på det her, er, at danske lærere underviser alt for lidt, de har alt for få timer ude i klasselokalet. Der er man nødt til at sige sådan ovenfra uden at kunne pege på præcis, hvilke 5 minutter der skal spares her, og hvilke 5 minutter der skal spares der, jamen det er ikke godt nok. Derfor må lærerne være i stand til selv også at komme med nogle forslag til, hvor de mener der kan undervises noget mere, hvilke opgaver der kan skæres væk, og det vil vi selvfølgelig gerne lytte til.

Men det var sådan set ikke det, vi foreslog lige nu. Altså det, vi foreslog lige nu, var, at vi startede med at lave nogle forsøg, ligesom man har gjort i andre kommuner, hvor vi beder lærerne om fysisk at være til stede en større del af deres arbejdstid ude på skolerne for at se, hvad det kan føre med sig. Det er sådan set noget lidt andet end fra start af at gå ind og diktere, at de skal have flere undervisningstimer. Men det er selvfølgelig for at sætte skub i den proces og sikre, at vi kommer i den retning.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Tak for det. der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Så siger vi tak til ordføreren, og så går vi videre, og det er borgmester Anne Vang, værsgo.

Borgmester **Anne Vang**: Det har været en fornøjelse at sidde og høre på udvalgsmedlemmernes ordførertaler, en fornøjelse, der næsten kun overgås af weekenden, hvor vi var på budgetseminar. For der regner sig nemlig en bred enighed om, hvad der er de vigtige prioriteringer i forhold til at skabe et godt børneliv i København.

Som man har kunnet høre, så er der stor enighed om at sikre børn, uanset hvilke forældre de har, et godt udgangspunkt i livet. Det er jo desværre sådan, at valget af dine forældre er det vigtigste valg, vi ikke får lov til at træffe. Det vil vi gerne lave om på, vi vil i hvert fald gerne udbedre det en lille smule.

Det første, vi har på dagsordenen, er en klubreform, en klubreform, der sikrer flere pædagoger i de udsatte boligområder. Jeg vil gerne dele en historie med jer.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

Jeg var på besøg i en klub i Valby, hvor jeg møder en klubmedarbejder, der fortæller, at han havde stået med to grupper af unge mennesker, der var oppe og slås, indtil han var blevet erstattet af otte kampklædte politibetjente. Sådan er det i nogle klubber, og det kan vi ikke være bekendt. Vi skal sikre nogle flere pædagoger. Vi har ikke råd til flere pædagoger alle vegne, men vi har råd til flere pædagoger nogle steder, og det er det, vi som udvalg tager med som budgetønske.

Vi tager også en helt ny klubstruktur med som budgetønske, fordi det er rigtig vigtigt, at klubberne kan samarbejde med beskæftigelses- og integrationsforvaltningen, med socialforvaltningen, og det er en lille smule svært, når vores klubber er så fragmenterede, som de er i dag, hvor der er en masse små enheder. Hvis vi får samlet vores klubber i nogle klubfællesskaber, et i hver bydel, så er der et naturligt ophæng ind i de andre forvaltninger, så vi kan sikre, at den unge, han eller hun, kommer godt i vej med sit liv.

Det her med at have et klubfællesskab er også noget, der kan sørge for, at vi ikke, når der lige pludselig opstår en brand i byen, som vi politikere bliver opmærksomme på, og vi sidder i en budgetforhandling eller i en overførselssag, tænker: Hov, der mangler da også et ungdomstilbud lige præcis det sted. Det giver os en tilfældig indsats, det giver os en fragmenteret indsats, og det er faktisk ikke i orden.

Hvis vi har en klubstruktur med klubfællesskaber, hvor de har nogle midler, så kan de kanalisere de midler derover, hvor der er behov. Så behøver vi ikke at vente på, at tingene går galt; så kan vi sørge for, at der er et ordentligt tilbud fra start. Det tror jeg på er vigtigt.

Det er også det, der er tankegangen med den anden prioritet. Det var i virkeligheden SF, der satte det i gang, nemlig at vi skulle have et pædagogisk kvalitetsudvalg. Jeg har haft fornøjelsen af at sidde i spidsen for det med forskere, eksperter, praktikere. De er kommet med nogle anbefalinger, som jeg håber, at salen her vil dele udvalgets tilslutning til og følge.

Det handler om sociale normeringer, om at sikre, at der er en ekstra hånd i de udsatte daginstitutioner, fordi verden i dag i virkeligheden er nøjagtig modsat af, hvordan den burde være. I dag er det sådan, at når alle får det samme budget, så skal pædagogerne de steder, hvor der skal gå penge til, at pædagogerne skal ringe ind til socialforvaltningen, de skal skrive socialsager, de skal lære børnene helt basale færdigheder, de skal måske endda give børnene den mad, de ikke har fået hjemmefra, tage det ud af deres budget, og så er der færre pædagoger til at læse historier med børnene, sørge for, at børnene fungerer. Det er ikke i orden, og derfor var sociale normeringer en stor del af eksperternes anbefalinger.

Der var også anbefalinger, der handlede om ledelse. Der finder Venstres Cecilia Lonning og jeg hinanden, tror jeg, fordi sidste år satte vi ind i forhold til skolernes ledelse. I år er det på tide at sætte ind i forhold til daginstitutionernes ledelse. Vi har brug for at opkvalificere vores ledelse. Man kan mærke helt tydeligt, når man bare stikker lilletåen indenfor i en daginstitution, hvor der er god ledelse, og hvor det halter. De steder, hvor det halter, skal vi sørge for at give den nødvendige support, så det kommer op at stå igen.

Det næste ønske, jeg vil nævne, er skolemaden. Det handler om, at børn simpelt hen fungerer bedre, når de har fået noget at spise. Det kender vi alle sammen; vi skal have frokost for at kunne fungere. Sådan er det i endnu højere grad for børnene. Der er nogle, hvis forældre ikke giver dem det med. Enhedslisten satte projektet i søen. Jeg er glad for, at der er tilslutning i udvalget til at følge det op.

Det sidste, jeg vil omtale, er noget, som De Konservative nævnte, nemlig flere dansktimer. Det tror jeg, at Rasmus Jarlov og overborgmesteren finder hinanden i, og det kan jeg såmænd også være med på. Der er behov for at øve sig, hvis man skal blive god til noget, og derfor er timer en rigtig god ide.

Nu er min tid slut. Hvis der er nogen spørgsmål, så svarer jeg selvfølgelig gerne.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Kun for denne omgang er tiden opbrugt, men der kommer også andre tider.

Carl Christian Ebbesen (O): Det er kun, fordi jeg kunne forstå, at det blev sagt, at det var tid for at gøre noget ved ledelsen på skolerne, og nu er der så et behov på børneområdet. Men virkeligheden er jo, at behovet har været begge steder i lang tid.

Derfor er det, jeg kan spørge mig selv, hvorfor man ikke kan få løst problemerne en gang for alle. Hvorfor er man nødt til at tage det område for område for område? Når man nu ved, at der er et ledelsesproblem, hvorfor griber man det så ikke an og laver en plan for det i stedet for at udskyde det til senere?

Cecilia Lonning (V): Det er igen til ledelsen. Jeg synes, det lyder rigtig godt, at borgmesteren vil tage fat også på ledelsesopgaven inden for daginstitutionsområdet. Jeg vil bare høre, om borgmesteren kunne forestille sig, at det initiativ også ville omfatte en opstramning, sådan så man til de helt, kan man sige, svindelagtige ledere, f.eks. som ham ude i Tingbjerg, der satte økonomien over styr ved at indkøbe alt det her dyre musikstyr osv., eller den leder, der bare lader stå til, sådan så børnene i den pågældende institution markant i forhold til andre børnehaver er dårligere motorisk, dårligere sprogligt osv. osv., faktisk sagde: Det er simpelt hen ikke godt nok, du må finde et andet sted at være.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så giver vi ordet til borgmester Anne Vang for at besvare.

Borgmester **Anne Vang**: Til Carl Christian Ebbesen om at udskyde problemerne til senere: Det mener jeg bestemt ikke, der er tale om. Vi har en meget klar opfølgning på de ledere, der fungerer, og såmænd også en opfølgning på de ledere, der fungerer, for at de kan blive endnu bedre. Det sker via vores udviklingssamtaler, hvor vi for hver eneste leder definerer, hvad er dine mål, og så tager man en snak om, hvad der skal til for at blive bedre.

Det, jeg taler om, at vi har sat i gang på skoleområdet, og som vi nu sætter gang i på daginstitutionsområdet forhåbentlig, er at kaste nogle midler i dels at talentspotte, dels rent faktisk at efteruddanne vores ledere.

I forhold til talentspotning er det sådan, at vi desværre har temmelig mange ældre ledere. Der er selvfølgelig mange af dem, som er rigtig gode, men de går på pension, og så er det vigtigt, at der er nogen til at tage over. Der har vi været rigtig gode i Københavns Kommune til at ledelsestalentudvikle vores djøfere; vi har det her LUP-forløb, ledelsesudviklingsprojektet. Måske er det på tide, at det ikke kun er vores djøfere, vi ledelsesudvikler, men også finder dem, der er ledertalenter i vores daginstitutioner, på vores plejehjem, i vores skoler, fordi det er ikke nødvendigvis sådan, at den gode pædagog bliver en god leder. Men den gode pædagog kan blive en rigtig god leder. Det kræver, at vi hjælper vedkommende på vej, og det er det, vi ønsker os midler til nu.

Så spørger Venstres Cecilia Lonning, om man kan forestille sig, hvis vi har at gøre med en leder, der bryder loven eller overforbruger sit budget eller bare er kørt fuldstændig sur i det, at vedkommende så skal afskediges. Det korte svar er ja, det kan man sagtens forestille sig. Hvis der er en leder, der ikke forvalter sin ledelsesopgave, så skal lederen selvfølgelig ikke være leder mere.

Mit håb er, at vi gennem videreuddannelsesforløb, igennem support af lederne, gennem den tidlige samtale med lederen, hvad skal der ske anderledes, selvfølgelig kan minimere antallet af afskedigelser, for det er aldrig en rar sag at skulle afskedige en leder. Men selvfølgelig er det sådan, at det er en endnu mindre rar sag for de børn, der går i vedkommendes skole, der går i vedkommendes vuggestue, børnehave, plejehjem, hvis man lader en leder, der åbenlyst er dårlig, fortsætte.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Vi siger tak til borgmester Anne Vang og går videre til Sundheds- og Omsorgsudvalget. Den første ordfører her er Socialdemokraternes Lise Thorsen, værsgo.

Lise Thorsen (A): På et af de københavnske plejecentre, jeg har haft fornøjelsen af at besøge, faldt jeg i snak med to søde gamle damer. De fortalte mig med stor fryd, at samme aften var deres ugentlige kortaften, for hver torsdag spillede de nemlig whist med en forhenværende pårørende, som altså stadig kom i huset, selv om hans egen mor nu var død. Han kom stadig forbi og havde altså organiseret det her kortspil til stor glæde for de to damer og for ham selv, må man formode. Den kortaften var nok aldrig blevet til noget, hvis ikke denne mand helt frivilligt havde sat den i system, ikke fordi personalet ikke gider, men fordi de har travlt med så meget andet.

31 ud af 43 plejecentre har på den ene eller på den anden måde tilknyttet frivillige. Deres indsats kan ikke roses nok, og derfor vil Socialdemokraterne fortsat støtte tiltag, der åbner plejecentrene op til glæde for alle, fra børnene i den nærmeste børnehave til de gamle selv.

Men de frivillige må aldrig blive dem, der leverer kerneydelserne. Det skal altid være en fælles, kommunal opgave som garant for, at alle ældre får den pleje og omsorg, de har behov for og krav på, uden at skulle være afhængige af tilfældighederne.

Derfor er det andet tema, jeg vil tale om, personalet. Personalet er og bliver vores stærkeste ressource overhovedet, og dem skal vi passe godt på. Og selv om det psykiske arbejdsmiljø i det store og hele er godt i den københavnske ældrepleje, så er det vores pligt at sikre det, så godt vi kan, bl.a. ved at sørge for en god og kompetent lederuddannelse.

Det fysiske arbejdsmiljø er mindst lige så vigtigt. Og Socialdemokraterne er derfor varme tilhængere af alt, der kan hindre den nedslidning, vores personale er udsat for. Det gælder f.eks. ergonomiske redskaber til rengøringspersonalet og til andre personalegrupper, ligesom vi finder tanken om fælles gymnastik i arbejdstiden meget sympatisk.

Jeg sagde før, at kerneydelserne er vores fælles forpligtelse. For Socialdemokraterne er omdrejningspunktet for alt det, vi gør, at mindske forskellene på borgernes muligheder. Ens muligheder i tilværelsen – ung som gammel – må ikke afhænge af, hvem man er, og hvor man kommer fra. Det betyder ikke, at alle altid skal have det samme, men det betyder, at vi skal kunne levere kernevelfærden, også når der ikke er plads til de store økonomiske armbevægelser, som det er tilfældet for budget 2013.

Vores tredje budgettema er de ældre. Selvfølgelig kan ældre få brug for pleje. Det er ikke alle forundt at springe friske rundt, til de en dag falder om som 90-årige. Og den pleje skal være både god og værdig.

Men vi er samtidig store tilhængere af, at ældre er så aktive som muligt så længe som muligt. Derfor satser vi på de ting, der kan gøre de ældre enten mere aktive eller hjælpe dem til at holde deres aktivitetsniveau. Vi er ikke teknologiforskrækkede maskinstormere, men vi satser gerne på den velfærdsteknologi, der kan lette de ældres hverdag og dermed gøre dem mindre afhængige af andres hjælp.

Vi ser også gerne plejecentrenes tilbud udvidet med it-værksteder, som kan gøre de ældre fortrolige med alt fra netbank til emails.

Spisevenner og fælles indkøbsture er noget af det, der kan styrke fællesskabet og holde ensomheden fra døren. Men ældre holder jo ikke op med at være individuelle, bare fordi de er blevet ældre. For øjeblikket kører vi et forsøg på Amager, som betyder, at ældre, der er visiteret til et kommunalt madtilbud, kan bruge det til at spise på restauranter og cafeer, de selv har valgt. Hvis det bliver en succes, ser jeg ingen grund til, at vi ikke skulle kunne udvide det til resten af byen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

Og endelig vores fjerde og sidste budgettema: folkesundheden. Det er sagt mange gange før, at bor man i Indre By, er der stor sandsynlighed for, at ens liv bliver 7 år længere, end hvis man bor på Nørrebro. Der er stadig alt, alt for stor forskel på folk.

Socialdemokraterne støtter derfor hele ideen om Sundhedshuse ude i de enkelte bydele til at tage sig af det forebyggende og til at tage sig af den opfølgende sundhedsindsats i tæt kontakt med de lokale borgere, fordi vi er overbeviste om, at flere vil bruge Sundhedshusenes tilbud, hvis de ligger lige i nabolaget. Derfor er vi også positive over for satellitter til Sundhedshusene, der som fremskudte forposter vil kunne være synlige i gadebilledet.

At tage sig af børnenes ve og vel er en anden af vores kerneopgaver. Jo tidligere vi får fat i de udsatte børn, jo mere sparer vi dem for. Tanken om børn, der mobbes, fordi de er for tykke, er ikke til at bære. Og derfor er vi glade for, at Børnevækstcenteret har sænket sine krav til, hvor stor en BMI det enkelte barn skal have for at komme i betragtning. Og vi ser gerne visitationsalderen udvidet, så børnene og deres familier kan komme på centeret, allerede fra de er 6 år, frem for de nuværende 8 år.

Fra de gamle damer, der glæder sig til torsdagens whistaften, til de udsatte børn på vækstcenteret. Det er vores fælles ansvar at sørge for, at de har et sted at gå hen, når de får brug for det. Det er os som kommune, der skal række dem en hjælpende hånd.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg giver ordet til Katrina Feilberg for at stille spørgsmål til ordføreren.

Katrina Feilberg (B): Det er den socialdemokratiske ordførers, man kan sige tale om det her med frivillighed, hvor vi jo langt hen ad vejen deler med Socialdemokraterne, at der selvfølgelig skal være plads til det frivillige.

Det, som jeg godt vil spørge ordføreren om, er, at når jeg hører ordføreren, så lyder det meget som et "dem og os"; der er os, der er kommunen, og så er der de frivillige, som tager sig af noget andet. Det, jeg måske savner lidt at høre, er den her integration af de kommunale ydelser og de frivillige, hvor jeg hører stadig væk meget, at det er sådan lidt en separat diskussion, hvor jeg godt kunne tænke mig at høre nogle mere sådan forslag til, hvordan Socialdemokraterne ser, man rent faktisk kan integrere de her to ting, altså den frivillige sektor og de ydelser, som kommunen leverer.

Lise Thorsen (A): Jamen det er rigtigt, at man skal passe på, det ikke bliver "dem og os". Det er i høj grad dem og os, fordi det er to forskellige funktioner. Men det er klart, at hvis de frivillige skal kunne gøre deres arbejde, om man så må sige, så godt som muligt, så skal det koordineres, sådan så de enten overhovedet ikke er til stede et sted, hvor der er brug for dem, eller går og tramper hinanden over tærne.

Vi har jo, som det vil være bekendt, ansat fire koordinatore i København, og det er ikke så længe siden, vi faktisk bad om at få en status på, hvordan det går med dem. Jeg er meget indstillet på, at vi udvider deres arbejdsområde, eller at vi eventuelt, hvis det er det, der skal til, ansætter nogle flere. Jeg er meget interesseret i, at vi netop har en koordination, sådan så vi får den optimale brug for hinanden og gavn af hinanden.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Tak for det. Så er der ikke flere i denne debat. Så går vi videre til næste ordfører, og det er Katrina Feilberg fra Det Radikale Venstre.

Katrina Feilberg (B): I Det Radikale Venstre glæder vi os rigtig meget over, at forebyggelse, middellevetid og københavnernes sundhedstilstand er kommet højt på den politiske dagsorden. Da vi vedtog sundhedspolitikken Længe leve København sidste år, så sagde vi nemlig ja til at gøre en ekstra

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

indsats for, at københavnernes får muligheden for at leve et sundt liv uden sygdomme så længe som muligt.

Som overborgmesteren også var inde på i sin tale i torsdags, så er der nok at tage fat på. Københavnerne dør nemlig gennemsnitligt 2 år tidligere end vores øvrige medborgere i Danmark, og vi har store forskelle inden for kommunen. Samtidig har vi en overrepræsentation af kroniske sygdomme blandt vores voksne medborgere. Alt sammen til gene, ikke mindst for den enkelte, som vil opleve en faldende livskvalitet, men også for kommunen selvfølgelig, fordi vi får øgede udgifter til sundhed.

Forebyggelse og forebyggelse af sygdomme begynder naturligvis hos den enkelte, men som kommune har vi et ansvar for at skabe de rigtige rammer og give de rigtige tilbud og støtte til alle de borgere, som er i risikogruppen for at udvikle kroniske sygdomme eller dø tidligt.

Men det bliver jo aldrig en kommunal opgave alene; vi skal have københavnernes med på ideen, vi skal have vores virksomheder med og ikke mindst vores utroligt store og bredt funderede frivillige foreninger med. Det nytter ikke noget, at kommunen sætter en masse forebyggende initiativer i gang, og vi så afslutter uden opfølgning eller uden at sikre, at borgerne kanaliseres over i frivillige tilbud, hvor træning f.eks. kan fortsætte.

I Det Radikale Venstre har vi rigtig meget fokus på, at kommunen ikke altid død og pine er den bedste til at løse alle opgaver. Vi har stor tillid til, at også den frivillige sektor kan løse mange opgaver, hvis den får muligheden og tilbuddet. Vi skal lade dem, der har kompetencerne og netværket, om at løse opgaverne.

Så når f.eks. børn de bliver visiteret til Børnevækstcenteret, så skal vi have det frivillige foreningsliv på banen allerede fra starten af, så børnene får tilknytning til en idrætsforening, hvor han eller hun kan fortsætte sin træning efterfølgende. Det er jo her, den unge skal komme de næste mange år, og ikke på Børnevækstcenteret.

Det samme skal ske, når vi har tilbud i vores forebyggelsescentre. Lad de frivillige foreninger komme helt ind, lade dem bruge huset og koble dem på konkrete forløb, så borgerne lærer dem at kende. Alle undersøgelser peger på, at fastholdelse af motionsvaner er langt nemmere, når det sker i fællesskab med andre.

I Det Radikale Venstre vil vi derfor gerne prioritere udslusningsforløb højere, end vi gør i dag, f.eks. så et succesfuldt forløb i et sundhedscenter bliver endnu mere succesfuldt, hvis vi kan fastholde borgerne i et frivilligt tilbud bagefter og dermed fastholde den gode forebyggelsesindsats.

I Det Radikale Venstre vil vi rigtig gerne i det her års budget målrette vores indsats over for de borgere, som har et særligt behov for støtte. Det gælder de motionsuvante børn, som også Socialdemokraterne var inde på, og de svært overvægtige borgere, som vi har rigtig gode erfaringer allerede med nu ved at give et forløb i vores sundhedscentre. Vi ser rigtig gerne, at vi kan udbrede de her forløb til flere af vores forebyggelsescentre, især for de overvægtige medborgere. Samtidig med det støtter vi også de udmeldinger, som sundheds- og omsorgsborgmesteren har haft, om en indsats over for rygning og passiv rygning.

Og så kommer der lige noget mere, lidt mere tværførelsesmæssigt, men det er, fordi jeg kun taler en gang i dag.

Københavns Kommune er rigtig godt med, når vi taler it og digitalisering, men der er rigtig meget at hente endnu. Det Radikale Venstre ser gerne, at København bliver kendt som Europas digitale hovedstad, hvor alt kan tilgås digitalt, og digitale løsninger bliver brugt til at gøre administrative processer nemmere og udvikle og løse konkrete opgaver.

Det Radikale Venstre har ønsket inden for it og teknologi på velfærdsområdet, hvor vi gerne ser, at København bliver frontrunners inden for velfærdsteknologiske løsninger. Vi er rigtig godt på vej, men både på it og velfærdsteknologi skal vi gå forrest. Og vi støtter op omkring de tanker, der er, om

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

København som cluster inden for velfærdsteknologi. Og vi skal gå forrest i efterspørgslen efter de innovative og smarte løsninger.

På kulturområdet ser vi også gerne, at vi løfter vores tilbud inden for digitale løsninger, hvor vi får en helt ny kulturel digital platform for tilbud, ydelser og udvikling.

Og ikke mindst inden for børneområdet ser vi også, at der er mulighed for at løfte os digitalt, gerne på daginstitutionsområdet, hvor hele den, kan man sige, kommunikation, der foregår i dag, kunne erstattes af digitale løsninger rigtig mange steder.

1. næstformand (**Jesper Christensen**): Tak for det, og jeg skal høre, om der er nogen spørger til ordføreren - det er der.

Lise Thorsen (A): Det var den her med teknologien, som lige fik mig til at tænke, at jeg gerne vil høre lidt mere om den.

Som jeg sagde før, så er vi under ingen omstændigheder maskinstormere, og vi synes, det er glimrende, hvis vi kan gøre noget i den retning. Men jeg vil gerne vide, når Det Radikale Venstres ordfører bruger ord som innovativ og de allerbedste, vi overhovedet kan klare, hvordan hun vil sikre forskellen på det, der hedder "nice to have", og det, der hedder "need to have". Man kan efterhånden få rigtig, rigtig mange elektroniske ting, der kan rigtig, rigtig meget. Hvem er det, der skal bestemme, hvornår vi stopper, hvor meget af vores budget vi egentlig skal bruge på de forskellige ting? Er det noget, vi skal sidde og afgøre, eller hvordan finder vi den mellemløsning, som gavner både budgettet og dem, vi skal sørge for?

Katrina Feilberg (B): Jeg tror meget, man skal tildele det og sige, hvad det er for nogle konkrete opgaver, vi gerne vil have løst, og så prøve at tænke i den retning. Hvis det er en ældre medborger, som har nogle funktionsvanskeligheder, jamen så er det et svar, en konkret løsning, vi gerne vil have. Der kan jo være velfærdsteknologi, men det kan jo også være, at der ikke er mulighed for det.

Så jeg ser sådan set ikke, at der er nogen konkrete, man kan sige grænser for det, men det er klart, at det må være op til en konkret vurdering at se, jamen hvad er der af muligheder i den konkrete situation. Så jeg vil ikke stå her og sige, at der skal være en grænse for, hvor langt vi går med teknologien. Det tror jeg er meget hæmmende og bremsende, i hvert fald for den innovative tankegang.

1. næstformand (**Jesper Christensen**): Tak for det. Så er der ikke flere spørgsmål, og vi går videre til den næste ordfører, og det er Birthe Skaarup, værsgo.

Birthe Skaarup (O): Ingen tvivl om, at Dansk Folkeparti ønsker det bedste for de ældre og deres sundhed her i Københavns Kommune. Vi ser på, hvordan udviklingen vil være fremover, og vi kan udmærket se, at med den vækst, der er i København, der skal vi forme nogle tilbud til københavnere, som skaber endnu mere sundhed og også omsorg, specielt for de grupper, som ikke har mulighed for at tage vare på sig selv.

Generelt synes jeg, at Københavns Kommune leverer varen, men der er stadig væk områder, hvor det kan gøres bedre. Vi har vedtaget to reformprogrammer her i BR-salen, vel vidende, at det hele ikke kan indføres på én gang, men at implementeringen må ske løbende.

Et af de områder, som springer mest i øjnene, er stadig væk midllevetiden. Den er ringere for københavnere, som andre har været inde på, end den er for andre her i landet. Københavnerne dør simpelthen tidligere end den øvrige del af befolkningen, og det går bare ikke. Det er der jeg tror på, at der skal rykkes endnu mere, end vi tidligere har gjort.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

En god start i livet er sundhedsplejen, der laver nogle tidlige besøg i hjemmet efter en fødsel. Men det er også vigtigt, at hele forebyggelsessiden tager fat omkring rygning og indtagelse af alkohol samt overvægt, livsstile, som udvikler kroniske sygdomme som diabetes, kræft-, hjerte- og muskelsygdomme og KOL. Det er faktorer, som det er nødvendigt at beskæftige sig med.

Derfor ser vi fornuften i, at der skal laves en pulje til forløbsprogrammer for medicinske patienter, evt. over en 4-årig periode. Hensigten er selvfølgelig, at vi sikrer bedre behandling, pleje og støtte til borgere med alvorlig sygdom eller uafklarede sygdomsproblemer. Vi skal have et helhedsforløb for den gruppe. Vi ønsker også, at puljen skal indeholde nogle geriatriske tilsyn på Akutplejeenheden og rehabiliteringscentre i kommunen for at forhindre de indlæggelser og genindlæggelser af borgere, som vi ser.

Det er meningen med det forslag, som jeg skitserer her, at der skal indgås et samarbejde med Hvidovre Hospital, hvor en geriatr kan komme hurtigt ud og se på borgere med komplekse helbredsproblemer. Herunder hører også kvaliteten i hele rehabiliteringsindsatsen for borgere med de sygdomme, som jeg tidligere har været inde på. Der skal være en central koordination, så vi hindrer indlæggelser på hospital.

Vi synes, at sundhedshusene og klinikkerne selvfølgelig stadig væk skal bestå, og vi ønsker, at der løbende tilføres driftsbevillinger til de her områder for at være med i kampen om bedre forebyggelse og at lære borgerne en sund og aktiv livsstil.

Vi har ønske om, at man laver endnu en sygeplejeklinik. Det kan være i Valby, men det kan også være andre steder. Det rører dog ikke ved den kongstanke, som vi altid har haft, at sundhedscentre eller -husene grundlæggende bør udbygges til alle bydele i København.

Et af de områder, der står vores herte meget nær, er palliation, lindrende pleje til alvorligt syge patienter på plejehjem eller borgere, som ønsker at bo i eget hjem og gerne vil dø dér. Dansk Folkeparti ønsker et løft til at uddanne personale i den rette palliation. Det er rystende, at mange, der skal udføre det her job, faktisk ikke aner nok om det.

I udvalget har vi gang på gang sat fokus på den rette medicinering i sygeplejen og også på plejehjemmene. Dansk Folkeparti mener, at det er nødvendigt at styrke kvaliteten og at løse de problemer, der eksisterer. Borgerne skal have den rigtige pille i den rigtige mund, så der bør tilføres området nogle ressourcer for, at vi kan få rettet op på det her område.

I øjeblikket er der forsøg med madklippekort på Amager. Jeg tror, det var Lise Thorsen, der var inde på det. Jeg kan fra mit vindue se, hvordan borgerne færdes og går ned til et af de steder, hvor denne her mulighed er åben. Jeg kan se på dem, at de ligefrem ser frem til at komme ned og få kontakt med andre mennesker. Det ønsker vi skal udvides til resten af København. Det er ikke noget dyrt tilbud, men det skal organiseres.

Desværre skal jeg til at slutte. Jeg kunne fortælle meget mere om fornyelser på de 200 plejehjems fællesrum, hvor man faktisk mangler store tv-skærme, dvd-maskiner og meget andet, som er så nødvendigt for, at borgerne på plejehjemmene får et aktivt liv.

1. næstformand (**Jesper Christensen**): Jeg skal høre, om Karin Storgaard er indtegnet for ... Carl Christian Ebbesen har ordet for et spørgsmål, værsgo, og så får vi lige Birthe Skaarup på talerstolen igen ... Birthe Skaarup skal bare komme på talerstolen igen, så Carl Christian Ebbesen kan stille spørgsmålet til hende.

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg beklager forvirringen, men grunden til mit spørgsmål var, at jeg blev så frygtelig nysgerrig efter, hvad det var for nogle ting, der skulle indføres på plejehjemmene, og derfor håbede jeg på, at Birthe Skaarup som ordfører lige ville bruge en kort stund til at forklare det nærmere.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

1. næstformand (**Jesper Christensen**): Jeg skal bare advare. Det var sådan set udmærket tænkt, men det vil blive opfattet som en omgåelse af taletidsreglerne, hvis man på den måde forlænger ordførerens mulighed for tale... men et kort svar vil vi omvendt tillade.

Birthe Skaarup (O): Tak for det. Jamen det er sådan, at på ca. 200 plejehjem har man nogle fællesrum, der ikke svarer til nutidens krav, men de trænger simpelt hen til at få nogle store tv-skærme, nogle pc'er og mange af den slags ting, som man har derhjemme. Det synes jeg, at vi skulle ofre nogle penge på. Jeg har fået at vide, at det kan gøres for ca. 5,9 mio. kr., og jeg håber, at resten af BR vil være med til at bevilge de her penge.

Er det svar nok til Carl Christian Ebbesen? (*Munterhed*).

1. næstformand (**Jesper Christensen**): Det tror vi, at det er. Tak for svaret. Så skal jeg give ordet til den næste ordfører, Susanne Møller, værsgo.

Susanne Møller (C): For Det Konservative Folkeparti er det vigtigt, at kommunen prioriterer tryk professionel pleje og genoptræning af syge borgere. Borgerne lever længere med deres kroniske sygdomme, og det er en kommunal kerneopgave at varetage pleje og genoptræning. Borgere, der tidligere var indlagt på hospitalet, udskrives nu til kommunal pleje. De midlertidige døgnpladser til rehabilitering, vurdering og aflastning er et nødvendigt tilbud efter kommunalreformen.

I øjeblikket diskrimineres vores borgere på dette område. Der er rigtig stor forskel på hjemtagelse fra hospitalerne, om borgerne er under eller over 65 år, dvs. om de er fra SUF eller SOF. Socialforvaltningen skønner, at der er behov for yderligere 15 pladser ud over de 15 pladser til neurorehabilitering. Konservative ønsker at rette op på denne ulighed i tilbuddet til vores syge borgere. Vi har derfor ønske om etablering af yderligere 15 pladser til SOF-borgerne.

Det har vist sig, at det er meget syge borgere, der udskrives til døgnrehabiliteringspladserne. Der er derfor brug for flere sygeplejersker. Mere sygepleje på rehabiliteringspladserne er nødvendig, da vi ellers risikerer genindlæggelser.

Vi ønsker også at prioritere den palliative indsats, så vores meget syge borgere sikres den rette pleje i den terminale fase. Vi skal have de pladser, der skal til; man har ikke tid til at vente, når man er ved at dø.

Forløbskoordination og bedre forhold for den ældre medicinske patient samt indsats over for fejlmedicinering ønsker vi også prioriteret.

Sundhedshusene skal fortsat prioriteres, og det er vigtigt at sikre driftsmidler. Vi ønsker fortsat, at der arbejdes med at få flere praktiserende læger ind i Sundhedshusene. Børnesundhedsplejen og alkoholrådgivning kunne også tænkes ind.

Det giver god mening at investere i forebyggelse, især i forhold til børn og unge. Derfor støtter vi forslaget om flere sundhedsplejersker med henblik på at genindføre barselsbesøget. Barselsbesøget skal tilbydes til alle familier, ikke alene med henblik på at forhindre genindlæggelser, men også for at give tryk og støtte til den lille familie.

Vi ved i dag, hvilken indflydelse KRAM-faktorerne har på tidlig debut af sygdom. Vi Konservative er af den opfattelse, at man selv har et ansvar for at forebygge sygdom ved at leve sundt. Vi vil gerne være med til at initiere sund livsstil og gøre det lettere ved tilgængelighed til grønne områder, idrætsfaciliteter m.v. Vi ser gerne, at arbejdsgivere stiller træningsfaciliteter til rådighed eller indgår firmaaftaler, men ligefrem at bruge en stor del af arbejdstiden er vi imod. Vores argument er, at motivationen for en livsstilsændring skal være til stede, for at ændringen i livsstil bliver varig.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

Vi synes heller ikke, der skal bruges penge på et profilplejehjem. Vi går ind for individuel pleje og at der skal tages hensyn til den enkeltes kultur, religion og ønsker, men at omdanne et helt plejehjem og have udgifter til tomgangsleje er vi ikke med på.

Vi skal fokusere på, hvor vi kan byde frivillige indenfor. Der er mange ressourcestærke, ikke mindst ældre borgere, der mødes i § 79-klubberne.

Vi er også med på at prioritere telemedicin, som De Radikale har nævnt. Der er ingen tvivl om, at det er fremtiden og vil kunne spare tilsyn enten ved besøg i hjemmene eller ved, at borgeren ikke behøver at komme til lægen. Men det kræver investering, før gevinsten kan høstes i den anden ende.

Jeg vil slutte med en af mine kæpheste, de handicappede børn og deres forældre. De forældre, der i forvejen er hårdt ramt, skal også kæmpe mod et system, hvor de for det første har svært ved at komme igennem på telefon og dernæst kastes fra den ene sagsbehandler til den anden. Det kunne gøres bedre, og vi foreslår derfor en kontaktpersonordning til familierne. Vi foreslår derfor, at forslaget fra udvalgsbehandlingen indgår i budgetforhandlingerne.

1. næstformand (**Jesper Christensen**): Tak for det. Der er ingen spørgsmål til ordføreren. Vi gør klar til den næste, og det er Heidi Wang, værsgo.

Heidi Wang (I): Sundheds- og Omsorgsudvalget er et dejligt udvalg, hvor næsten alle medlemmer uanset partifarve enige om, at borgerne skal leve længere, og at vi skal arbejde på at opnå lighed i sundhed. Partierne er nogle gange uenige om, hvordan vi ser på det, og hvordan vi vil gøre det. F.eks. vil SF bruge 20 mio. på at lave kampagner imod rygning. Liberal Alliance støtter de eksisterende foreninger og organisationer, der allerede har sundhedsfremmende tiltag.

Nogle partier vil have nye tiltag på plejehjemsområdet og kalder dem for mangfoldighedsplejehjem og flytter derfor fokus på et godt tiltag til en diskussion om integration. Liberal Alliance ønsker et profilplejehjem, hvor man bruger en lille sektion til ældre borgere uanset etnisk oprindelse, seksuel orientering eller andre fællesnævne og de borgere, der har lyst til eller behov for at tilbringe deres aldersidste dage sammen. Det handler om et lille fællesskab i det store fællesskab.

Lighed i sundhed er ikke et spørgsmål om, at de rige er skyld i, at de fattige har dårligere helbred. Det handler heller ikke om klassekamp, men om et reelt problem, nemlig at bestemte bydele og befolkningsgrupper har et behov for sundhedsfremmende tiltag. Disse tiltag skal og bør komme fra de eksisterende foreninger og organisationer helt lokalt og ikke centralt dikteret fra kommunen.

Eksemplerne kan være mange, men Liberal Alliance mener, det er vigtigt, at vi skaffer sammenhæng og kontinuitet i de to reformer, som alle partier har sat deres fingeraftryk på, nemlig Længe leve københavnere og Aktiv hele livet, hvor københavnernes korte levetid og hjælp til selvhjælp for de ældre bliver fulgt til dørs.

Liberal Alliance vil følge op på disse allerede opstillede målsætninger, altså reformer. Helt konkret handler vores ønsker i år om sygeplejeklinikker og sundhedshuse i bydele, der har behov for at nedbringe uligheden i sundhed og bringe levetiden op. De 10 største arbejdspladser i Københavns Kommune skal involveres som medspillere i sundhedstiltag i kommunen, og lokale sundhedstiltag skal understøttes. Profilhjem uden tomgangshusleje, bedre velfærdsteknologi til at støtte ældre, der skal hjælpe sig selv til det sunde liv. Bedre psykisk arbejdsmiljø for kommunens ansatte, herunder exit poll for kommunens ansatte, som forlader deres job. Og sidst, men ikke mindst, understøtte tiltag fra det private erhvervsliv i at eksportere viden, service og ydelser på velfærdsområdet.

1. næstformand (**Jesper Christensen**): Tak for det, og der er et spørgsmål fra Lise Thorsen, værsgo.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

Lise Thorsen (A): Profillejehjem uden tomgangshusleje, det lyder da interessant. Jeg vil gerne vide noget mere om, hvordan vi undgår det.

1. næstformand (**Jesper Christensen**): Der er et spørgsmål mere, så hvis ordføreren vil samle op. Det er fra Birthe Skaarup, værsgo.

Birthe Skaarup (O): Nu hørte jeg, at Heidi Wang sagde, at den model, som sundheds- og omsorgsborgmesteren har fremlagt omkring rygning, vil man ikke være med til. Jeg hørte ikke helt præcist, hvordan modellen fra Liberal Alliance skulle være omkring rygning, også fordi der jo er et problem med rygning og levetid og kroniske sygdomme. Er den model, som sundheds- og omsorgsborgmesteren har, for udfarende, vil Liberal Alliance lave den mindre restriktiv?

1. næstformand (**Jesper Christensen**): Der er ikke flere spørgsmål, og jeg skal give ordet til ordføreren, værsgo.

Heidi Wang (I): Svar til min gode kollega Lise Thorsen om profillejehjem uden tomgangshusleje: Jeg har et konkret eksempel på, hvordan det kinesiske samfund har gennemført et forslag. De har fundet et plejehjem, og hver gang der er en ledig plads, fordi vi jo har mange ældre, der allerede står i køen, så fylder de op med en kinesisk ældre.

Den anden ting er, at der findes mange ældre blandt de her etniske minoriteter – det er bare et eksempel, hvor jeg bruger etnicitet som kriterium – der allerede bor på forskellige plejehjem, så hver gang det pågældende plejehjem, som har en samarbejdsaftale med det kinesiske samfund, har en tom plads, så flytter man en fra det andet plejehjem. Det er så om tomgangshusleje.

Svar til min gode kollega Birthe om det her med rygning: Jeg er meget overfølsom over for det her spørgsmål, fordi jeg er selv ryger, og jeg vil aldrig holde op med at ryge. Cigaretter har fyldt meget hele mit liv, men ikke andre ting.

Men som jeg har forstået og læst i avisen, vil sundhedsborgmesteren bruge en masse penge på papir. Vi sætter plakater op, vi bruger masser af plakater og flyers; det synes jeg ikke er vejen frem. Vi har allerede gode tiltag lokalt i mange af de foreninger, som er støttet af § 79-midler, og dem vil jeg gå ind og kigge på, altså hvilke foreninger der har sundhedsfremmende tiltag, især på rygeområdet, som skal fast forankres, og som skal støttes.

1. næstformand (**Jesper Christensen**): Der er ikke flere spørgsmål, så vi siger tak til ordføreren. Og så er det borgmester Ninna Thomsen, værsgo.

Borgmester Ninna Thomsen: Når man hører de foregående talere, så kan man også se, at både ældreområdet og sundhedsområdet er fyldt med værdier. På ældreområdet har vi også i udvalget diskuteret mange af de gode værdier for det gode ældreliv, for det er ikke nødvendigvis os som politikere, der er eksperter på det. Det er københavnere, og dem er der mange af også stadig væk blandt de ældre. Så derfor findes der ikke kun én version af det gode ældreliv. Det handler i høj grad om det, der også er vores fælles politiske vision, at sørge for, at individerne bliver ved med at være herrer i eget liv.

Det var hele tankegangen bag reformprogrammet Aktiv og tryk hele livet, som vi sidste år sluttede, og sidste år fyldte det rigtig, rigtig meget i vores budgetdiskussioner her på Københavns Rådhus. Mange af de tiltag, der var en del af reformprogrammet, blev der faktisk taget hånd om med budgetforslaget. Det betyder også, at i dag, når jeg går til budgetforhandlinger som SF'er og som borgmester, vil det i høj grad være sundhedsdelen, der er i fokus.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

Jeg vil da også sige, at der er en del af reformprogrammet, der lidt manglede sidste år, og det var det, der hed Spor 3, som netop handlede om tryghed i ældreplejen. Det handler om det store sikkerhedsnet, det, der skal være rigtig, rigtig finmasket, der hvor vi bliver nødt til som velfærdssamfund at have et sikkerhedsnet, der står klar, når man bliver dement, når man lige pludselig står og ikke bruger bare en hovedpinepille i ny og næ, men faktisk bruger så mange typer medicin, at der ikke længere er nogen, der egentlig har styr på, hvad der er hvad og hvad der måske kunne undværes.

Der er fortsat store udfordringer i forhold til de ældre medicinske patienter, og jeg er glad for, at der var flere partier her, der nævnte netop den målgruppe.

Heldigvis er det også sådan, at vi har fået nogle penge, som er møntet netop på sundhedsområdet og netop i høj grad handler om at forhindre genindlæggelser, men også om at gøre noget for de ældre medicinske patienter. Det er nemlig sådan, at vi i år i København skal fordele 30 mio. kr., nogle midler, vi har fået fra regeringens side, og de er netop øremærket til at undgå genindlæggelser og styrke kronikerindsatsen.

Jeg vil også sige, at hele sundhedsområdet ligesom ældreområdet er fyldt med værdier. I København har vi en god sundhedspolitik, Længe leve København, der igen har fokus på at højne middellevetiden, ikke bare fordi vi alle sammen skal rende rundt og være så supersupersunde, men fordi det sunde liv også betyder, at det i høj grad er et godt liv.

At leve længere er ikke nødvendigvis et mål i sig selv, men at leve længere uden kroniske sygdomme er målet, og i og med at man lever længere, lever et sundere liv, får man også flere gode leveår. Jeg tror ikke, der er nogen her, selv den mest liberalt sindede, der tror, at et godt liv nødvendigvis hænger sammen med rygerlunger eller andre store kroniske sygdomme.

For SF er det også centralt, at man har fokus på uligheden i sundhed, og den er stor. Går man igennem København bare fra Østerbro til Nørrebro, ser man, at middellevetiden falder markant. Og det er ikke bare, fordi der er særlig mærkelig jord på Nørrebro, som ligesom gør, at alle nørrebroborgerne dør før de andre. Det handler også om, hvad det er for nogle københavnere, der bor de forskellige steder, hvad det er for nogle levevilkår, hvad det er for en start, børnene har fået på deres hverdagsliv, hvordan beskæftigelsessituationen er, om man er en del af arbejdsmarkedet, eller om man hele sit liv har stået udenfor.

Jeg har det selv sådan, at vi også skal turde gå nye veje, når det handler om ulighed i sundhed. Jeg vil meget, meget hellere give en hjælpende hånd, end jeg vil lade borgerne sejle deres egen sø.

Men selvfølgelig igen, når det handler om værdier, så handler det også om at finde balancer, finde balancer på sundhedsområdet og forebyggelsesområdet mellem på den ene side pisken og på den anden side guleroden. Den balance synes jeg, at jeg har forsøgt at finde i det røgfrie København-forslag, som netop handler om venlige opfordringer til, at man lader være med at ryge på byens legepladser, lokale partnerskaber med private virksomheder.

Igen så man finder de lokale løsninger frem, strækker hånden ud, så det ikke bliver en eller anden mærkelig kamp mellem de gule negle på den ene side og sundhedsapostlene på den anden side. Det tror jeg ligger fint i tråd med, hvad københavnere gerne vil, og jeg tror, det ligger fint i tråd med, hvad Borgerrepræsentationens partier kan enes om.

Hvis jeg skal prøve at gå lidt nærmere ind på, hvad der ligger i den 30 mio. kr.s-pulje, som vi skal fordele, så er mit forslag, at vi har en stor, stor blok, som handler om at forebygge genindlæggelser. Vi har rehabiliteringspladser i Københavns Kommune, det er stadig væk et forholdsvis nyt tiltag. Men vi kan se, at der er brug for mere sygepleje.

Et andet forslag er, at vi i højere grad sætter tidligt ind i hjemmeplejen, så vi lægger mærke til alle de små ting, så vi lægger mærke til, når helbredet skranter, og er i stand til at opspore og handle.

Og så er det fortsat udbygning af noget af det, som Københavns Kommune faktisk er first mover på, nemlig share care og et tættere samarbejde mellem hospitaler og læger.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

Derudover flere midler til kronikere, mere velfærdsteknologi, som den radikale ordfører også var inde på, og så som sagt de 10 mio. til et røgfrit København.

Til sidst vil jeg lige nævne to korte forslag, som SF også har med på bordet. Det ene er forslaget om en mangfoldighedspleje. Kravet om mangfoldighedsplejehjem, som særlig er målrettet etniske minoritetsgrupper, handler i al sin enkelhed om, at vi matcher den københavnske mangfoldighed.

Det sidste forslag, vi har, er forslaget om motion i arbejdstiden, som i virkeligheden handler ...

1. næstformand (**Jesper Christensen**): Jeg er ked af det, men af hensyn til ligebehandlingen af forsamlingens medlemmer er jeg altså nødt til at bede om, at man overholder taletiden.

Borgmester **Ninna Thomsen**: Motion i arbejdstiden handler om at mindske sygefraværet.

1. næstformand (**Jesper Christensen**): Der er et par spørgsmål til borgmesteren, og det er først Birthe Skaarup, værsgo.

Birthe Skaarup (O): Jeg kan godt forstå, at det er svært at overholde taletiden, for det her er et område, der berører så mange borgere, og der er et engageret udvalg og en sundheds- og omsorgsborgmester. Men jeg har alligevel nogle spørgsmål.

Det er lidt om den pulje fra KL. Det kan godt være, at den går ind og matcher noget af det, jeg nævnte, men en af de ting, der er så vigtig, og som jeg også hører, Ninna Thomsen nævnte, var samarbejdet med hospitalerne. Hvad synes borgmesteren om forslaget om, at en geriatrisk kommer hurtigt ud og ser til borgerne og laver en hurtig udredning om nogle komplekse helbredsproblemer?

Ligeledes vil jeg godt have borgmesterens svar på et geriatrisk tilsyn på Akutplejeenheden og rehabiliteringscentrene i kommunen netop for at forhindre indlæggelser og genindlæggelser.

Heidi Wang (I): I forbindelse med antirykningstiltag fra borgmesterens side nævnte borgmesteren to ord, guleroden og pishen. Jeg ved godt, at guleroden er for kaniner, og at pishen er for slaver, så jeg vil gerne vide, hvem er kaniner, og hvem er slaver.

1. næstformand (**Jesper Christensen**): Der er ikke flere spørgsmål, så jeg giver ordet til borgmester Ninna Thomsen for besvarelse, værsgo.

Borgmester **Ninna Thomsen**: Først til Birthe Skaarup. Jeg synes, det er nogle interessante forslag, som Birthe Skaarup kommer med, og dem synes jeg fint, vi kan kigge ind på. Netop tanken om at lave shared care handler jo om, at man deler arbejdsopgaven. I stedet for at sige, at der netop er et hospital på den ene side, og så er der kommunen på den anden side, så skal vi i højere grad arbejde sammen.

Det er også noget af det, der ligger i de nye indsatser og det nye samarbejde med Bispebjerg Hospital, at vi også i kommunen kan trække på nogle eksperter. Det kunne være geriatrere, men det kunne jo også være andre eksperter, som vi kan trække på, f.eks. i nogle af vores kronikerprogrammer, sågar i nogle af vores programmer i forebyggelsescentrene.

Men jeg synes, det er fine forslag, som jeg synes, vi skal kigge ind på. Under alle omstændigheder så bliver temaet den ældre medicinske patient noget, som vi også kommer til at diskutere i årene frem, for det er et meget komplekst område. Udvalget har jo et meget, meget ambitiøst krav om at få nul fejlkultur på netop medicin, og der skal der mange tiltag til, og der tror jeg også, vi skal prøve nye tiltag af for i højere grad at blive bedre til at hjælpe de ældre medicinske patienter.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

Til Heidi Wang om røgfrit København, hvad er gulerod, og hvad er pisk: Jamen jeg vil sige, at jeg synes faktisk hovedsagelig der er gulerod i Røgfrit København, fordi det faktisk handler om, at vi laver frivillige samarbejder med private virksomheder for at gå ind og sige, at vi som kommune tilbyder rygestopkurser, mens de som virksomhed går ind og er aktive i forhold til at få en antirypepolitik.

Tilsvarende synes jeg, der er rigtig meget gulerod eller rigtig meget venlighed i, at vi på legepladserne laver venlige opfordringer og appellerer til rygere, som jeg i bund og grund også synes er venlige og ordentlige mennesker, og siger: Vil I ikke være søde at ryge et andet sted. Det at børn ikke oplever så meget røg, om det er på skolen, i daginstitutionen eller på legepladsen, betyder også, at de i knap så høj grad får rygerollemodeller. og det kan måske på sigt betyde, at vi kan få en næste generation, som er røgfri her i København.

1. næstformand (**Jesper Christensen**): Tak for det, og der var endnu et spørgsmål fra Birthe Skaarup, værsgo.

Birthe Skaarup (O): Jeg hørte sundheds- og omsorgsborgmesteren sige, at der var to forslag, som SF ville tage med til budgetforhandlingerne, om mangfoldighedsplejehjem og motion.

En anden ting, som jeg synes er utrolig vigtig, og som jeg godt vil høre, hvad borgmesteren siger til, er palliation. Jeg synes, det er utrolig vigtigt. Det kan ikke nytte noget, at vi har døende patienter derhjemme, hvor hjemmeplejen, sygeplejen ikke ved, hvad det er man skal give for at lindre smerter og hele behandlingen. Det synes jeg er utrolig vigtigt. Hvad siger borgmesteren til det?

Borgmester **Ninna Thomsen**: Jamen igen er jeg meget enig med Dansk Folkepartis ordfører. Der er ingen tvivl om, at det at få en værdig afslutning på livet for de palliative patienter selvfølgelig handler om at få ro, hvad der måske er i et hospice, men det handler også om at få en så smertefri afslutning som muligt på livet.

Så også i forhold til palliation har vi en stor indsats. Der er selvfølgelig en arbejdsdeling mellem den hospiceindsats, som regionen yder, men når vi har borgere, der vælger at dø eller afslutte livet i eget hjem, så er det en særlig udfordring. Det er netop derfor, vi har de palliative teams, men det er også derfor, meget af personalet har brug for god faglig sparring, fordi det ikke er let som sosu-assistent eller som sygeplejerske at skulle forholde sig til en familiefar på 40, som er ved at dø af kræft.

Så det er et særligt område, som vi skal arbejde videre på. Jeg synes allerede, vi i København er rigtig, rigtig godt på vej. Længere tid er det jo ikke siden, vi havde kommunalreformen, som rykkede markant ved grænserne for, hvad der var kommunalt ansvar og regionalt ansvar.

Jeg synes fortsat, vi går læringens vej, men jeg vil sige, at vi er nået, rigtig, rigtig langt i København.

1. næstformand (**Jesper Christensen**): Der er ikke flere spørgsmål, så vi siger tak til borgmester Ninna Thomsen. Så går vi til Socialudvalget, og jeg skal give ordet til Socialdemokraternes ordfører, og det er Lars Aslan Rasmussen, værsgo.

Lars Aslan Rasmussen (A): For os socialdemokrater er det sociale område helt afgørende. Vi ønsker en by, hvor ingen lades i stikken, og hvor alle har muligheder for at leve et godt og trygt liv. Vi vil fortsat sikre, at København er en by også for de udsatte grupper. Vi har som samfund en særlig forpligtelse til at hjælpe folk, der af forskellige grunde ikke har haft muligheder for at klare sig godt her i tilværelsen.

København er på mange måder en fantastisk by, også når det kommer til det sociale område. Vores hovedstad er en af verdens sikreste byer, og udviklingen går i den rigtige retning. Det gør den, for-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

di vi modsat eksempelvis De Konservative er optaget af kriminalpræventivt arbejde, der virker, frem for konsekvent at tale om straf og endnu mere straf, som muligvis ser godt ud i overskrifterne, men som i det lange løb ikke har den ønskede virkning, nemlig at nedbringe kriminaliteten.

Derfor ønsker vi fortsat at styrke og videreføre de mange gode initiativer, som både forebygger kriminalitet og hjælper unge, der er kommet ind i en kriminel løbebane, tilbage til samfundet. Det skylder vi københavnere.

I alt for mange år har Vesterbros borgere skullet lægge bydel til en helt utålelig situation, hvor kvarteret flyder med kanyler, og hvor byens stofbrugere må ligge og fixe sig rundtomkring i kælder- og trapeopgange. Det skyldes primært, at den daværende borgerlige regering nægtede at give tilladelse til, at København kunne få et stofindtagelsesrum, en politik, der kun havde én eneste virkning, og den var negativ. Den betød bl.a., at op mod 2.000 stofbrugere inden for de seneste 10 år mistede livet, de fleste af dem som følge af forgiftning.

Heldigvis er der kommet et andet politisk flertal i Folketinget, der gør, at det nu bliver muligt i København at få et stofindtagelsesrum med tilknyttet behandlingsfunktion.

Modsat Venstre ønsker vi ikke at lukke kommunale tilbud for de allersvageste, fordi man kan score nogle billige point på hurtige overskrifter i medierne. Vi vil tværtimod støtte og forbedre de mange gode tilbud, der er til byens hjemløse, stofbrugere og psykisk syge.

Vi ønsker et København, der er mindre opdelt i forhold til etnicitet og social baggrund. Derfor støtter vi alle former for initiativer, der medvirker til, at vi får en mere blandet by. Her handler det selvfølgelig først og fremmest om boligpolitikken. Får vi blandede boligområder, får vi blandede skoler og får vi blandede daginstitutioner, det er til gavn for sammenhængskraften i vores by og i vores land.

Modsat eksempelvis Dansk Folkeparti kommer vi aldrig nogen sinde til at gøre bestemte etniske grupper eller religiøse samfund kollektivt ansvarlige for ting, der i virkeligheden bunder i sociale problemer. Asocial adfærd skal altid bekæmpes og mødes med nultolerance. Men vi kommer aldrig til at dæmonisere hele befolkningsgrupper, aldrig nogen sinde.

I budget 2013 kommer socialpolitikken derfor for os til at være helt central, og vi glæder os til at samarbejde med de mange ansatte og frivillige i Københavns Kommune, der hver eneste dag gør en kæmpe forskel for de allersvageste i vores samfund.

1. næstformand (**Jesper Christensen**): Der er ingen spørgsmål til ordføreren. Så går vi videre til den næste, og det er Marialise Rømer, værsgo.

Marialise Rømer (F): Jeg vil indlede med et citat af Martin Luther King: "Uretfærdighed hist og her er den største trussel mod retfærdighed overalt."

Inden for socialområdet har vi ansvaret for de mest udsatte borgere samt handicappede borgere i alle aldre i København. Vi møder mennesker med handicap, som kæmper for at forbedre forholdene for deres medborgere, selv om de selv er udsatte. Vi møder forældre, som kæmper en ihærdig kamp for at sikre deres børn de bedste muligheder for at få et godt børne-, unge- og voksenliv.

Vi møder mennesker, der lever på gaden, hvor hver dag er en kamp for at overleve. Og vi møder mennesker, som er afhængige af alkohol, hash, medicin og forskellige rusmidler, som kan fjerne dem fra en virkelighed, de ikke magter. Vi møder også mennesker med psykiske lidelser, som søger at finde en mening med livet, selv om det føles, som om gardinerne er trukket ned. Vi møder mange udsatte unge, som bare så gerne vil have et helt normalt liv. Og jeg kunne blive ved.

De mennesker, har brug for os, de har brug for, at vi evner at bruge de alt for få penge, vi har til rådighed, så de rækker allerbedst. De mennesker skal have hjælp og støtte til et værdigt liv, og de skal mødes med forståelse, empati, og vi skal støtte dem i at få et godt liv.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

Vi skal også sikre penge til at forebygge. Hvis vi kan understøtte en hjemløs i at få en egen bolig og kunne få en dagligdag til at fungere, er det en investering. Hvis vi kan forebygge, at flere børn og unge udskilles fra det omkringliggende samfund, med en uddannelse, med gode venner og et indholdsrigt fritidsliv, så er det en investering. Hvis vi kan understøtte en handicappet i at blive mere selvhjulpent, i at få en ordentlig bolig og et godt fritidsliv, er det en investering. Kan vi forebygge, at familier sættes ud af deres boliger og splittes op fra deres venner, naboer og det hjem, de føler sig trygge i, er det en investering.

Vi ved, at det kan betale sig at investere i mennesker, både for at forebygge menneskelige lidelser og for at spare penge i det lange løb, og det skal prioriteres i et rødt København.

Vi vil gerne sige tak for det gode samarbejde, vi har med de øvrige udvalg, et samarbejde, som gør det muligt at udvikle endnu mere politik, som tager hånd om vores udsatte og svage.

Vi glæder os i SF over, at vi endelig har fået en regering, som har gjort det muligt for os at få et fixerum, så narkomaner ikke skal tvinges til at indtage deres stoffer i det åbne rum med beskidte kanyler. SF har ihærdigt kæmpet i en årrække for at få lov til at oprette fixerum i København, og vi er stolte af, at det lykkedes os at få forhandlet det igennem.

At se sin søn eller datter ligge på gaden med en beskidt kanyle, er forfærdeligt, og det er uværdigt for os og for alle. Et fixerum giver os samtidig mulighed for i større grad at tilbyde afvænnings- og sundhedsfaglige tiltag.

I SF har vi ligeledes kæmpet for et forsøg med legalisering af hash, et forsøg, som handler om at afkriminalisere det stigende salg, som styres af bander, som bliver rigere og rigere, et forsøg, som giver os den vigtige kontakt med misbrugere, så vi kan forebygge, at misbruget fortsætter med stærkere stoffer. At vi samtidig vil kunne forebygge kriminaliteten, som foregår helt åbenlyst af samvittighedsløse mennesker, som ikke holder sig tilbage for at udøve vold i København, gør valget let for os. Vi håber, at vi kan presse vores kolleger på Christiansborg til at muliggøre et forsøg her i 2013.

Vi har erfaret, at SF's forslag om forsøg med socialrådgiver i daginstitutionerne har en effekt. Det handler om at sætte ind, før det går galt. Vi vil gerne fortsætte med at have socialrådgiver i de københavnske daginstitutioner og meget gerne flere af dem. Jo tidligere vi sætter ind, desto bedre, ligesom den rigtige indsats på det rette tidspunkt kan være altafgørende for et barns fremtid.

Vi holder fast i kravet om afbureaukratisering. Vi er meget opmærksomme på, om de administrative forretningsgange, redskaber m.m. sikres lettet, og vi vil sammen med vores kolleger på Christiansborg se, om vi ikke kan få holdt vores løfte om at få fjernet overflødig kontrol.

Og så vil vi gerne udvikle den gode arbejdsplads og øge fagligheden blandt de ildsjæle, som dag efter dag arbejder med hjerterum, engagement og deres faglige kompetence for at understøtte det vigtige arbejde med alle de borgere, vi har ansvaret for. Dem skal vi passe på.

København er en vidunderlig by. Lad os sikre, at alle københavnere vil opleve det sådan. For at behandle mennesker ens, må man behandle dem forskelligt. Lad os sikre, at den behandling, vi tilbyder, sikrer mere ligeværd, værdighed og viser medmenneskeligheden overalt. Tak.

1. næstformand (**Jesper Christensen**): Det var så lidt. Der er ikke indtegnet nogen spørgere, nej, det er der ikke. Så skal vi til den næste ordfører, og det er Flemming Steen Munch, værsgo.

Flemming Steen Munch (V): Det er jo svært at erklære sig forfærdelig meget uenig i alle de mange gode ting, der er sagt om indsatsen for vores svage medborgere. Jeg kan være enig i, at der er blevet et andet forhandlingsklima, efter at det nu er en anden regering end den, der sad før. Det gør jo også, at der skal skydes på nogle andre.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

Et af Venstres fyrtårne – det er sådan et moderne udtryk – er, at der også inden for Socialudvalgets område skal være fokus på den enkelte borger, pengene skal ikke gå til projektmageri. Det er noget, I nok vil høre os gentage, så længe man nu vil have os med i budgetforhandlingerne.

Da jeg i sommeren 2011 spurgte socialforvaltningen om indsatsen på hjemløseområdet, så blev det oplyst, at der i Københavns Kommune var 20 projekter, der rettede sig helt eller delvis mod målgruppen de hjemløse. Jeg er ikke i tvivl om, at der blandt de mange projekter er en hel del velfungerende af slagsen, men mon ikke der skulle være grund til at støve af i krogene og så fremadrettet koncentrere os om projekter, som også har en målbar effekt. Der er tale om anvendelsen af ganske mange millioner til indsatsen mod en gruppe mennesker, som efter det oplyste i 2011 omfattede ca. 1.500 mennesker.

Venstre vil hjertens gerne være med til at støtte op om god hjælp til de svage, og herunder dem, der for kortere eller længere tid er henvist til at benytte sig af vores væresteder eller andre gode kommunale tilbud. Men København er også nødt til at koncentrere sig om vores egne borgere. Vi kan ikke fungere som bistandskontor for resten af landet eller for den sags skyld hele Europa. Vi har selv problemer, der trænger sig på.

Et enkelt, som jeg vil tage op ved denne her lejlighed, er tilbuddet om afvænningsforløb for narkomaner, der efter det, jeg har fået oplyst, ofte må vente flere uger, inden de kan komme i gang med det afvænningsstilbud, der burde iværksættes, straks efter at narkomanen har vist sig interesseret og motiveret for at gennemføre et forløb.

Så Venstres overordnede målsætning også på det sociale område er, at vi skal have mest muligt for de mange penge, der anvendes på området, og det deltager vi gerne i forhandlingerne om.

1. næstformand (**Jesper Christensen**): Der er ikke nogen, der har ønsket at stille spørgsmål, så vi siger tak til ordføreren og går videre til den næste, og det er Finn Rudaizky, værsgo.

Finn Rudaizky (O): Det går på mange måder rigtig godt her i København. Der bliver bygget som aldrig før. Metro, nye skoler bliver opført, og de gamle skoler bliver sat i stand. Der er Cityring, der er supercykelstier, og der er nybyggede boligområder, som skyder op et efter et, folk flytter til byen i stort tal. Alt sammen er rigtig godt for vores by.

Alligevel er der et område, hvor tiden synes at stå fuldstændig stille, hvor udvikling, nytænkning og innovation overhovedet ikke er slået an, blot med én enkelt tone, et område, som år efter år nævnes i beretninger og i rapporter, og det er bestemt ikke for det gode, et gennembelyst område, som ikke opfattes som værd at gøre noget ved.

Jeg taler om kvaliteten af borgernes møde med kommunen, og det kunne gælde for flere forvaltningers vedkommende. Og jeg tænker især på de af borgerne, der henvender sig til kommunen, fordi de har brug for hjælp.

Igen i år er Borgerrådgiverens beretning gruopvækkende læsning, især når det drejer sig om kommunens behandling af borgerne. I forrige borgerrådgiverberetning var det også slemt. Ud over Borgerrådgiverens beretninger har jeg gennem tiderne læst rapport på rapport, som har påvist, at kvaliteten af sagsbehandlingen og også betjeningen af borgerne lader utrolig meget tilbage at ønske.

Og lige så mange rapporter, som der er bekostet på at fortælle os politikere herinde og i udvalgene, at det står skidt til med borgerbetjeningen, ja ligeså mange gange har jeg hørt de ansvarlige politikere og deres administrative ledere love bod og bedring. Så er der blevet gennemført omstruktureringer, der er etableret teamkonstruktioner, der er undervisning i god sagsbehandling, og det er indskærpet over for personale og ledere, at loven skam skal holdes. Ja, og jeg kunne blive ved.

Tilbage står spørgsmålet: Virkede det så? Nej, det gjorde det faktisk ikke. Og derfor står det stadig skidt til med betjeningen af vores borgere generelt set i kommunen. Bag hver eneste forkert afgø-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

relse, bag hver eneste henvendelse, som bliver ignoreret, og for hver en borger, som trækkes gennem en uanstændig lang sagsbehandlingstid, og for hver en borger, der ikke får den rigtige vejledning, så er der et liv, der er et menneske, der er en familie, der er et barn, for hvem den fejl har store konsekvenser.

Jeg er helt sikker på, at personalet gør det absolut bedste, de kan. Men der er en ledelsesopgave, som ikke bliver løftet tilstrækkeligt godt, når det er de samme problemer, som forbliver uløste og ignorerede år efter år. Den borger, som har været udsat for eklatant mangelfuld kommunal sagsbehandling, kan ikke bruge de gentagne løfter om forbedringer til noget som helst. Desværre har løfterne gang på gang vist sig at være ret meget varm luft og tomme ord.

Nu er det på tide, at der bliver gjort noget ved det. Dansk Folkeparti ønsker at starte på en frisk. Vi har næsten prøvet alt herinde på Rådhuset, og det kan faktisk knastørt konstateres, at det stort set ikke har virket. For at illustrere, hvor galt det står til med behandlingen af borgerne om de ting, de henvender sig til kommunen med, vil jeg bringe lidt konkrete fakta på banen.

I socialforvaltningen, men også i andre forvaltninger, er den absolutte topscorer, når det drejer sig om, hvad borgerne klager over, den samme: sagsbehandlingstid og manglende svar. Det er jo fuldstændig absurd, at man som borger i København kan henvende sig til forvaltningen med et spørgsmål, eller fordi man har brug for hjælp, eller fordi man vil søge pension i økonomiforvaltningen, og så er der en reel risiko for og en stor risiko for, at man slet ikke får svar. Eller at den tid, det tager at få svar på sin henvendelse, simpelt hen er så lang, at borgeren føler det nødvendigt at klage over det. Og når borgeren så får behandlet sin klage, så giver forvaltningerne borgeren ret i mere end 50 pct. af tilfældene, ja i én forvaltning er det 73 pct., der får ret i deres klage.

Dansk Folkeparti vil gerne foreslå Borgerrepræsentationen, at vi retter henvendelse til Borgerrådgiveren om at påtage sig opgaven én gang for alle at få rettet op på den måde, vi behandler borgerne på. Det er derfor Dansk Folkepartis forslag ved budgetforhandlingerne, at der over en 2-årig periode afsættes det nødvendige beløb til løsning af opgaven. Det er også Dansk Folkepartis ønske, at vi ret hurtigt kan komme i gang med genopretningen, så borgerne igen kan henvende sig til kommunen og få en anstændig behandling af deres problemer.

Og så skulle jeg måske lige tilføje, at af de klager, der er kommet til Borgerrådgiveren, er der 69-70 pct., som anses for at være berettigede ...

1. næstformand (**Jesper Christensen**): Tak for det, der er ikke mere taletid. Jeg skal høre, om der er nogen spørgsmål til ordføreren? (*Ophold*). Det er der ikke; så siger vi tak og giver ordet til borgmester Mikkel Warming, værsgo.

Borgmester **Mikkel Warming**: – Som godt vil starte med at sige tak for indlæggene i debatten om det sociale område. Langt de fleste har jo startet med den modsætning, eller hvad man nu vil kalde det, dobbelthed, der ligger i vores by i de her år, at det går godt for de fleste, byen sprudler osv., men der er en skyggeside, som ikke forsvinder, en fattigdom, der stiger, en fattigdom, vi skal gøre noget ved, en ulighed, vi skal gøre mindre.

Jeg var meget inde på det i forbindelse med Enhedslistens tale i torsdags og vil ikke gentage meget af det her, andet end at sige, at fattigdommen jo slår igennem i meget høj grad på boligmarkedet, uanset om det handler om de alt for mange udsættelser, vi ser, eller om noget lidt mindre omtalt, nemlig at ventelisterne, ventetiden til at få en boligsocial anvisning, der hvor kommunen skal hjælpe med en bolig, også stiger, fordi færre faktisk kan betale de huslejer, der også er i det almene byggeri, hvor billigt det end er.

Det viser, at en af de opgaver, vi har foran os, er at bygge nyt, bygge billigt, også til de udsatte grupper, til hjemløse, til psykisk syge og mennesker med handicap.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

I disse år er der rigtig meget snak om udsatte børn, forfærdelige sager ruller hen over tv-skærmene, kan læses i stort opsatte overskrifter i aviserne. Det virker, som om nogle tror, at det offentlige kan gå ind og forhindre ondskab, forhindre mennesker i at opføre sig psykopatisk. Det kan det offentlige ikke, hvor gerne man end ville, men vi har et ansvar for at opdage mistriksel så hurtigt som muligt.

Den ordning, vi har i København, med socialrådgiver på folkeskolerne, socialrådgiver i en række daginstitutioner har vist sig at virke. Derfor er jeg meget enig med Marialise Rømer i, at den skal fortsættes og udbygges i daginstitutionerne. Men den ordning er også medvirkende til, at vi ser en eksplosiv stigning i antallet af underretninger i de her år, og det er rigtig godt. Faktisk er der kommet 80 pct. flere underretninger sådan cirka i de sidste 2 år alene. Det skyldes dels, at det sociale system nu er ude i skolerne, ude i en række daginstitutioner, dels, at der kommer flere børn i København og dermed også flere udsatte børn.

Derfor synes jeg, at en lille, kedelig ting, man bør huske i budgetforhandlingerne, og som vi i hvert fald vil huske, er, at på samme måde, som der automatisk kommer flere penge med til lærere og pædagoger, når der kommer flere børn i folkeskoler og i de almindelige daginstitutioner, bør der også tages højde for den ændrede demografi, når det gælder udsatte børn, for dem kommer der også flere af, når antallet af børn i København stiger. Og hvis ikke der gør det, så bliver det altså svært at fastholde den høje kvalitet i at behandle de mange flere underretninger, vi har fået, som er rigtig godt, fordi det lykkes os at komme tættere på. Derfor er det noget, der skal med, og som egentlig ikke burde tages op i budgetforhandlingerne, men som på samme måde, som når man taler om de normale børn, middelklassens børn, selvfølgelig skulle ske automatisk.

Det er ikke kun her, vi ser stigende behov. Vi ser det, når det gælder mennesker med handicap. Derfor skal den budgetmodel, vi har lavet på bostedsområdet, fortsætte, ligesom i parentes bemærket Handicaprådets budget burde fastholdes.

Vi ser også stigende behov, når det gælder mennesker med sindslidelser. Der er simpelt hen flere mennesker, der er psykisk syge, og det behandles hurtigere på hospitalerne og kommer derfor ud hurtigere og mere syge. Vi ser det ikke mindst i vores boligområder, og en vigtig prioritet for os er at få flere kontaktpersoner, mere hjælp til den enkelte i vedkommendes egen bolig.

Lars Aslan Rasmussen var sammen med Marialise Rømer meget præcis inde på glæden ved, at vi nu får mulighed for at lave stofindtagelsesrum. Vi er jo allerede så småt gået i gang med de fixelancer, vi har sat i gang på Vesterbro. Vi synes, det kunne være fint, hvis vi fastholdt den indsats, dels af hensyn til Vesterbro og være sikker på, at vi har kapacitet nok, også når det midlertidige rum åbner, dels for efterhånden som årene går måske at kunne sætte indsatsen i gang andre steder, i andre bydele.

Det interessante ved stofindtagelsesrum var jo, at det var noget, hvor vi godt turde gå i front i København. På trods af at et flertal i Folketinget sagde nej og sagde, I har jord i hovedet, og de borgerlige herinde sagde, det er noget pjat at diskutere, jamen så fortsatte vi, så blev vi konkrete, så lavede vi modeller for, hvordan det kunne lade sig gøre, så vi var så klar som muligt den dag, lovgivningen ændrede sig, fordi fornuften indfandt sig på Christiansborg.

På samme måde bør vi handle, når det gælder legalisering, afkriminalisering af hash. I Enhedslisten mener vi, vi skal fortsætte den proces, vi er inde i, med at se på konkrete modeller for, hvordan hash kan legaliseres. Vi vil i budgetforhandlingerne foreslå, at vi sætter et lillebitte beløb af til at prøve, indkalde ekspertviden, holde konferencer, få sat gang i, hvordan sådan nogle modeller kan se ud i virkelighedens verden. For det er den måde, hvorpå vi kan overvinde de fordomme, der desværre præger alt for mange på Christiansborg. Det er en af de måder, hvorpå vi kan fortsætte den succes, vi har haft med stofindtagelsesrum, nemlig vise vejen også for Christiansborg.

Mere når jeg desværre ikke.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

1. næstformand (**Jesper Christensen**): Men så er der et spørgsmål og først fra Birthe Skaarup, værsgo.

Birthe Skaarup (O): Nu har vi jo hørt i adskillige år socialborgmesteren prise stofindtagelsesrum og prise det, at vi skal afkriminalisere hash. I den anledning kunne jeg godt tænke mig at spørge borgmesteren, om borgmesteren sørger for at få den sociale opfølgning, der skal til for de mennesker, der er afhængige af stoffer.

Endvidere kunne jeg godt tænke mig at spørge borgmesteren, om han er klar over, hvad hash og andre stoffer gør ved unge menneskers hjerne. Der har været klare udsagn om, hvor skadeligt det er, og derfor pirrer den begejstring, som socialborgmesteren kommer med i denne sal, ikke alene i dag, men også tidligere, mig utrolig meget.

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg er fuldstændig enig med Enhedslistens borgmester i, at vi har en demografiudvikling på handicapområdet, i forhold til psykisk syge, psykisk syge børn, men også børn generelt i forhold til daginstitutioner, skolebyggerier.

Derfor vil jeg spørge borgmesteren, om Enhedslisten her på Rådhuset vil være med til at kontakte den nye regerings bagland, nemlig Enhedslistens eget parti, for at sige, at det her anlægs- og servicestop har meget alvorlige konsekvenser for Københavns Kommune og de børn og de unge, de handicappede og de psykisk syge, og om ikke de vil gøre en indsats for at få det her fjernet.

Jeg kan måske endda spørge Enhedslisten, hvordan et parti som Enhedslisten overhovedet kan støtte en regering, der indfører et meningsløst anlægsstop for Københavns Kommune. Det giver jo overhovedet ikke mening, så jeg håber, Enhedslisten vil være med sammen med Dansk Folkeparti til at få det ændret.

Flemming Steen Munch (V): Det er vel ingen hemmelighed, at cannabisplanter ikke kommer til at vokse i Venstres baghave.

Jeg er lidt bekymret over, at visse af venstrefløjspartierne fortsætter med at bagatellisere cannabisens utroligt skadelige virkninger. Det er dokumenteret af alle eksperter, at man mister indlæringssevne, udvikler skizofreni og en række andre ting. Tror man, at den cannabis, man kan købe på et apotek eller andet sted, har en anden indvirkning på hjernen end den, man kan købe på Christiania eller andre steder i byen?

Tror man, at man ved at legalisere hashen får fjernet al kriminalitet? Så vil jeg bare spørge borgmesteren, om han har læst sin historie fra de brølende tredivere, eller var det tyverne i USA under spritforbuddet. På et tidspunkt lovliggør man spritten. Forsvandt gangstervældet i USA ved den lejlighed?

Man har tilsyneladende i venstrefløjen en indgroet opfattelse af, bare vi fjerner hashen, så er alle problemer løst. Man glemmer en enkelt kendsgerning, og det er, at de, der handler hash, også beskæftiger sig med en række andre forbrydelser. Er hashen ikke så attraktiv, så skal de nok finde på noget andet at slås om.

1. næstformand (**Jesper Christensen**): Tak for det. Man må godt, når man stiller spørgsmål, holde øje med tiden, som står på skærmen nede ved ens plads. Jeg skal give ordet til borgmester Mikkel Warming, værsgo.

Borgmester **Mikkel Warming**: – Som godt vil starte med den sidste spørger og sige, at jeg ikke havde forestillet mig, at netop Flemming Steen Munch af alle mennesker i virkeligheden går ind for, at spiritusforbuddet burde have fortsat, for det er jo konklusionen på, at det jo ikke nyttede at ophæve

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

det. Netop Flemming Steen Munch af alle mennesker har jeg svært ved at tro går ind for spiritusforbud.

Pointen med det er selvfølgelig, at nej, afkriminaliseringen af hash fjerner ikke al kriminalitet i denne her verden, men det fjerner, viser Flemming Steen Munchs kollegers overslag, for mellem 1 og 2 mia. kr. alene i København fra de kriminelle bander. Det er dog også en sjat.

Jeg har ligesom på fornemmelsen, at de i forvejen, der er jeg nemlig enig med Flemming Steen Munch, er kriminelle, og de gør alt, hvad de kan for at tjene penge på kriminalitet. Men de kan vel ikke sælge mere hård narko og lave endnu mere trafficking, end de gør i forvejen. Det er svært at forestille sig.

Man fjerner en hel del af pengene fra dem, og, hvad der er vigtigt, man fjerner også hashsalget fra de hårde stoffer, for det er blandet sammen rigtig mange steder i dag, plus det lille faktum, at det faktisk er lettere at få fat i hash i København i dag, end jeg tror, det var at få en øl på en smugkro i Chicago i tyverne, for du kan få det på hvert gadehjørne i København i dag. Forbuddet har slået totalt fejl.

Hash er skadeligt, ja, Flemming Steen Munch, ja, Birthe Skaarup, det er hash, når man misbruger det, når man ryger for meget. Nogle enkelte er fysisk disponeret for, at liden hashrygning kan give store skader, på samme måde som nogle få mennesker er disponeret for, at liden indtagelse af alkohol kan give store skader. På samme måde, som alkoholmisbrug er meget skadeligt, så er hashmisbrug også meget skadeligt. Der er ingen, der siger andet, jeg gør i hvert fald ikke.

Men forbuddet er slået fejl, det er blandet sammen med de hårde stoffer. Det betyder, at de mange, der ryger hash, også risikerer at blive introduceret for hårde stoffer, det understøtter kriminelle bander. Ved at afkriminalisere det kan vi også hive det ind i mere kontrollerede rammer, hvor 13-årige ikke på samme måde som i dag kan købe det på gadehjørnet. Det synes jeg er værd at tage med.

Vi beder om en forsøgsordning. Hvis det efter 3 år viser sig, at det ikke virker, så kan man jo altid droppe forsøgsordningen, og jeg er sikker på, at der er gode mennesker med rygmærker og tatoveringer, der gerne vil overtage salget igen.

Til Birthe Skaarups andet spørgsmål, om den sociale opfølgning: Det er et lidt svært spørgsmål at svare på, for det er ikke helt præcist. København holder de regler, der er om behandlingsgaranti, de love, der er. Vi tilbyder de handleplaner, vi skal tilbyde, i stor stil. Vi ved godt, at det ikke er alle, der har fået de tilbud. Det arbejder vi med, og kurven går stejlt opad i forhold til at få tilbudt folk handleplaner. Vi kan ikke tvinge folk til at tage imod dem, de skal sige ja, for at man gør det. Men vi arbejder på at komme i mål med det, og det er også noget, Socialudvalget løbende bliver orienteret om.

Til sidst, min tid er gået, til Carl Christian Ebbesens spørgsmål: Vil vi tage dette op med regeringens bagland, dvs. Enhedslisten? Ja.

1. næstformand (**Jesper Christensen**): Så er der endnu et spørgsmål fra Carl Christian Ebbesen, værsgo.

Carl Christian Ebbesen (O): Jamen jeg synes, det var et både alt for overfladisk og alt for kort svar. Jeg kan så forstå, at det selvfølgelig er fordi borgmesteren ikke har tid til at svare på det, så jeg vil gerne spørge igen: Er det Enhedslistens politik her i Københavns Borgerrepræsentation, at Enhedslisten skal støtte en regering, som indfører et fuldstændig tåbeligt anlægsstop og serviceloft for Københavns Kommune? Er det Enhedslistens politik her i København og i Københavns Borgerrepræsentation, at man har et parti, der støtter et sådant anlægs- og serviceloft?

Birthe Skaarup (O): Nu er jeg da glad for, at hr. Mikkel Warming finder ud af, at det er skadeligt at indtage stoffer.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

Det, jeg ikke er glad for, er, at han den ene gang efter den anden giver udtryk for, at det er bare fint, og det er bare uden problemer, at man indtager hash. Jeg synes, at mange af de udsagn, der kommer fra socialborgmesteren, gør, at unge mennesker tror, det er i orden, at man indtager hash, og det er et problem for socialborgmesteren, mener jeg.

1. næstformand (**Jesper Christensen**): Så er der ikke flere spørgsmål, og borgmester Mikkel Warming må svare, værsgo.

Borgmester **Mikkel Warming**: Problemet er, at de unge i København, i Bjerringbro, over hele Danmark synes, det er i orden at indtage hash. Derfor går de ned og køber det og ryger det, og alle Birthe Skaarups forbud og Flemming Steen Munchs kollegers mere eller mindre effektive indsats igennem årene har ikke hjulpet noget som helst. Forbuddet er slået fejl, det kan fås overalt, det bruges overalt.

Ved at afkriminalisere det er der en chance for, at vi kan få det ind i mere kontrollerede rammer, dvs. det bliver nemmere at sortere de unge ud som har problemer med misbrug, få fat i dem tidligere; det gør man nemlig ikke i dag, fordi de køber det hos kriminelle.

Og igen: Vi beder om et forsøg, fordi vi tror, at vi dels får fjernet et levegrundlag for kriminelle bander, dels kan få dem tættere på kommunen, tættere på fællesskabet, tættere på folk, der vil dem det godt, i stedet for at de i dag render rundt hos pushere, der ikke vil dem det godt.

Jeg kan ikke forstå, hvorfor Birthe Skaarup, der siger de ting, hun gør, ud af garanteret omsorg over for de mennesker, der udvikler et misbrug af cannabis, ikke vil være med til at prøve at se, hvad vi kan gøre for at få dem tættere på folk, der gerne vil hjælpe dem, i stedet for i dag, hvor det er kriminelle, der på hvert gadehjørne sælger det. Men der er vi forskellige. Jeg vil gerne handle i virkelighedens verden, jeg vil gerne redde nogle af de unge mennesker. Birthe Skaarup vil gerne have et forbud. Der er vi forskellige, klart erkendt.

Carl Christian Ebbesen spørger, eller spørger vel i virkeligheden: Vil I ikke nok vælte regeringen, så vi kan komme tilbage og være støtteparti for Lars Løkke, så han kan lave et anlægsstop? Er det ikke nærmest det, han spørger om? Det kunne jeg forestille mig, fordi det har Venstre regeringen jo lavet før med Dansk Folkepartis stemmer, vil jeg bare lige i al stilfærdighed gøre opmærksom på.

Nej, vi synes ikke, at anlægsloftet og serviceloftet er i orden. Nej, vi vil ikke foreslå nogen som helst at vælte regeringen af den grund, fordi alternativet er nogle, der styrer endnu mere stramt.

1. næstformand (**Jesper Christensen**): Tak for det. Så skal jeg give ordet til Flemming Steen Munch for yderligere spørgsmål.

Flemming Steen Munch (V): Et hurtigt spørgsmål, der formentlig også kan betyde et hurtigt svar. Borgmesteren mener, at der skal holdes øje med, at køberne af hash, herunder specielt de unge mennesker, ikke udvikler et misbrug. Så er mit spørgsmål: Skal der finde en registrering sted, når man går ind og køber det, eller hvordan forudsætter borgmesteren ellers den kontrol udført? Det vil selvfølgelig ikke undre mig, at der i borgmesterens drømmesamfund er en vis kontrolinstans, der også kan holde øje med den del af borgernes adfærd.

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg kan så bare konstatere, at Enhedslisten herinde på Københavns Rådhus åbenbart er en dikkende lammehale til den siddende regering, og at alle de løfter, der bliver givet heroppe fra talerstolen, er rent bluff, det er rent spil for galleriet. Der er ikke en krone at gennemføre dem for, fordi Enhedslisten her i København ikke vil vælte en regering, som fører den her politik. Det synes jeg er dybt godnat.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

Så vil jeg blot sige, at det er fuldstændig korrekt, at også den daværende regering et enkelt år indførte anlægsstop, men det var dog på et tidspunkt, hvor der var fuld beskæftigelse og for at bremse op i økonomien. Nu er det jo fuldstændig vanvittigt og tåbeligt, fordi det skaber arbejdsløshed.

Så jeg vil endnu en gang spørge Enhedslisten: Vil Enhedslisten dog ikke i det mindste bare her i København bidrage til, at vi får gjort noget ved at få fjernet det anlægsloft for at kunne få løst de meget store udfordringer, som jeg tror, både Enhedslisten og Dansk Folkeparti gerne vil løse i forhold til de demografiproblemer og udviklingen, vi har i København på specielt børneområdet, men også på handicapområdet?

1. næstformand (**Jesper Christensen**): Tak for det. Så skal jeg give ordet til borgmester Mikkel Warming for besvarelse.

Borgmester **Mikkel Warming**: Dikkende lammehaler til regeringen, det er dog det sidste, jeg har en fornemmelse af, at Socialdemokraterne, SF'erne og De Radikale på Christiansborg mener om Enhedslisten lige i øjeblikket.

Når det er sagt, så kan jeg sige, at vi er til enhver tid klar til sammen med Carl Christian Ebbesen at arbejde for at få anlægsloftet og serviceloftet ophævet. Det, jeg i al stilfærdighed siger direkte adspurgt, at vi ikke vil opfordre vores folketingsgruppe til, er at vælte regeringen på den konto, fordi så vil Carl Christian Ebbesen og hans partifæller jo komme tilbage sammen med Lars Løkke osv., og det tror vi ikke, der kommer særlig meget godt ud af, ej heller for den kommunale økonomi.

Jeg vil egentlig gerne, hvis der skal være sammenhæng i tingene, høre, om Carl Christian Ebbesen og Dansk Folkeparti kan garantere, at en ny regering med Venstre i førersædet ikke vil indføre serviceloft, ikke vil indføre anlægsloft i den økonomiske krise, vi står i i øjeblikket, at man ikke vil indføre den slags ting, men vil lette bremsen på den kommunale økonomi. Det synes vi kunne være interessant at få afklaret, når nu man ligesom giver det indtryk, at det er det, man vil.

Til Flemming Steen Munch er jeg lige ved at sige, at flabet sagt så foretrækker jeg nok registrering frem for forbud. Jeg synes ikke, at forbud er mere liberalt end registrering; det kan da være, Flemming Steen Munch synes det.

Men se, det er jo netop derfor, vi gerne vil konkretisere modellerne, det er jo derfor, vi gerne vil snakke videre om, indkalde ekspertviden, lave diskussioner, udvikle modeller for, hvordan en forsøgsmodel for afkriminalisering af hash i København faktisk kan se ud. En af de ting, man skal diskutere, er så lige præcis, skal man registreres, skal man bare oplyse sin alder, altså vise sygesikringsbevis, osv. osv. Det er en af de ting, vi gerne vil diskutere, også med Flemming Steen Munch, når han er med til at stemme for det i forbindelse med en budgetaftale.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så har jeg en kort bemærkning fra Carl Christian Ebbesen.

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg kan garantere Enhedslisten, at det, som Dansk Folkeparti har indgået en aftale om, det tror jeg også, borgmester Mikkel Warming selv ved, er, at den offentlige økonomi skal vokse 0,8 pct., det er der indgået en økonomisk plan om, som er fuldt finansieret og sammenhængende, og at kommunerne kan få lov til at bruge deres anlægskroner.

De penge, som vi i København kræver op, skal vi også have lov at bruge. Det er Dansk Folkepartis politik, og det er der indgået en økonomisk aftale om. Jeg kan så bare konstatere, at der nu er kommet en ny regering til, og at borgmester Mikkel Warming tilsyneladende bakker op, at hans parti skal støtte den regering. Og det er bare for at gentage, at jeg kan så høre på svaret, at det betyder, at alle de ønsker, som borgmesteren står her og læser op, ikke kan realiseres, de kan ikke gennemføres, og at he-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

le talen er en stor gang varm luft. Jeg synes, det er skuffende, at man ikke kan mande sig op til mere som politisk leder for Enhedslisten herinde på Københavns Rådhus.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Vi giver ordet til borgmester Mikkel Warming for besvarelse.

Borgmester **Mikkel Warming**: – Som skal finde penge inden for de budgetrammer, vi har, til at realisere ganske mange af de ønsker, vi har, fordi vi, når det gælder en indsats mod øget ulighed, har en række mindre måske, men dog ønsker, som virkelig kunne trække i den retning i forhold til at prøve at dels hjælpe nogle af de fattigste ved at gøre livet lettere for dem, hæve det vejledende rådighedsbeløb, dels lave en indsats i forhold til at sikre nogle af de mennesker, der er ved at ryge ud af deres bolig, hjælp til at blive boende ved at lave gældsrådgivning, ved at gå ind og prøve at lave opsøgende arbejde i den sammenhæng, hjælpe nogle af de mennesker med psykiske lidelser ved at lave opsøgende arbejde, få fat i dem, hjælpe dem, inden de bliver isoleret, inden de falder ud af samfundet.

Dels ved at sætte gang i nogle af de byggerier, vi faktisk kan lave, fordi de almene byggerier faktisk ligger uden for det kommunale anlægsloft, ved at gå ind og bygge billige boliger, også bygge billige boliger til unge, der på grund af den ungeydelse, Dansk Folkeparti er så glad for sammen med, ja desværre også Mette Frederiksen nu om stunder ... vi kan gå ind og sikre boliger, som de har råd til at betale.

Det kan man godt inden for de rammer, der ligger. Mange af de forslag, vi har, kan realiseres inden for den budgetramme, der faktisk ligger. Vi går ind i budgettet med det formål at sikre øget lighed og samtidig skabe flere jobs. Dansk Folkeparti går vist nærmest ind for at sikre, ja, hvis jeg skulle opsummere den tale, der blev holdt i torsdags, gøre det så surt som muligt at være af anden etnisk baggrund end dansk.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg giver ordet til Birthe Skaarup for en kort bemærkning.

Birthe Skaarup (O): Vi taler så meget om garantier nu, og jeg kunne da godt lide at høre socialborgmesteren, om han ikke vil være venlig at gå ud og give en garanti til de unge, at de skal passe på med at indtage hash, at de skal passe på med at indtage stoffer, fordi det er farligt. Det kan jo ikke nytte noget, at man går ud og forherliger det her område. Det er farligt, det giver skadelige virkninger, og det kan være gennem hele livet.

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg kan så åbenbart forstå, at når borgmester Mikkel Warming bliver trængt op i en krog, så begynder han at skyde med usaglige argumenter. Hvis der er noget, Dansk Folkeparti brugte sin tid på i alle vores budgettaler, har det været at fokusere på handicappede, på børnene, på psykisk syge, det har været at sikre kultur, fritid. I det hele taget har vi haft en bred, bred ramme for, hvor vi ønsker vores prioriteringer.

Jeg har så bare tilbage at sige, at hvis det her skal være inden for den samme ramme, som er det, som Enhedslisten, altså den regering, som Enhedslisten støtter, har lagt ned over hovedet på Københavns Kommune, så må det betyde, at der er nogle andre, der skal nedprioriteres. Altså hvis man ønsker at opprioritere et område, og man har nulvækst, så må det betyde, at der nogle andre, der skal nedprioriteres. Der kunne jeg da godt tænke mig at vide, hvor pengene så skal komme fra.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så giver vi ordet til borgmester Mikkel Warming for besvarelse.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

Borgmester Mikkel Warming: Noget, jeg sagde i budgettalen i torsdags, var faktisk, at i en situation, hvor vi havde et idiotisk anlægsloft – og det er vi helt enige om er fuldstændig knald i låget, og jeg kan bruge de næste 3 minutter på at remse lige så mange skældsord op, som Carl Christian Ebbesen kan om det, fordi vi er meget enige om, at det er knald i låget – så blev det ekstra vigtigt at gå ind og kigge på de ting, der skal udsættes, udskydes, af vedtagne anlægsprojekter, kigge på, hvad er det så, der er nødvendigt i forhold til, at den basale service kan sikres.

Og så kommer der også nogle politiske prioriteringer: Ja, hvad er det så for nogle projekter af dem, der er sat i søen, der er vedtaget, der skal udskydes? Er det nogen, der gavner børnene, nogle, der gavner de svageste? Er der andre projekter?

Det er den øvelse, vi skal i gang med, og det er vi villige til, og det var også præcis det, jeg sagde i budgettalen, at vi syntes faktisk, det var vigtigt, at det skete med et solidarisk sigte, når nu regeringen og Folketinget har været så knaldende åndssvage, som de faktisk har været.

Birthe Skaarup ville have garanti for – jeg ved faktisk ikke rigtig, hvad det var jeg skulle give garanti for. Jeg tror, Birthe Skaarup lever i den fantasiforestilling, at jeg og Lars Aslan Rasmussen og alle mulige andre, overborgmesteren og alle mulige andre her, der mener, man skal prøve nye veje, fordi den eksisterende, forbud mod hash, er slået fejl, danser rundt på Rådhuspladsen og slynger om os med joints til de unge og siger: Kom og ryg det, det er ikke spor skadeligt. Nej, det er ikke det, vi siger.

Vi siger, at i dag er det enormt let tilgængeligt. Alle, der vil, kan få fat i det, samtidig med at når man får fat i det, så risikerer man også at blive tilbudt hårde stoffer, som er endnu mere farlige. Det håber jeg, vi er enige om, at de er. Og når de bliver tilbudt, så bliver de tilbudt af kriminelle bander, der tjener kassen på at sælge hash, så de er i stand til at opretholde en alt for absurd livsstil, så de bliver tiltrækkende i forhold til at rekruttere nye unge, fordi de har penge, ikke mindst på grund af den illegale hashhandel. Det betyder også, at de unge, som risikerer at komme ind i et misbrug, er længere væk fra socialarbejderne, længere væk fra kommunen, fordi de handler hos de kriminelle langt væk fra kommunen.

Jeg har sagt mange gange fra denne talerstol, også i det offentlige rum, også i medierne, at hash ikke er sundt, at hash er skadeligt, på samme måde som mange andre rusmidler er skadelige i store mængder, og det mener jeg alvorligt.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Tak for det. Så siger vi tak til borgmester Mikkel Warming. Så går vi videre til Teknik- og Miljøudvalget, og her er den første borgmester Ayfer Baykal, værsgo.

Borgmester Ayfer Baykal: Hver måned bliver der 1.000 nye københavnere, og frem mod 2025 vil København vokse med 100.000 nye indbyggere. Og samtidig har København sat sig ambitiøse mål om at blive verdens første CO₂-neutrale hovedstad og forbedre miljøet. Vi skal gøre byen klar til de mange nye københavnere, og så skal vi samtidig nå i mål med vores grønne ambitioner, så det betyder, at vi skal træffe nogle klare valg ved de kommende budgetforhandlinger.

Allerede i dag er det en udfordring at komme gennem byen, når det er myldretid. Og så ved jeg ikke, om I kan forestille jer, hvordan det ser ud i 2025 med de mange nye københavnere, hvis ikke vi investerer i gode alternativer i forhold til bilen.

Jeg sad og læste avis her i morges, og jeg kunne ikke lade være med at trække på smilebåndet, SF hader ikke bilister, som Berlingske hævder i dag. Men vi hader det, bilerne gør ved en by som København og ved københavnernes sundhed. Vi løser ikke trængselsproblemerne ved at investere i bedre forhold for bilisterne. Det kræver, at vi skaber bedre forhold for fodgængerne, cyklisterne og brugerne af den kollektive transport.

Derfor skal vi holde fast i traditionen om at prioritere cyklisterne højt ved årets budgetforhandlinger. Denne gang vil vi i SF have fokus på at anlægge cykelstier på de strækninger, hvor vi har et styk-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

ke trafikeret vej uden cykelsti. Og sammen med omegnskommunerne vil vi fortsætte udbygningen af cykelsuperstierne. Vi skal skabe bedre cykelparkering, og vi skal have nyt bycykelsystem ved vores stationer. Det skal være nemt at kombinere cyklen med den kollektive transport for de pendlere, som skal langt.

Livskvaliteten er også i fokus, når SF foreslår, at en renovering af Amagerbrogade indgår i næste års budget. En cykelsupersti skal give flere lyst til at vælge cyklen, og passagerne i myldretidens mange busser skal komme hurtigere frem i trafikken.

Men Amagerbrogade skal ikke bare være en velsmurt trafikmaskine for pendlere. Gaden skal indrettes sammen med handelslivet og de lokale beboere og lokaludvalgene. Det skal sikre, at gaden bliver rar at opholde sig i. Der skal være fokus på fodgængerne og gode muligheder, hvis man har lyst til at drikke en kop kaffe i solen, mens man lige puster ud mellem sine indkøb.

For 2 uger siden stod jeg på denne her talerstol og udråbte aftenen til at være historisk. Det var den aften, hvor vi vedtog vores klimaplan. Det betyder, at vi nu skal trække i arbejdstøjet, altså at de flotte ord skal omsættes til handling.

Det private erhvervsliv, boligforeninger og københavnere skal også være med til at bidrage til et bedre klima gennem deres valg og investeringer. Men som kommune har vi ansvaret for at skabe rammerne, og derfor skal vi lægge en langsigtet investeringsplan for de tiltag, der er kommunens ansvar.

I vores iver efter at klæde byen på til fremtiden må vi ikke glemme de udfordringer, der presser sig på her og nu. Vi har en kæmpesucces med at skabe en by, som københavnere har lyst til at bruge. Der er mere liv i byen end nogensinde før, og det kan mærkes på de store affaldsmængder, der er i byens gader. Hvis københavnere fortsat skal vælge at bruge byen, skal vi også sikre, at renholdelsen har samme høje standard som i dag.

Tiden er også kommet til at prioritere vedligeholdelsen af byens veje og fortove, broer og bolværker. Her er forfaldet nået til et punkt, hvor vi ikke kan blive ved med at skubbe opgaven foran os, som vi har gjort de andre år. Vi skal tage hul på en langsigtet investering i genopretningen af byens fortove og veje, så københavnere kan færdes trygt i deres by.

På grund af tidligere tiders målrettede investeringer i en god cykelkultur, rent vand i havnen og et bedre klima, er der rigtig mange større byer, der skeler til København i dag, når de skal hente inspiration. I 2014 skal vi være europæisk miljøhovedstad, og der vil endnu flere storbyer slå øjnene op for København, og så tror jeg også, at de vil kigge os over skulderen. Som by skal vi vise de gode hverdagsløsninger, vi har skabt, og vi skal give de danske virksomheder mulighed for at sælge grøn teknologi og viden til udlandet. Det vil absolut bidrage positivt til væksten og beskæftigelsen i København.

Men forudsætningen er, at vi fortsat prioriterer den grønne dagsorden højt. SF går til budgetforhandlingerne med ønsket om et grønt budget, som sætter det gode københavnerliv i centrum, og som tager ansvar for klimaet og for fremtiden.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så giver vi ordet til Birthe Skaarup i spørgerunden.

Birthe Skaarup (O): Vi kan i Dansk Folkeparti gå ind for mange gode tiltag, der skal gøre, at København bliver en rigtig god by at leve i. Der er bare nogle ting, hvor vi må sige stop.

Ved sidste møde, i torsdags, ved første behandling af budgettet, rejste jeg over for sundheds- og omsorgsborgmesteren problemet med cyklisterne og deres adfærd. Vi havde næsten lige lukket ned herinde, da der skete en af de ulykker, som man kunne frygte, at en bilist kørte over for rødt, og en taxa havnede i Søerne. Det kunne være gået gruelig galt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

Jeg vil godt vide, hvad teknik- og miljøborgmesteren mener om cyklisternes adfærd. Hvad vil borgmesteren gøre for at ændre den? Det er ikke fodgængerne, der er noget i vejen med, det er cyklisterne. Er min ...

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Tiden er brugt.

Borgmester **Pia Allerslev**: Jeg læste med interesse borgmester Ayfer Baykals udmeldinger om, at Amagerbrogade bare var første step. Nu havde vi taget Nørrebrogade, nu kom Amagerbrogade, og så kunne vi tage Østerbrogade, Nørre Farimagsgade, og der var ikke ende på, hvad borgmester Ayfer Baykal ville inddrage af veje, så der blev plads til alle cyklerne.

Mit ene spørgsmål er, hvornår det her ender, hvornår SF er tilfreds med byen, som den ser ud, hvor mange biler vi skal have ud, hvor mange gader vi skal have nedlagt, som bare bliver til supercykelstier i stedet for.

Mit andet spørgsmål er, om borgmesteren overhovedet har forholdt sig til situationen på Amager. Nu har der for 2 år siden været et budgetforlig, hvor SF selv var med, hvor man fik smadret skolestrukturen på Amager, man fik lavet nogle meget, meget uhensigtsmæssige modeller derude. Hvordan er det, man forestiller sig, at den mor, der skal aflevere børn på to forskellige skoler, kan komme igennem en Amagerbrogade, der er spærret for biler, og kun har sin cykel, mens hun muligvis skal videre på arbejde i det nordsjællandske eller noget lignende?

Jakob Næsager (C): Borgmesteren har også ansvaret for kommunens erhvervs politik, og i sidste uge kom der et barometer, der viste, at Københavns Kommune ligger som nr. 88 ud af 98 kommuner. Men jeg hørte ikke nogen svar på, hvad borgmesteren vil gøre for at fremme erhvervs klimaet i København. Sidste år fik vi oven i købet nogle anbefalinger fra en Business Task Force. Hvad vil borgmesteren gøre i de kommende budgetforhandlinger i relation til at forbedre erhvervs klimaet?

Så vil jeg også gerne stille et spørgsmål om Amagerbrogade. Borgmesteren har tidligere været ude og sige, at 20 pct. af omsætningen stammer fra bilisterne. Hvis bilismen skal begrænses så meget, så kommer det til at gå temmelig meget ud over omsætningen i butikkerne på Amagerbrogade, hvor der i forvejen er lukket rigtig mange butikker. Hvad vil borgmesteren gøre for de butiksdrevende, der har butik på Amagerbrogade, men hvor det netop er den del af omsætningen, der er afgørende for, om butikken kan fortsætte? Det kommer til at koste kunder, omsætning og arbejdspladser i København.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så er det borgmester Ayfer Baykal for at besvare spørgsmålene.

Borgmester **Ayfer Baykal**: Jeg vil gerne starte med at svare på spørgsmålet fra Birthe Skaarup fra Dansk Folkeparti om cyklisternes adfærd og hvad vi vil gøre for at sikre, at vi har en god cykelkultur i København.

Jeg vil sige, der er rigtig meget fokus både politisk og fra forvaltningens side på god cykelkarma, kalder man det i teknik- og miljøforvaltningen. Der bliver lavet kampagner, hvor man gør cyklisterne opmærksom på, at de skal huske at tage hensyn til hinanden.

Jeg ved godt, at der er nogle her på Københavns Rådhus, som ikke mener, at adfærdskampagner gør den store forskel, andet end at det er glittet papir, og at vi deler æbler ud til cyklisterne. Men det gør faktisk en forskel.

Jeg vil også sige, at vi har et rekordlavt antal, det ville altså være rigtig fint, hvis vi var på nul, ulykker og tilskadekomne. Men det betyder ikke, at vi skal flytte fokus fra cyklisternes adfærd, det er rigtig, rigtig vigtigt. Selv om vi ønsker at fremme cyklismen, så taler vi også om, at vi skal have det

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

gode fodgængerliv. Så vi skal kunne finde ud af at håndtere det her i fællesskab, og der er fokus på det.

Men jeg kan som teknik- og miljøborgmester ikke gå ud og tale med hver enkelt cyklist. Det, vi gør, er politisk, hvis vi har fokus på det, italesætter, at det skal være i orden, og at man skal tage hensyn til hinanden. Så kan vi ikke gøre ret meget andet. Men jeg er sikker på, at alle de københavnere, der cykler, nok skal huske på at have en god adfærd, når de opholder sig i trafikken. Det kan godt være, man er uenig i det, men det er min oplevelse; jeg oplever, at der er en generelt god adfærd blandt cyklisterne.

Hvis jeg skal svare Jakob Næsager, hvad jeg havde forestillet mig i forhold til butikker og Amagerbrogade, vil jeg sige, at der er kommet en ny undersøgelse, der viser, at 80 pct. af al handel foregår enten til fods, cykel eller ved kollektiv trafik. Jeg vil sige, at 75 pct. af al handel på Amagerbrogade er fra indbyggere i nærolandet. 70 pct. af alle indkøb i handelslivet på Amagerbrogade foregår på cykel, til fods eller via kollektiv trafik. Det er rigtigt nok, at 10-20 pct. af al handel foregår via bil. Vi håber jo på, at vi kan skubbe de 10-20 pct. bilister over på en cykel og på den måde sørge for, at der kommer flere handlende i butikkerne.

Så jeg er ikke bekymret for, om det koster beskæftigelse, eller om det koster mindre indtægt til butikkerne. Alt tyder på, at det fremmer handelen, så den del er jeg ikke så bekymret for.

Hvis jeg skal blive ved Amagerbrogade, så vil jeg lige svare borgmester Pia Allerslev på, hvornår det her stopper. Det er rigtigt nok. Nu har vi taget fat i Amagerbrogade, og vi skal kigge på andre strøggader, men nu går vi til budgetforhandlinger om bl.a. Amagerbrogade. Det stopper den dag, vi har fået en fantastisk infrastruktur for grøn mobilitet. Vi stopper den dag, det er cyklisterne, fodgængerne og den kollektive transport, der har hovedprioriteten i de store gader, og det er derfor, vi vil lave dem om til strøggader ...

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Tak. Vi går videre, to nye spørgsmål.

Jakob Næsager (C): Jeg fik ikke noget svar på, hvad borgmesteren vil gøre for de butik drivende på Amagerbrogade, der risikerer at miste op til 10 pct. af omsætningen, som borgmesteren siger. De butik drivende derude kan ikke bare vente og se, om det går godt, eller det går skidt. De er nødt til at varsle nogle afskedigelser, i tilfælde af at de ikke har den omsætning, der er nødvendig. Så jeg savner nogle konkrete svar på, hvad man vil gøre for de handels drivende på Amagerbrogade.

Derudover nævnte borgmesteren, at befolkningstallet i København stiger med 100.000. På vores sidste møde i Borgerrepræsentationen vedtog flertallet herinde en klimaplan, der betyder, at der skal være 20.000 færre biler i København, samtidig med at der bliver 100.000 flere indbyggere. Altså der er behov for noget mere end bare en cykelkarmakampagne; den flytter ikke 100.000 nye indbyggere. Og det at tro, at de alle sammen vælger cyklen, er nok naivt. Hvordan vil borgmesteren gøre plads til 100.000 flere indbyggere i København alene ved en karmakampagne?

Birthe Skaarup (O): Jeg vil godt spørge borgmesteren, om det ikke var en bedre ide at lave en havnetunnel i stedet for at begynde at lave strøggader på Amagerbrogade, Østerbrogade osv. osv.

Jeg har boet på Amager i så mange år. Fra Christmas Møllers Plads til Vejlands Allé, hvad er problemet? Det eneste problem, som jeg ser, er fra Amager Boulevard og dem, der skal dreje ned ad Holmbladsgade. Lad dog Amagerbrogade være i fred. Lav nogle andre ting, der ikke går ud over handelslivet og bilisterne. Jeg synes, det er en døds synd.

Lav hellere en havnetunnel. Det vil skabe en mere grøn by, og det vil gøre, at bilisterne kommer hurtigere over de to broer, vi har, som vi har haft i så mange år, Langebro og Knippelsbro. Det er der, problemerne ligger.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

Borgmester **Pia Allerslev**: Jeg håber også, at borgmesteren vil svare på, hvor SF stiller sig i forhold til at investere i en havnetunnel frem for at lave de her helt håbløse tiltag med lukning af Amagerbrogade.

Derudover har jeg også læst – jeg har læst meget avis i dag – at borgmesteren vil lave 1.000 p-pladser til elbiler. Venstre har stor forståelse for, at vi også sikrer, at der er plads til elbiler. Jeg kunne godt bare tænke mig at vide, om borgmesteren tænker, at de skal tages ud af de eksisterende p-pladser, eller om borgmesteren er interesseret i at skabe 1.000 nye p-pladser, så vi også kan sikre, at der er plads til de mange elbiler.

Så kunne jeg godt tænke mig at spørge her til allerallersidst, hvis borgmesteren kan tallet, hvor mange millioner vi bruger på de der cykelkarmafætre, der render rundt for at sikre, at man kan få massage og æbler og andet godt, hvis man opfører sig pænt på en cykel.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Vi giver ordet til borgmester Ayfer Baykal for besvarelse.

Borgmester **Ayfer Baykal**: Jeg kan desværre ikke svare borgmester Pia Allerslev på hendes spørgsmål om, hvor meget vi bruger på at massere vores cyklister. Det tal har jeg ikke med i lommen.

Jeg vil sige, at vi gør os rigtig umage for at sørge for, at vores cyklister bliver bevidste om, at de skal opføre sig ordentligt over for hinanden og mod andre i trafikken.

I forhold til spørgsmålet om butikslivet er jeg nu ikke så bekymret, fordi det her skal laves netop sammen med handelslivet. Det her skal laves netop sammen med lokaludvalgene og de lokale i området. Det er jo ikke sådan, at vi skal spærre Amagerbrogade fuldstændig af. Det er et politisk ønske, at Amagerbrogade skal have fjernet pendlertrafikken, den gennemkørende trafik.

Når jeg taler med Handelslivet, har de faktisk taget rigtig godt imod det her. Lokaludvalget er rigtig glad for det her forslag. De siger, at hvis vi gør det i fællesskab og igennem en dialog, så kan vi finde en model, der gør, at de får en brogade, der er bedre for dem og også mere gunstig for handelslivet. Hvis man skaber gode muligheder for, at folk ønsker at bevæge sig op ad en strøggade, så skaber man altså flere indtægter til handelslivet.

Jeg må sige, at jeg ikke kan forstå spørgsmålet om de arbejdspladser, der mistes. Tværtimod, når jeg er i dialog med handelslivet på Amagerbrogade, så er der en positiv tilkendegivelse om, at det her skal blive en rigtig, rigtig god løsning.

I forhold til havnetunnel, så nej. SF er imod en havnetunnel, det er vores politiske standpunkt. Men vi ved også godt, at vi har en Trængselskommission, der skal kigge på en havnetunnel, og vi venter i nogen spænding på det bud, der kommer fra Trængselskommissionen, om en havnetunnel.

Men min generelle holdning er nej, vi vil ikke bruge den investering på biler. Det her er et politisk standpunkt. Vores investering vil gå til de bløde trafikanter og til den kollektive. Så det er en politisk diskussion, og jeg tror ikke, vi skal tage den i dag, fordi det er ikke en del af vores budgetforhandlinger. Men hvis I spørger til, hvor SF står i forhold til en havnetunnel, så er svaret, at SF ikke går ind for en østlig omfartsvej. Ja ...

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Nej, fortsæt. Hvis borgmesteren har mere, så må der stadig væk ... Nej, nu er tiden gået. Så går vi videre til en ny spørgerunde.

Jakob Næsager (C): Med hensyn til Amagerbrogade kan jeg forstå, at borgmesteren siger, der kommer en god løsning. Jeg kan huske, statsministeren brugte den samme løsning, dagen før hun aflivede betalingsringen, så vi venter på en god løsning i morgen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

Nu nævnte borgmesteren ikke den manglende synkronisering af lyskrydsene her udenfor, der har givet rød bølge på H.C. Andersens Boulevard de sidste par uger. Betyder det, at det problem er løst, inden det nye budgetår begynder?

Borgmester **Pia Allerslev**: Jeg mangler stadig at få svar på, hvad borgmesteren vil gøre med de her 1.000 p-pladser, der skal skabes til elbilerne, og, kunne man måske i et tragisk spørgsmål også sige, om borgmesteren vil have, at der bliver stillet krav om, at elbilerne skal udstyres med lyd, så vi ikke får sådan en ulykke, som vi så i sidste uge.

Det andet er i forhold til Amagerbrogade. Hvor er det, borgmesteren forestiller sig, at de mennesker, der nu har valgt at bosætte sig i Tårnby og længere ude, så skal komme ind til fastlandet? Jeg ved, at borgmesteren er dygtig til geografi og ved, at de bor på en ø. Hvis man ikke må køre gennem Amagerbrogade, hvordan er det så, borgmesteren forestiller sig, at de her mennesker, som jo er pendlere, de arbejder ikke alle sammen derude, skal komme til, når nu vi ikke har fantastiske hverken bus eller metrolinjer, der kan betjene alle ude i det område? Er der en plan for dem?

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Birthe Skaarup i tredje runde.

Birte Skaarup (O): Jeg bliver nødt til at spørge borgmesteren, om det ikke er rigtigt, at Nørrebrogade har haft en mindre omsætning, efter at man har lukket for trafikken og gjort den til en strøgade.

Og så kan jeg simpelt hen ikke forstå, hvorfor man ikke i stedet for kan gøre noget ved trængslen omkring Holmbladsgade. Det drejer sig om dem, der skal dreje til venstre ved Amagerbrogade. Amagerbrogade er bred lige fra Christmas Møllers Plads til Amager Boulevard, og den er bred igen ude fra Hveensvej og helt ud til Vejlands Allé. Hvad er det, man vil gøre ved det lille stykke og så ødelægge så meget for nogle beboere derude, for handelslivet osv. osv.?

Jeg synes, det er en dårlig prioritering, og jeg er rædselsslagen, når SF siger, at det er noget, man skal have med til budgetforhandlingerne. Jeg er overbevist om, at det kommer igennem, og jeg er overbevist om, at det ikke vil være til gavn for dem, der benytter Amagerbrogade.

Borgmester **Ayfer Baykal**: Det bliver en god løsning i morgen, for det her kommer til at tage lang tid, vi skal have rigtig mange ender til at mødes.

Det, der er vigtigt, er, at denne her løsning bliver lavet sammen med de lokale ude i området. Det kan godt være, at det tager en måned, det kan også være, det tager flere måneder, men vi skal have fundet ud af, hvordan de lokale derude sammen med erhvervslivet finder ud af, hvordan man får den bedste løsning.

Det, der er rigtig, rigtig vigtigt, er, at resultatet bliver, at vi skaber gode forhold for vores cyklister, at vi skaber gode forhold for fodgængerne, og at vi skaber gode forhold for den kollektive transport, som kan glide let og elegant igennem Amagerbrogade. Det er jo det, der er hovedpointen i det her forslag.

Så nej, der ligger ikke, og det tror jeg også vil besvare Birthe Skaarups spørgsmål, nej, vi har ikke en færdiglavet model i en skrivebordsskuffe, som vi hiver op og siger, det er løsningen, den ser sådan her ud. Den her løsning skal laves i dialog med de lokale. Vi har ikke nogen skjult dagsorden med, at vi skal trække noget ned over hovedet på folk. Det, der er rigtig rigtig vigtigt, er, at man får sat arbejdet i gang, så man prioriterer cyklisterne, fodgængerne og den kollektive transport.

I forhold til Nørrebrogade er der ikke blev lavet nogen konkrete analyser af før og efter, desværre, men det er der meget fokus på i dag. Jeg ved, at Københavns Erhvervs Service har meget fokus på at tage fat i erhvervslivet på Amagerbrogade netop med henblik på, at vi kan blive klogere på, hvad sker

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

der, hvad var der før, og hvad kommer der efter. Det, jeg så kan oplyse, er, at når man laver tællinger, ser man, at der er kommet 15 pct. flere mennesker på Nørrebrogade. Altså strøggaderne trækker flere mennesker til, trækker flere pengepunge til.

I forhold til borgmester Pia Allerslevs spørgsmål om elbiler og p-pladser er det rigtigt nok, at vi skal have flere p-pladser til elbiler, og det er, fordi vi har en klimaplan. Hvis vi skal nå vores mål, så skal vi sørge for, at rammerne og grundlaget for, at københavnere skifter til en elbil, eksisterer. P-forliget ophører forhåbentlig meget snart, og så kan det være, at der er en ny kreds, der kan diskutere, hvorvidt man skal erstatte pladserne til elparkering, eller om man skal kigge på, hvordan man skal håndtere denne her situation. Men man kan jo håbe på, at tiderne ændrer sig.

Om der skal lyd på elbiler? Ja, det har vi faktisk sat i gang. Med Dansk Blindesamfund er der et forsøg, der hedder, hvordan vi kan gøre det sikkert for svagtseende og blinde, når der nu bliver fyldt elbiler i Københavns gader. Så det har vi allerede i gang, og vi er i rigtig god og tæt dialog med Dansk Blindesamfund og Dansk Handicap Forbund.

Og så i forhold til, hvordan de stakkels mennesker skal kunne komme frem og tilbage og ud af deres ø vil jeg sige, at hele pointen med Amagerbrogade jo er, at vi skal omdirigere trafikken. Vi har en trafikplan for Amager fra 2002, der er vedtaget, og vi har allerede sat tiltag i gang, der netop understøtter muligheden for at omdanne Amagerbrogade til en strøggade. Der er nogle af dem, der allerede er anlagt og i gang, og der er nogle, der stadig væk ligger på tegnebrættet. Det er en gammel beslutning ...

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Ja tak.

Flemming Steen Munch (V): Jeg kan konstatere, at borgmesteren tilsyneladende mener, at det er en genvej for de amagerkanere, der gerne vil en tur ind til Indre By, at de så smutter en lille tur ud over Sjællandsbroen.

Jeg har ligesom en forundring over, at borgmesteren kan udtale sig så skråsikkert om, at den amagerkanske handelsstandsforening er, sådan forstod jeg borgmesteren, nærmest varm tilhænger af det her. Jeg går ud fra, at borgmesteren gennem sine mange kommunikationsmedarbejdere er blevet gjort bekendt med, hvad der står i dagens Berlinger, og det er vistnok, uden at jeg fejlfortolker det, det stik modsatte synspunkt, der gøres gældende af handelsstandsforeningen.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg giver ordet til borgmester Ayfer Baykal for at besvare de to sidste spørgsmål, og så slutter vi denne runde.

Borgmester **Ayfer Baykal**: Jeg vil sige, at nu har jeg haft dem i røret selv, og deres udtryk var ikke så negativt, som Flemming Steen Munch gør det til ... (*Flemming Steen Munch*: Berlingske) ... jeg ved ikke, om Berlingske er en kilde, som vi skal drøfte her. Men deres umiddelbare reaktion er, at de er meget glade for, at vi netop har en tilgang, der hedder, at vi skal gøre det sammen med handelslivet. Vi har ingen ambitioner om at skade amagerkanernes handelsliv, tværtimod. Flere mennesker på gaden viser flere pengepunge og penge til at bruge i deres butikker.

Så vi skal finde ud af det her med handelslivet. Vi er ikke ude på at skade handelslivet på Amager, vi er ude på at skabe en dejlig strøggade til folk, der bor på Amager, og det er det, der er rigtig, rigtig vigtigt, og det er det, der skal være i fokus. Det skal være en fantastisk strøggade, som gør, at erhvervslivet også blomstrer, og at de lokale synes, at de får noget livskvalitet derude.

I dag er der fortove, som ikke er særligt brede, der er cafeer, der ikke har mulighed for at lave udeservering. Ved at lave det om til en strøggade, så har man lige pludselig skabt plads til, at nogle af dem kan have udeservering. Lad os sige, det er udeservering, der er også andre typer butikker, som har

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

mulighed for at rykke ud. Så alt i alt kan vi faktisk få en rigtig, rigtig god løsning, og ja, det er vejen frem.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Tak for det. Så går vi videre til næste ordfører, og det er Lars Weiss fra Socialdemokraterne, værsgo.

Lars Weiss (A): København vokser med forrygende hast. Holder prognoserne, vil vi i 2030 være knap 700.000 københavnere. Det stiller historiske krav til Borgerrepræsentationens planlægning og prioriteringer.

En af de store udfordringer, vi skal håndtere, er, hvordan vi skaffer boliger til alle disse kommende indbyggere, og ikke mindst, hvordan vi sikrer, at København fortsætter med at være en socialt bæredygtig by. Det gør vi bl.a. ved at sikre, at der bygges boliger til alle indkomstgrupper, at der bygges boliger for unge studerende, for udsatte grupper og for borgere med særlige behov.

Vi har i København et boligpolitisk mål om, at den almene sektor skal udgøre 20 pct. af boligmassen. Derfor skal vi i de kommende år udnytte, at det kommunale grundkapitalindsud er sænket fra 14 til 10 pct., og at byggeomkostningerne i disse år er lavere, end da højkonjunkturen buldrede derudad.

Samtidig er der så mange byudviklingsprojekter i gang rundt omkring i byen, at hvis vi vil leve op til vores ambition om en blandet by, så er det nu, der skal handles, en blandet by med færre velhaverghettoer og færre fattigdomsghettoer, en by, hvor folk med deres forskelligheder bor side om side, en by, hvor tressernes og halvfjerdsernes socialt og funktionsopdelte by ikke videreføres.

Netop nogle af de udfordringer, som den opdelte by fører med sig, er baggrunden for vores anden prioritet i budgettet inden for TMU-området. Med vedtagelsen af politik for udsatte byområder har Borgerrepræsentationen og alle dens 7 udvalg lagt sporet for, hvordan vi vil bryde den sociale, mentale og fysiske barriere, der medvirker til at isolere enkelte byområder fra den omkringliggende by. Nu skal vi lade finansieringen følge ord. Vi skal fra kommunens side kunne stille med vores del af penge, når staten og Landsbyggefonden stiller med deres.

På et andet område er der desværre ingen andre end kommunen til at hjælpe til med at tage regningen. Byens infrastruktur er stærkt nedslidt, vores veje, cykelstier, fortove, broer, gadebelysning og signalanlæg forfalder. Vi har i mange år skubbet en stor gæld foran os.

Teknik- og miljøborgmesteren sagde helt rigtigt i forbindelse med den tragiske faldulykke på Dronning Louises Bro, hvor et rækværk kollapsede, og en ung pige kom meget alvorligt til skade, at vi i København lever med fortidens undladelsessynder. Vores vedligeholdelseefterslæb er simpelt hen enormt. Forvaltningen har opgjort genopretningsbehovet for de næste 4 år til 1,2 mia., et gigantisk beløb, der kun vil stige, hvis der ikke tages fat nu.

En anden måde at illustrere det på er blot at nævne nogle få af de eksempler på broer og bygværker, som forvaltningen vurderer har et helt akut behov for reovering: Stormbroen, broen over jernbanen på Tuborgvej, Langebro, bolværket på Islands Brygge, Knippelsbro og Dronning Louises Bro. Gør vi ikke noget i dag, bliver fortidens synder til nutidens synder og til fremtidens ansvar.

For at blive ved det med veje og stræder, skal vi selvfølgelig også i dette års budget have en cykelpakke. I en moderne storby med gode rammer for livskvalitet og byliv er cykelinfrastrukturen et centralt element, et element, København har været blandt de førende til at sætte på dagsordenen. Vi er langt fra i mål, men vi skal med budgettet tage endnu et skridt. Cykelpakkerne er også et væsentligt element i vores bestræbelser på at nå vores klimamålsætninger.

Internationalt er storbyerne den største miljøsynder, bl.a. som den langt største udleder af CO₂. Men samtidig er storbyerne også nøglen til løsningen af den globale udfordring. Når vi i København tager opgaven på os om at blive CO₂-neutrale i 2025, tager vi førertrøjen på. Men samtidig skaber vi

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

også grundlaget for, hvad der i fremtiden skal skabe de arbejdspladser, vi skal leve af. Vi kan i København i praksis vise, hvordan man økonomisk ansvarligt kan energirenovere vores bygningsmasse, satse på grøn energiproduktion og fremme den grønne eksport.

Tak for ordet.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Tak for det. Så skal jeg bede ordføreren om at blive stående. Vi har et par spørgsmål, den første er borgmester Pia Allerslev, værsgo.

Borgmester **Pia Allerslev**: Jeg kunne godt tænke mig at spørge Lars Weiss om det vedligeholdelsesefterslæb, som Socialdemokraterne nævner her. Har man lavet sådan en sidestilling af, hvad der er vigtigst? Er det veje og fortove, eller er det bygninger, eller er begge dele lige vigtige i Socialdemokraternes optik?

Og så undgik ordføreren meget behændigt at komme ind på Amagerbrogade. Jeg kunne vældig, vældig godt tænke mig at høre, hvad Socialdemokraternes holdning er til det forslag, som borgmester Ayfer Baykal kommer med her.

Jakob Næsager (C): Jeg vil gerne følge op på Venstres spørgsmål. Skal løsningen så stoppe ved at gøre Amagerbrogade til en strøggade, eller skal det høringsforslag, vi har lavet om strøggader, udvides til andre bydele, som også SF's borgmester har foreslået i dag?

Det var det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål er: Hvorfor undlod Socialdemokraterne at kommentere kommunens erhvervs politik, nu hvor vi er røget ned på en 88. plads ud af 98 mulige kommuner ifølge Dansk Erhvervs erhvervsrating? Skal der ikke følges op på anbefalingerne fra den Business Task Force, der blev nedsat og kom med sin afrapportering sidste år, og hvad vil Socialdemokraterne gøre i den anledning?

Carl Christian Ebbesen (O): Jamen jeg er rigtig glad for at høre den socialdemokratiske ordfører sige, at det er vigtigt, at vi får klaret det vedligeholdelsesefterslæb, der er i Københavns Kommune, og pigen, som faldt ud over det rustne rækværk, er jo et godt eksempel på, hvor alvorligt det står til i Københavns Kommune.

Derfor er mit spørgsmål: Hvordan kan Lars Weiss og Socialdemokratiet klare den problemstilling med det anlægsstop, som er lagt ned over hovedet på København?

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Vi giver ordet til ordføreren for at besvare spørgsmål, værsgo, Lars Weiss.

Lars Weiss (A): Borgmester Pia Allerslev spørger, hvordan Socialdemokraterne prioriterer kommunens bygningsmasse i forhold til offentlige veje, broer og bygningsværker. Teknik- og miljøområdet har vejene og bygningsværkerne under sig, så derfor er det dem, jeg vil koncentrere mig om i denne her sammenhæng, det er dem, jeg kender mest til.

Der er en klart prioriteret liste fra forvaltningen, hvor man ved særeftersyn har gennemgået de forskellige anlæg og defineret, hvilke af dem står det værst til med. Der starter vi, og så kører vi ned ad listen efterhånden.

I forhold til bygningsmassen og renoveringerne ligger der i den klimahandlingsplan, som en næsten enig Borgerrepræsentation tilsluttede sig for ganske nylig, at energirenovering er et af de væsentlige elementer, der skal være med til at sikre, at København når sine meget ambitiøse klimamål.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

Jeg har lidt svært ved at forholde mig til det Amagerbrogadeforslag, der er lagt frem. Med al respekt, det, jeg har kunnet læse mig til i pressen, er, at det bliver spændende, at trafikken reduceres med 50 pct., at trafikken skal ledes ad Ørestad Boulevard, og at det koster 120 mio. kr. Det er lidt for luftigt til, at jeg kan sige noget som helst om, om det er noget, vi kan finde på at støtte på nuværende tidspunkt. Det må blive mere konkret, før vi kan nikke til det eller ryste på hovedet.

Det følger så meget godt op på Jakob Næsagers spørgsmål, hvor vi forestiller os, at en Amagerbrogadeløsning kan rulles videre ud over byen. Tja, indtil videre har det været endnu mindre konkret. Det er rigtigt, at vi har en hvidbog med forslag, der kan bruges, når vi skal gå den vej i forhold til at trafiksanere handeleggader i byen. Men det er jo en konkret vurdering, hver eneste gang vi får forelagt et projekt. Indtil videre har jeg ikke set noget konkret projekt om Amagerbrogade, og derfor kan jeg ikke forholde mig til det endnu.

Erhvervspolitikken. Hr. Jakob Næsager og De Konservative var med i det seneste budgetforlig, som var det første, efter at Copenhagen Business Task Force var kommet med sin rapport. Der tog vi en del af anbefalingerne med. Teknik- og miljøforvaltningen har overtaget Erhvervsservice for en 5-6 måneder siden. Det er ved at blive implementeret. Før det er fuldstændig integreret i forvaltningens arbejde, tror jeg, det er dristigt at begynde at flytte rundt på de procedurer, der ligger der.

Og så Carl Christian Ebbesen, anlægsstoppet. Det bliver en udfordring. Vi når ikke i mål med den korte investeringstidshorisont på 10 år at få bragt infrastrukturen op på det niveau, hvor det er en by i 2011 værdigt. Det kommer til at tage længere tid, og det må vi så indstille os på og starte med det, der er værst.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Tak for det. Så giver vi ordet for en ny spørgerunde, først til Peter Thiele.

Peter Thiele (F): Jeg vil starte med at takke Socialdemokraterne for de mange gode takter, der var i talen. Jeg vil dog spørge lidt mere ind til Amagerbrogade, som der også blev spurgt fra de borgerlige partier.

Selvfølgelig regner jeg med, at Lars Weiss gerne vil se et konkret projekt, før han forholder sig til det, men kunne ordføreren i hvert fald ikke forholde sig til finansieringen, som jo bliver vigtig at diskutere til budgetforhandlingerne. Skal der findes 120 mio. til at lave bredere cykelstier og alle de andre dele af Amagerbrogade, og kan ordføreren tilslutte sig målsætningen for Amagerbrogade, nemlig den reduktion af biltrafikken, som borgmesteren har været ude med?

Heidi Wang (I): Apropos Business Task Forces anbefalinger: I torsdags i sidste uge stillede jeg et spørgsmål til jeres politiske ordfører om, hvad Københavns Kommune har gjort for at afbureaukratisere eller nedbringe de bureaukratiske regler. Han turde ikke svare mig, men i den her sammenhæng vil jeg meget gerne bede om et svar på: Hvad har Københavns Kommune egentlig gjort for at nedbringe de bureaukratiske regler, som er ugunstige og bøvlede for erhvervslivet?

Jakob Næsager (C): Jeg vil gerne følge op på spørgsmålet om erhvervspolitikken. Nu sagde den socialdemokratiske ordfører, at vi jo havde gennemført noget i sidste budget. Nu er det ikke sådan, at situationen er statisk. Faktisk er det efterhånden sådan med erhvervspolitikken her i byen, at det er lidt ligesom Rapanden Rasmus, først går det forlæns, og så går det baglæns, fordi en af anbefalingerne er, at vi har stor fremkommelighed i København, og det er i hvert fald gået tilbage.

Så igen må jeg spørge: Synes Socialdemokraterne, at alle problemerne på erhvervsområdet er løst, eller har Socialdemokraterne noget i posen til de kommende budgetforhandlinger?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

Og så vil jeg gerne følge op på hr. Peter Thieles spørgsmål. Når den socialdemokratiske ordfører siger, at han ikke vil forholde sig til noget luftigt med Amagerbrogade, så må jeg minde den socialdemokratiske ordfører om, at han selv har sendt et katalog om strøggader i høring. Og så må jeg spørge ligesom Peter Thiele: Er Socialdemokraterne villige til at bruge 120 mio. kr. på at realisere nogle af de tiltag, der er i det strøggadekatalog?

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Vi giver ordet til ordføreren for at besvare spørgsmål.

Lars Weiss (A): Peter Thiele spørger mig, om jeg vil forholde mig til finansieringen. Det er jo netop det, jeg siger, at det kan jeg ikke; jeg ved ikke, hvad det er jeg siger ja til. Uden sammenligning i øvrigt er både Socialdemokratiet og SF tidligere kommet ud i snavs, hvor man startede med at sætte facit uden at ville levere mellemregningerne. Det gav en pokkers ballade i forbindelse med miljø- og trængselsringen rundt omkring København.

Jeg mangler alle mellemregningerne. Hvad er det for nogle virkemidler, der skal tages i brug? Hvorhenne er det? Jeg mangler hele den første periode, hvor vi skal ud i denne her høring. Jeg synes, det er en rigtig god ide at inddrage de lokale kræfter.

Så spørger Peter Thiele også, om jeg er enig i målet om en reduktion af 50 pct. af biltrafikken på Amagerbrogade. Ja, det afhænger da i den grad af, hvor trafikken kommer til at køre hen. Vi mangler fuldstændig den trafikanalyse, der skal vise, hvor den flytter hen; den forsvinder jo ikke bare. Trafik er som vand, den søger andre steder hen.

Og med al respekt for kendskabet til Amager, når borgmesteren går ud og siger, at det bliver Øresunds Boulevard, der skal bære det, så kan jeg godt forudse, at hvis alle dem, der bor i Amager Øst, skal en tur rundt omkring Ørestads Boulevard og Vejlands Allé, så bliver der for alvor kørt nogle ekstra kilometer i København.

Så der mangler et ordentligt beslutningsgrundlag, hvis vi skal være med til at udskrive en check på 120 mio. kr. Kommer der et ordentligt beslutningsgrundlag, går vi meget gerne med, men vi kan ikke starte med at sige, hvor mange penge vi vil bruge, når vi ikke aner, hvad det er til.

Heidi Wang spørger, hvad vi har gjort for at nedbringe bøvlet for erhvervslivet. En af ideerne med at flytte erhvervscentret over i teknik- og miljøforvaltningen var jo netop at give erhvervslivet én indgang til kommunen. I stedet for, at erhvervslivet skulle løbe rundt fra Herodes til Pilatus, når de havde sager, der skulle behandles i det kommunale bureaukrati, så er der én indgang og oftest én medarbejder, der er deres kontaktperson. Det er noget, erhvervslivet vil kunne mærke, særligt når rutinerne er kommet fuldt op at køre. Erhvervscentret er ikke fuldt integreret i forvaltningens arbejde endnu, men når det kommer op i fulde omdrejninger, så er jeg ikke i tvivl om, at erhvervslivet vil opleve markant mindre bureaukrati.

Og til Jakob Næsager, fremkommelighed. Vi havde her på Københavns Rådhus i de røde partier en ide til, hvordan det kunne lade sig gøre. Det var en betalingsring rundt omkring byen. Den blev ikke til noget. Jeg har stadig væk, hver eneste gang vi har haft en debat om fremkommelighed, fra denne her talerstol bedt, om hr. Jakob Næsager ikke kunne komme med et alternativ. Vi har hørt noget om en havnetunnel. Finansiering et eller andet sted mellem 30 og 50 mia. er ikke noget, der lige hænger på pengetræet nede i kælderen.

Så et realistisk alternativ til at gøre op med den trængsel, som er et stort problem både for københavnere og det københavnske erhvervsliv, ser jeg meget gerne, men de løsninger, der var mulige, ville de borgerlige ikke være med til at bakke op omkring.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så tager vi en ny spørgerunde; først Carl Christian Ebbesen, værsgo.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 3. september 2012**

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg vil godt lidt tilbage til ordførerens indlæg om, at Socialdemokraterne nu endelig vil gøre noget ved de nybygninger og bygningsvedligeholdelse, der trænger så meget til i København. Men er virkeligheden ikke, at de økonomiske udfordringer, som Københavns Kommune står over for, er, at der skal spares 1 mia. kr. på anlæg, i den størrelsesorden, og at man i den sammenhæng jo ikke kan sidde og diskutere, hvor man ønsker at bruge flere penge, når opgaven faktisk er at spare ca. 1 mia. kr. på anlægsudgifterne?

Og mit andet spørgsmål: Der er kommet 10.000 nye mennesker til København det seneste år. Hvad med deres børn? Skal de børn ikke gå i skole, skal de børn ikke passes, skal de børn ikke i vuggestue? Det er vel ikke sådan, at Socialdemokraterne mener, at man skal holde op med at bygge skoler, eller er det sådan, jeg skal forstå det, at man ønsker at aflyse skolebyggeri, børneinstitutioner for at kunne prioritere renoveringer?

Birthe Skaarup (O): Jeg har på fornemmelsen, at Lars Weiss kan se tåbeligheden i at omforandre Amagerbrogade til en strøggade, også set i relation til, at man skal køre ud ad Ørestad Boulevard. Jeg siger tak, hvis det er den vej, jeg skal køre, når jeg skal hjem og ud på Amager Strandvej.

Men det, jeg gerne vil prøve på at få Lars Weiss til at forholde sig til, er budget 2013. Vil Lars Weiss garantere for, at det her forslag om Amagerbrogade ikke kommer med i budgettet for 2013?

Jakob Næsager (C): Jeg kunne forstå, at den socialdemokratiske ordfører var ked af, at der ikke var kommet nogen betalingsring. Kan den socialdemokratiske ordfører bekræfte, at der i Folketinget er et flertal for at indføre betalingsringen, men at det blot var modet, der svigtede?

Det var det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål går på, at ordføreren sagde, at KES, altså Københavns Erhvervscenter, endnu ikke er fuldt oppe at køre. Opgaven blev flyttet til teknik- og miljøforvaltningen 1. januar. Nu er vi i niende måned. Er det korrekt forstået, at erhvervscenteret fortsat ikke er oppe og køre på niende måned?

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Lars Weiss for at besvare spørgsmålene, værsgo.

Lars Weiss (A): Jeg vil starte bagfra, fordi sidst nåede jeg heller ikke igennem alle de spørgsmål, som hr. Jakob Næsager stillede.

I forhold til, om det var modet, der svigtede på Christiansborg: Tja, det kan man som københavnsk politiker have sin mening om; det vil jeg ikke komme nærmere ind på her.

Så spørger hr. Jakob Næsager, om det er på niende måned, at erhvervscenteret ikke kører fuldstændig. Jakob Næsager har selv været med til at opstille de servicemål, som vi i Teknik- og Miljøudvalget gav for sagsbehandlingstider for forskellige typer. Der blev sat en frist for, hvornår de skulle være indfriet, og det var næste gang, vi fik en afrapportering, og det var med udgangen af året. Der håber jeg da at se, at når vi når til udgangen af året, så har vi nået alle de servicemål, vi satte os, da et bredt udvalg definerede, hvad det var for nogle målsætninger, de skulle arbejde efter.

Birthe Skaarup spørger så, om jeg kan se tåbeligheden i Amagerbrogadeprojektet. Nej, det kan jeg ikke. Mit problem er, at jeg ikke kan se noget projekt, og det er det, der er problemet for mig, når jeg skal forholde mig til det. Der mangler for mig at se trafikanalyser, der mangler, hvad det er for nogle enkelte elementer, der skal tages i brug på de forskellige strækninger af Amagerbrogade. Der er meget stor forskel på, hvor bred Amagerbrogade er i de forskellige sektioner. Det afhænger meget af, hvordan trafikken glider, når det er de store kryds, eksempelvis omkring Øresundsvej.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

Jeg har ikke fået noget præsenteret, jeg konkret kan forholde mig til, så derfor kan jeg hverken sige, at det er det store lys for at redde Amagers fremtid eller den rene tåbelighed. Derfor kan jeg heller ikke garantere, at der ikke kommer noget på Amagerbrogade. Jeg vil bare have et konkret forslag, jeg kan forholde mig til, før jeg nagelfast lægger mig fast ...

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Ja tak.

Lars Weiss (A): Der er lidt tid endnu. Jeg kan godt se, hvor Carl Christian Ebbesen forsøger at bære os henad. Vi skal til at tale EU-stabilitetspagt. Og ja, vi bakker også som Socialdemokrater på Københavns Rådhus op om den siddende regering, og vi forventer bestemt ikke, at den økonomiske styring af kommunerne vil blive lempet, hvis det så anderledes ud.

I forhold til, hvor langt vi kan nå med genopretning af infrastrukturen i byen, fremlagde forvaltningen tre forskellige scenarier, et, hvor det var en genopretning over 10 år, et over 20 og et over 30. Det havde selvfølgelig været dejligt, hvis vi kunne gøre det over 10 år. De økonomiske rammer er stramme i øjeblikket, det kommer næppe til at ske. Så må det tage den tid, det tager, men i første omgang kan vi sikre, at det er trygt og sikkert at færdes i det københavnske bybillede, selv med de midler, vi har i dag.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): ... Jeg skulle lige høre, om det var en kunstpause mere; det var det ikke. Så giver vi ordet til Carl Christian Ebbesen.

Carl Christian Ebbesen (O): Jamen Dansk Folkeparti går ind for, at det skal være trygt og sikkert at færdes i København, og det kan ikke passe, at vi ikke kan få renoveret vores by.

Men nu kaster jeg spørgsmålet tilbage, ikke for at gentage det. Er det realistisk i en situation, hvor Københavns Kommune er blevet bedt om at fjerne anlæg, og hvor der er nulvækst på kommunens budget, samtidig med at der er kommet 10.000 flere mennesker, som har bosat sig her i København? Altså hvor er realismen i den socialdemokratiske ordførers idé om, at man i 2013 skal tage hul på at løse de her problemer?

Men jeg er da meget enig. Altså Dansk Folkeparti er jo optaget af, at vi får løst den her problemstilling, så det er såmænd ikke kun drillerier, det er faktisk for at få nogle seriøse bud på, hvordan vi kommer videre, og der savner jeg nogle svar, hvis man tænker på det udgangspunkt, som Københavns Kommune har. Jeg vil bare gerne høre nogle svar på, hvad man så ønsker at nedprioritere.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så giver vi ordet til Lars Weiss for at besvare det spørgsmål, og så slutter vi der. Der er ikke flere spørgsmål.

Lars Weiss (A): Spørgsmålet er: Hvordan løser vi det her i 2013? Det løser vi ikke. Hvordan løser vi det i 2014? Der er det heller ikke løst. Det her bliver et langt, sejt træk. Det er rigtig mange års forsømmelser i København, fordi der har været andre udfordringer, som også skulle løses, der har gjort, at infrastrukturen i København nogle steder er meget, meget nedslidt.

Så er det som alt andet, så skal der laves en politisk prioritering. Jeg tror ikke, det er nogen hemmelighed, at børne- og ungeområdet med institutionspladser og skolebyggerier er noget, vi har prioriteret meget højt fra Socialdemokraternes side. Det vil vi stadig gøre. Men der skal også til at tages hul på denne her opgave med at renovere infrastrukturen, fordi gør vi det ikke, så bliver regningen langt større, så kan vi stå her om 10 år, og så hedder den ikke 1,2 mia., så hedder den 2,5 mia.

Så det, vi i vores spæde forsøg prøver på at sige, er, at vi skal i gang, hellere i dag end i morgen, med det råderum, vi nu har, og så må vi holde det inden for de rammer.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Tak til Lars Weiss. Så går vi videre til Enhedslistens teknik- og miljøordfører, og det er Morten Kabell, værsgo.

Morten Kabell (Ø): Klimaplaner, klimatilpasningsplaner, skybrudsplaner, fodgængerstrategier, metropolzoneplaner, mobilitetshandlingsplaner, denne Borgerrepræsentation har gennem de seneste år gjort sit bedste for at gøre svenske skove til glittet papir, når det gælder klima- og miljøområdet.

For Enhedslisten er det vigtigt at gøre de fine ord i planer og strategier til virkelighed. Vi skal ikke bare tale om CO₂-neutralitet; vi skal år for år iværksætte og finansiere de initiativer, der skal til for at sikre den. Vi skal ikke bare tale om at undgå vand i gader og kældre; vi skal få sat initiativer i værk, der sikrer, at vi kan håndtere både skybrud og klimaforandringer. Og med fine mål om flere cykler og bedre kollektiv trafik skal vi sikre, at budgettet også finansierer de tiltag, der skal til, for at vi rent faktisk får færre bilister og flere over på to hjul, mange hjul eller på skinner.

Trafikalt led byen et alvorligt nederlag i starten af året, da betalingsringen led skibbrud. Jeg kunne bruge lang tid på at skælde ud på de skyldige, men i stedet vil jeg hellere fokusere på, hvad vi kan gøre som alternativ.

Vi skal omlægge vore gader, så de passer til borgernes behov, ikke kun til bilisternes. Det handler om at tilpasse byrummet til de mennesker, der bor i byen, og som bruger byen. Og når vi nu har målet om, at 50 pct. af pendlingen til studie- og arbejdspladser skal nås på cykel, er der brug for at bygge flere, bredere og bedre cykelstier. Når vi vil have flere over i den kollektive trafik, skal vi naturligvis i vores langsigtede målsætning sætte penge af til udbygning af metro og letbaner. Med andre ord skal Sydhavnen og Frederikssundsvej på skinner.

Også på det mindre plan er der brug for omlægninger. I Indre By arbejder lokale kræfter med en fredeligsgørelse af Pisserenden, stræderne er simpelthen for små og smalle til biltrafikken, og vi vil kunne opnå en god udvikling af minibydelene ved at fjerne en del af bilerne og lave en strædeløsning i området.

På samme måde er det ved det her budget vigtigt for Enhedslisten, at projekterne for Nørrebro Station og på Christianshavns Torv kan gennemføres. Det er mindre, men lokale projekter, der betyder meget i den store sammenhæng og ikke mindst for de lokale beboere.

Op til denne førstebehandling af budgettet er der især to projekter, der har fået pressebevågenhed. Det ene er en åbning af Ladegårdsåen på enten Åboulevard eller Rantzausgade. Det andet er en omdannelse af Amagerbrogade til strøggade på en eller anden måde efter Nørrebrogademodellen. Lad mig slå fast, at begge projekter kan Enhedslisten naturligvis bakke op om. De er visionære, de er ambitiøse. De vil afgørende ændre på trafikforholdene og sætte miljø- og klimahensyn forrest.

Vi skal håndtere Ladegårdsåen gennem Rantzausgade gennem en konkretisering af skybrudsplanerne i de kommende år. Det kan passende ske, hvis vi kan få en omlægning fra skattefinansiering til takstfinansiering af hele klimaområdet, og vi håber som andre på en snarlig udmelding fra finansministerens side, så vi rent faktisk kan komme i gang.

Lige så positiv jeg vil være over for en omlægning af Amagerbrogade, lige så kraftigt vil jeg gerne slå fast, at for Enhedslisten er det vigtigt, at vi færdiggør de projekter, vi allerede er i gang med. Vi vil ikke afsætte midler ud i det blå uden at vide, hvad pengene skal bruges til. Vi vil derimod gerne sætte en dialog- og projekteringsfase i gang for at udvikle på nye projekter som f.eks. Amagerbrogade.

Men i budget 2013 er det med de begrænsede midler, vi har, de projekter, vi kender, og som vi ved mangler finansiering, vi skal fokusere på. Det betyder, at for Enhedslisten er det afgørende, at vi finder midler til at gøre Istedgade færdig ud fra den model, som lokaludvalget og de lokale kræfter har arbejdet på, og som vi allerede har nikked til fra centralt hold.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

Det betyder også, at vi skal finde en løsning på skoleproblemerne på Gasværksvej. Skolen er blevet en lokal succes, men elevernes skolevej er hensynsløst farlig, og for os er det vigtigt, at vi finder en løsning på det i det kommende budget: ensretning af vejen, nedlæggelse af parkeringspladserne på skolesiden, etablering af cykelsti i begge retninger; mulighederne er mange, men vi skal i gang.

Vi erkender, at der er et parkeringsforlig, som fortsat er gældende i det kommende budgetår. Det kan vi være kedede af, men det er der. I Enhedslisten er vi villige til at finde en løsning, der inden for de rammer afgørende kan ændre på forholdene på Gasværksvej i sammenhæng med en gennemførelse af Istedgadeomlægningen.

Samtidig er det selvfølgelig vigtigt, at vi ved at løse én skoles forhold ikke forværrer forholdene for en anden skole i bydelen. Her må vi kigge på følgeordninger, kompensationsforanstaltninger m.v.

En cykelpakke på Vesterbro gør det ikke alene, og der er brug for en generel cykelpakke også for resten af byen. Der er masser af steder i byen, hvor vi kan forbedre cykelforholdene gennem etablering af cykelstier, shared space-løsninger eller andet. Enhedslisten vil prioritere at finde midler til at gå fra bilrum til byrum, fra bilrum til cykelrum.

Klimatilpasningen og klimaplanen for 2025 skal gennemføres over de kommende år, og jeg vil ikke bruge mange andre ord på dem end disse. Der skal findes penge i budgettet til, at vi kan komme videre med at gennemføre CO₂-neutraliteten i 2025. Planerne skal selvfølgelig tilpasses den løbende virkelighed. Ændrer en del af forudsætningerne sig, så skal vi være klar til at modvirke det gennem andre initiativer.

Vi ser frem til de kommende budgetforhandlinger. Retningen skal stå klar: grøn, borgernær, klimavenlig og cykelorienteret. Med andre ord skal vi blive alt det, som vi siger til omverdenen, at vi allerede er.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Der er ikke nogen, der har tegnet sig for korte bemærkninger til Morten Kabell, og vi siger tak til ordføreren. Så går vi videre til Bo Normander fra Det Radikale Venstre, værsgo.

Bo Normander (B): Det ser ud til, at spørgelysten er hørt op, men nu vil jeg så tale lidt.

Jeg ser også frem til årets budgetforhandlinger, og jeg kan høre på de tidligere talere her, at der vil blive sat særlig fokus på miljø og klima. Det er godt, og i Det Radikale Venstre har vi grønne ambitioner for København. Det kan jeg glæde jer alle sammen med. Vi arbejder for, at København er first mover på miljø og klima, ikke bare fordi det er sjovt at være helt fremme i skoene, men det er også, fordi det er en rigtig god investering for byen og for byens borgere og for virksomhederne og for erhvervslivet.

I en verden, hvor priserne på olie og råstoffer kun vil gå én vej, og det er opad, ja, så er det helt afgørende, at vi er på forkant. Vi skal bevæge os op i den liga, hvor andre storbyer kommer og ser på, hvordan vi gør det.

Nogle kalder det grøn vækst. Jeg vil gerne kalde det grøn velfærd. Økonomisk fremgang er vigtig og kan i høj grad forbedre livskvaliteten, men kun når den efterstræbes med andre mål. Et af disse mål er på det grønne område, fordi det giver bedre livskvalitet og velfærd, hvis vi stopper nedbrydningen af klimaet og miljøet og lever mere bæredygtigt. Det er derfor helt afgørende, at vi har et grønt flertal her i Borgerrepræsentationen, der vil det grønne København.

For nylig vedtog vi her i forsamlingen, som de tidligere talere også har snakket om, Københavns 2025-klimaplan med det overordnede mål, at vi skal være CO₂-neutrale i 2025. Det Radikale Venstre har gennem årene arbejdet hårdt for denne klimaplan, og vi er opsat på, at målene skal nås. Samtidig har regeringen med energi- og klimaminister Martin Lidegaard i spidsen taget første skridt i forsøget

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

på at få vedtaget en klimalov, der skal nedbringe udslippet af drivhusgasser i Danmark med i hvert fald 40 pct. inden 2020.

En af de ting, vi må prioritere her i København i budget 2013, er fortsat at investere i en energirenovering af bygninger, i skoler, plejehjem og institutioner. Der er et enormt potentiale i at mindske energiforbruget i vores boliger, og investeringerne kan tjenes ind på få år på sparede udgifter til el, vand og varme. Det Radikale Venstre ønsker at afsætte minimum 25 mio. årligt til energirenovering.

I øjeblikket ser vi også et boom i salget af solceller til private. Det er rigtig godt, og vi ser gerne, at Københavns Kommune hjælper denne udvikling i gang og hjælper den på vej, så det også bliver lettere for mennesker i etageejendomme at få installeret solpaneler. Der bør afsættes penge både til et demonstrationsprojekt og til en investeringspulje til anlæg af solceller på kommunens egne ejendomme.

Det Radikale Venstre ser med alvor på den manglende vedligeholdelse af veje og broer. Det er også blevet fremhævet af de tidligere talere. Teknik- og miljøforvaltningen har i en nylig rapport dokumenteret et milliardstort efterslæb og behov for investeringer for at opnå en bedre standard. Det er et knap så sexet område, og det er måske derfor, det ikke har haft så høj prioritet tidligere. Men det er nødvendigt, at vi afsætter et større millionbeløb til vejvedligehold. Især broer og tunneler bør vægtes højt.

København som verdens bedste cykelby er hjerteblod for Det Radikale Venstre. Vi støtter selvfølgelig en ny cykelpakke, som nu er nået til nr. 6, hvor vi især skal se på de missing links, som der stadig er rundt om i byen. Det gælder f.eks. på Gasværksvej og Teaterpassagen ved Det Ny Teater.

Cykelbetjeningen af den kommende Carlsbergbydel bliver også en stor udfordring i de kommende år, og som et første skridt bør vi se på, hvordan cykelforholdene kan forbedres på den brostensbelagte Ny Carlsberg Vej. Man kunne f.eks. forestille sig at anlægge et spor af slebne brosten til cykelsti. Det kender vi allerede fra f.eks. Islands Brygge.

På Vesterbro er Istedgade en supervigtig cykelforbindelse i byen og samtidig en aktiv lokal handelsgade. Men det er også en kaotisk oplevelse som trafikant. Vi vil gerne sikre de nødvendige millioner kroner til anden og sidste etape af trafiksaneringen af Istedgade.

Derudover er der Nørrebro, som er et af seks udsatte byområder, der trænger til at løftes socialt og fysisk. Vi ønsker at prioritere en udviklingsplan for Nørrebro, der bl.a. skal binde bydelen bedre sammen. Herunder ønsker vi også at trafiksanere Elmegade og gøre de midlertidige cykelstier og fortove permanente. Det vil hænge fint sammen med færdiggørelsen af Nørrebrogadeprojektet.

Endelig har vi også det mere kontroversielle emne, nemlig Amagerbrogade ...

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Taletiden er altså opbrugt, den er endda gået noget over.

Bo Normander (B): O.k. men så må I stille spørgsmål om Amagerbrogade.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Er der nogen, der ønsker at stille spørgsmål til ordføreren? Det er der, borgmester Pia Allerslev, værsgo.

Borgmester **Pia Allerslev**: Jamen jeg vil da ikke fratage den radikale ordfører mulighed for at fortælle, hvad De Radikale har af visioner i forhold til Amagerbrogade. Nu var De Radikale jo desværre med til at ødelægge Nørrebrogade, så jeg kan jo have min frygt for, hvad svaret bliver her.

Jacob Næsager (C): Jeg vil også gerne tage imod anledningen, fordi det lyder, som om det vil koste 120 mio. kr. at omlægge Amagerbrogade. Skal det stoppe der, eller vil De Radikale følge SF's forslag om at udbrede strøggademodellen også til andre bydelsgader?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Vi giver ordet til ordføreren for at besvare spørgsmålene, værsgo.

Bo Normander (B): Tak for spørgsmålene.

Jamen altså der er jo meget forskellige holdninger til Nørrebrogade, det er jo tydeligt. Jeg skal da ikke lægge skjul på, at jeg er glad for Nørrebrogade og for de ting, vi har skabt der. Selvfølgelig har der også været nogle problemer der, men overordnet set går det rigtig godt.

Med Amagerbrogade har jeg det selvfølgelig lidt ligesom Lars Weiss, at det er lidt svært at sige beløbet på 120 mio. kr., inden man ligesom ved, hvad det er pengene skal gå til. Men overordnet set er vi positive over for at trafiksanere Amagerbrogade. Det skyldes især, at Amagerbrogade nok er den af brogaderne i København, som trænger mest til en hjælpende hånd. Som også sagt tidligere, så har handelslivet det rigtig svært på Amagerbrogade, og det skyldes måske en kombination af finanskrise og Fields, som trækker kunder. Men det skyldes nok også, at byrummene og trafikafviklingen ikke fungerer optimalt på Amagerbrogade.

Det Radikale Venstre vil gerne være med til at kigge på Amagerbrogade og se, hvad der kan lade sig gøre. Men altså at skyde 120 mio. kr. af uden at vide sådan mere præcist, hvad det er vi vil, det er De Radikale ikke med på.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så siger vi tak til ordføreren og går videre i ordførerrækken. Den næste er Karin Storgaard fra Dansk Folkeparti.

Karin Storgaard (O): Inden for teknik- og miljøområdet er der rigtig mange udfordringer.

Dansk Folkeparti er af den opfattelse, at en genopretning af vejområdet er en af de største udfordringer. Enhver, der besøger København, kan observere, at der er stort behov for genopretning af vejområdet. Forvaltningen har da også udarbejdet en ganske udmærket plan for området fra 2014 til 2033. Af denne fremgår det bl.a., at nogle af de områder, der må tages fat på, er kørebaner, fortove, broer, gadebelysning og signalanlæg. Alene til byens broer og fortove m.m. viser en undersøgelse, at der er behov for rigtig mange penge. Genopretning af veje er der i budgettet brug for 71,3 mio. kr. til.

Det er klart, at for at få gjort noget ved dette må vi afsætte årlige beløb. Det tror jeg faktisk godt, der kan være enighed om. Så er det ikke sikkert, at der er enighed om resten, jeg kommer med, men jeg forsøger alligevel.

Renhold er en anden udfordring, hvor Center for Renhold gør et rigtig godt stykke arbejde, men der er stadig problemer mange steder i byen. Et af problemerne er de mange cigaretskod overalt. Selv om vi har opsat affaldsbeholdere med specielle huller til cigaretskod, gider brugerne ikke stå og fumle for at slukke og få cigareten ned.

Hvad gør vi så? Dansk Folkeparti mener, vi må have en anden beholder, hvor vi hurtigere kan komme af med skoddene. Det kan ikke koste alverden, men skaffer en renere by, hvor vi ikke har alle skoddene liggende rundtomkring. Prøv engang at se ved alle stoppesteder rundtomkring. Det flyder med cigaretskod, det ser altså ikke godt ud.

Så er der cykelstier og cykelparkeringspladser. Vi har et problem med at finde p-pladser til vore tohjulede venner, så det prioriterer Dansk Folkeparti højt. Men de toetagers stativer, der er sat op rundtomkring, benyttes altså ikke. Jeg tror, man må erkende, at det er for besværligt at få cyklerne derop, så det går ikke, vi må finde ud af noget andet. Cyklisterne skal lære ikke bare at smide cyklerne, fordi man ikke gider gå et par meter hen til en cykelparkeringsplads, der står tom.

Hvis vi mangler penge, og mulighed for anlæg er begrænset, kunne vi måske holde igen med nye cykelstier. Vi har lavet rigtig mange cykelstier, vi har også været med til at sige ja til det, men hvis vi

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

står og mangler penge, så kunne vi jo godt holde en pause i et års tid, mens vi bruger pengene på noget andet.

Vi mangler stadig væk noget om cykeladfærd. Det har jeg gjort opmærksom før, og det har vi også hørt lidt om her fra borgmesterens side. Mange cyklister tager nemlig overhovedet ikke hensyn til fodgængere og andre cyklister. De gør, hvad der passer dem, kører over for rødt, kører på fortovene i fuld fart, selv om vi har oprettet og udvidet cykelstier lige ved siden af. Hvorfor søren skulle man dog bruge cykelstien ved siden af, når man kan køre på fortovet i stedet for; så kan man køre nogle fodgængere ned.

Så vil man måske sige, jamen vi har haft politiet ude i nogle perioder, og vi har uddelt godbidder til cyklister. Det er desværre ikke nok, for så snart initiativerne er væk, er alt som før.

I morges fik jeg et flip, fordi jeg hørte et vanvittigt forslag, og jeg læste det også i Berlingeren, om alle de strøggader, vi skal have her i København. Det kan ved gud da ikke være rigtigt. Bilerne er uønskede i København af et flertal her i forsamlingen, fornemmer vi meget klart. Der er nogle, der ønsker, at København i stedet for en storby skal være en provinsby. Vi er godt på vej; vi mangler lidt græs, f.eks. nede på Lyngbyvej eller Hans Knudsens Plads. Der kunne vi måske have noget græs og nogle køer, der gik der.

Nå, men spøg til side. I alle andre storbyer tager man ikke så drastiske skridt som her. Dansk Folkeparti ønsker, at byens borgere kan både køre og parkere i byen. Vi ønsker ikke, at de ændringer, der foretages af flertallet, forårsager, at parkeringspladser nedlægges, sådan at cyklerne skal køre der. Det gør de jo heller ikke. Jeg skal lige henvise til Vennemindevej ude på Østerbro, som man lavede til en cykelvej. Det viser sig, at der er næsten ikke nogen, der kører på Vennemindevej på cykel, og man har jo nedlagt nogle parkeringspladser. Til gengæld er sidevejene fuldstændig blokeret af biler, fordi de ikke kan være nogen steder.

Så vil jeg gøre opmærksom på, og det ved man godt, at Dansk Folkeparti ikke ønsker strøggader i lighed med Nørrebrogade. Vi ønsker ikke Amagerbrogade eller Østerbrogade, som er den næste, der står for tur, selv om forvaltningen har bildt os ind på et udvalgsmøde, at det slet ikke var på tale. Men alle andre taler om det undtagen forvaltningen åbenbart. Vi ønsker heller ikke at bevillige yderligere 32 mio. kr. til Nørrebrogade. I forvejen har de jo fået ca. 36 mio. Og vi vil ikke have, at Amagerbrogade bliver ødelagt, at bilerne kommer over i sidegaderne og blokerer det hele, og at man ødelægger handelslivet.

Så siger man godt nok jamen vi skal have handelsstandsforeningerne med, og vi skal have lokaludvalgene med. Jeg vil endnu en gang gøre opmærksom på, hvad Dansk Folkeparti tidligere har gjort opmærksom på, at lokaludvalgene har ingen kompetence. Hvem repræsenterer de? De repræsenterer ikke borgerne. De repræsenterer nogle, der bare har peget på, at nu kunne de lige tage sig af nogle spørgsmål fra forvaltningen.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Vi siger tak til ordføreren, og så har vi en enkelt spørger indtil videre, og det er Sisse Marie Welling værsgo.

Sisse Marie Welling (F): Jeg kunne forstå på ordføreren, at man ikke i andre storbyer har taget drastiske skridt for at komme trængslen til livs. Derfor vil jeg høre ordføreren, om man ikke mener, at det er et drastisk skridt at indføre betalingsring f.eks. i Stockholm og i London, som man har gjort andre steder.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Ordføreren til besvarelse.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

Karin Storgaard (O): Ja, men nu er det jo ikke nogen af de ting, jeg henviser til. Det, jeg tænker på, er, at man andre steder måske har nogle baner, hvor man kører ligeud, altså hvor der er ensrettet trafik, og det gør, at nogle af trafikanterne kommer meget nemmere af sted. Jeg tænkte ikke lige på, at vi skulle have betalingsring; det var overhovedet ikke det, jeg tænkte på. Men altså en havnetunnel, som vi har nævnt, synes jeg i øvrigt også kunne være en god ide.

Sisse Marie Welling (F): Jeg kunne høre på ordføreren, at Dansk Folkeparti er meget interesseret i forhold til byens renholdelsestilstand. Derfor vil jeg høre, om Dansk Folkeparti vil tage det bevillingsudløb, der ligger, med til forhandlingsbordet, nemlig på 30 mio. kr. til renhold, som bortfalder, hvilket vil betyde en noget mindre ren by, hvis man ikke får den bevilling genbevilget. Så derfor vil jeg høre, om Dansk Folkeparti har det ønske med til forhandlingsbordet.

Lars Weiss (A): Det var Karin Storgaards forslag om, at trængselsproblemerne løser vi med en havnetunnel. Bare en stille og rolig opfordring: Har fru Karin Storgaard nogen som helst idé om, hvordan vi for nærværende kan finansiere en havnetunnel til et beløb mellem 30 og 50 mia.?

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så giver vi ordet til Karin Storgaard for at besvare spørgsmålene.

Karin Storgaard (O): Først vil jeg sige til SF's ordfører, at den pulje til renhold, der ophører, vil vi da gerne videreføre. Om det så skal være så mange penge, ved vi ikke, det er noget, man må forhandle sig frem til, fordi der kan jo være andre steder, hvor man vil bruge nogle af pengene.

Til Lars Weiss vil jeg sige om havnetunnel, jamen offentligt-privat partnerskab har man talt om længe. Der sker bare ingenting, regeringen gør heller ingenting, ingen gør noget, det hele får bare lov at sejle.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Vi siger tak til Karin Storgaard og går videre i ordførerrækken.

Jakob Næsager (C): Københavns Kommune har en meget fin økonomi, næsten for fin. Vi Konservative mener, at vi opkræver alt for mange penge hos københavnere. Vi vil opkræve mindre i personskatter, erhvervsskatter og i afgifter, f.eks. i parkeringstakster.

På erhvervsområdet, der 1. januar i år blev overflyttet til teknik- og miljøforvaltningen, kunne vi passende sætte erhvervsskatterne ned. Vi ser gerne, at vi gennemgår de erhvervsdrivendes afgifter til Københavns Kommune og ser, om vi kunne sætte udgifterne ned. Det kunne bringe flere i arbejde i den private sektor, og det bedrer erhvervslivets vilkår.

Der er for nylig lavet et erhvervsbarometer, der viser, at København nu ligger på en 88. plads ud af landets 98 kommuner. Det må vi, for at bruge Poul Nyrups vending, kunne gøre bedre, og det er en af de ting, som jeg synes, vi skal kigge på under de kommende budgetforhandlinger.

Trafikområdet er en konservativ hovedprioritet, og derfor håber vi, at vi kan få forbedret fremkommeligheden i København. Det tager alt for lang tid at komme fra den ene del af kommunen til den anden del, på trods af at kommunen har en meget begrænset geografisk udstrækning. En af metoderne er, at vi skal have sikret digitalisering af vores lyssignaler, så de kan synkroniseres og styres centralt. Det skulle bedre fremkommeligheden.

Derudover skal vi have fokus på vores anlægsarbejder, så de tidsmæssigt ikke varer længere end nødvendigt, og så gaderne hurtigere kan reetableres og genåbnes. Derfor ønsker vi under budgetfor-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

handlingerne at se på, om vi kan speede anlægsprojekter op ved at arbejde f.eks. i toholdsskift eller på anden måde se på, om de kan have en kortere tidsmæssig udstrækning.

Hvis vi ikke letter skatter og afgifter, så er det meget væsentligt for os Konservative, at pengene ikke soldes op, men bruges på varige goder. Det kan være en udbygning af metroen til Fisketorvet, Enghave Brygge og til Teglgolmen. Også begyndelsen af en havnetunnel står øverst på den konservative ønskeseddel.

Vi har også et stort vedligeholdelseefterslæb, ikke kun på vores lyssignaler, men også på vores veje og broer. Derfor er det vigtigt, at vi ikke lader disse ting forfalde og dermed skubber store vedligeholdelsesudgifter foran os, men at vi tværtimod tager tyren ved hornene og udbedrer skaderne, inden de vokser os over hovedet og bliver endnu dyrere.

Gennem de seneste parkeringsforlig har vi haft meget fokus på at skaffe ekstra parkeringspladser i betalingszonerne. Nu er tiden kommet, hvor vi også skal få rettet op på parkeringsunderskuddet uden for betalingszonerne.

Mange københavnere uden for betalingszonerne er plaget af, at parkeringspladserne optages af beboere og gæster inden for betalingszonerne, der forsøger at skaffe sig billig for ikke at sige gratis parkering uden for betalingszonerne. Uden for betalingszonerne er belægningsprocenterne, ikke mindst om natten, meget høje, navnlig i de kvarterer, hvor der er etagebyggeri, og det er vi nødt til at skulle have rettet op på. Derfor vil vi bringe det frem under budgetforhandlingerne.

Der er også nogle ting, vi ikke vil være med til og til at skaffe nogle penge. Vi kan allerede nu meddele, at vi ikke ønsker at støtte flere Nørrebrogadeløsninger, hvor vi lukker gader i København, og vi må derfor sige fra over for at gøre Amagerbrogade til en ren busgade.

Også forslaget om at omdanne Islands Brygge til en græsmark ligger uden for det, som vi kan lægge stemmer til. Der er en stor befolkningstilvækst i København, og derfor er det ekstremt vigtigt med fremkommelighed, så vi skal ikke lukke flere gader og gøre dem til blomsterkummer eller til græsmarker.

Af hensyn til omsætningen i byen ønsker vi heller ikke at være med til at nedlægge flere parkeringspladser. Hver parkeringsplads er med til at skabe liv og omsætning i byen. Omsætning giver arbejdspladser, og dem har vi hårdt brug for. Forslaget om at nedlægge 60 ekstra parkeringspladser i Gøthersgade er derfor et forslag, som vi mener vil få negativ betydning for byens vækst og for omsætningen i byens butikker, og det ønsker vi derfor ikke at medvirke til.

Så er der nogle små blomster rundt om i byen, som vi gerne vil være med til at fremme under budgetforhandlingerne. Et af dem er en kystsikring af Amager Strand og belysning på Amager Strand. De seneste års oversvømmelser har været dyre i reetableringsudgifter, og derfor vil det være en god investering, hvis vi får lavet en holdbar kystsikring af den gamle strand på Amager, så det giver mulighed for at udvide tidsrummet, hvor folk kan bruge det til løbe-, cykle- og gåture, og en belysning vil også komme rigtig mange til gode.

Vi vil også gerne være med til at prioritere renholdelsen af vores by. Der ligger alt for meget affald efter større arrangementer. Derfor skal vi holde fast i, at vi skal være verdens reneste hovedstad i år 2025. Derfor er det et område, der skal prioriteres.

Også cykelparkering bør prioriteres højere, ikke mindst ved Strøget og ved de mange metrostationer, også når der er nye stationer under planlægning.

Nu er min tid lige ved at udløbe, men jeg vil lige afslutningsvis sige, at vi også meget gerne vil være med til at prioritere en bemandet legeplads. Det kunne f.eks. være i De Gamles By, hvor vi vil bevare den bemandede dyrelegeplads. Vi synes, det er en meget fin aktivitet, der er i De Gamles By.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Tak. Så går vi i gang med en spørgerunde. Den første er Lise Thorsen, værsgo.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

Lise Thorsen (A): Jamen jeg er jo på det nærmeste rørt til tårer over den fokus, der er kommet på Amagerbrogade, på Amager i det hele taget, ikke mindst takket være min gode amagerkanske kollega Jakob Næsager. Jeg troede nærmest, vi var gået helt i glemmebogen derude, fordi jeg erindrer jo ikke nogen sinde at have set Jakob Næsager til de møder, der har været med de amagerkanske brugere af gaden.

Men jeg erindrer til gengæld, fordi jeg selv var der, med hvilken stor fornøjelse folk kastede sig ud i det projekt. Gør det slet ikke noget indtryk på Jakob Næsager, at der faktisk er rigtig mange, der er meget, meget interesseret i at få gjort noget ved den gade? Gør det slet ikke noget indtryk på Jakob Næsager, at der, som det blev nævnt før, faktisk er en undersøgelse, der siger, at man køber ikke ind, når man kører i bil; man køber måske mælk og sukker og hvad ved jeg, men man bruger ikke gaden som strøggade fra en bil.

Er der slet ikke noget af det, der gør indtryk på Jakob Næsager, eller er det bare blevet sådan et fuldstændig ...

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Tiden er opbrugt. Jeg gør opmærksom på, at man kan se sin taletid nede på sit display.

Borgmester **Ayfer Baykal**: Jeg kunne godt tænke mig at spørge ordføreren, jeg synes ikke, ordføreren var så tydelig, hvilke trafikanter der har højeste prioritering hos De Konservative.

Og så er jeg rigtig glad for, at ordføreren også er blevet bidt af cykelparkering og finder det vigtigt, at vi skal have cykelparkering, bl.a. ved metrostationer. Nu vil jeg spørge ordføreren, hvordan ordføreren vil understøtte, at vi kan få mere cykelparkering ved metrostationerne, når vi ikke har mere plads end det, vi har i byens rum.

Og så vil jeg spørge ordføreren, om han er villig til at nedlægge parkeringspladser omkring metrostationerne, som ordføreren har været med til at fastholde. Vi ved jo alle sammen, at der går 10 cykelparkeringer på én bilparkering.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Signe Goldmann som sidste spørger i denne runde.

Signe Goldmann (U): Jeg har bare lidt svært ved at få regnestykket til at hænge sammen. Så vidt jeg hørte, så vil man gerne have skattelettelser. Hvis ikke det, så vil man have en havnetunnel og en metro, noget vejvedligeholdelseefterslæb, billigere p-afgifter, mere renhold, bemandede legepladser m.m. Og man vil finansiere det hele ved at lade være med at ombygge Amagerbrogade. Jeg kunne bare ikke få det til at hænge sammen, så kan jeg ikke lige få en forklaring på det.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg giver ordet til ordføreren for at besvare.

Jakob Næsager (C): Allerførst til Lise Thorsen, der ikke har set mig til de møder, som hun har deltaget i sammen med de lokale på Amager om Amagers erhvervsudvikling. Det er jeg da ked af, men det kunne være, jeg skulle ringe til Lise Thorsen og tilbyde, at vi kunne følges ad, næste gang der er arrangementer i kredsen på Amager.

Jeg har faktisk tæt kontakt til ikke mindst de erhvervsdrivende på Amager, hvor jeg har talt med formanden for handelsstandsforeningen, der har fortalt, hvad det betyder for de erhvervsdrivende. Den første del af omsætningen går til at betale huslejen. Den næste del af omsætningen eller fortjenesten går til at købe råvarer ind til butikkerne, og så er det først den sidste del, hvor man ser på, hvor mange penge der så er tilbage, hvor mange ansatte der er råd til at have i butikken.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

Som borgmesterens analyse har vist, så er det mellem 10 og 20 pct. af omsætningen, der stammer fra bilerne. Hvis der er noget af den omsætning, der forsvinder, så kommer det til at koste arbejdspladser i butikkerne. Det er jeg meget bekymret for.

Fru Lise Thorsen spurgte også, hvad det så var for nogle butikker, der ikke er basis for på Amagerbrogade. Ja, hvis man gør det til en cykel- og busgade, så tror jeg f.eks., at radio- og tv-butikkerne var der ikke så meget basis for. Hårde hvidevare-butikkerne er der heller ikke så meget basis for. Derimod kunne man godt forestille sig, at lingeri ville få et opsving, for det kan man godt have i sin cykelkurv.

Borgmesteren spørger, hvilke trafikanter der har højeste prioritet. Ja, det svarer jo lidt til at bede forældre om at vælge mellem sine børn, hvem elsker man højest. For os Konservative betyder det faktisk rigtig meget, at københavnerne kan komme hurtigt frem og tilbage, så københavnerne har vores topprioritet.

Vi er ikke så superoptaget af, at pendlerne kan komme herind og stille deres bil. Det er først og fremmest københavnerne, der bor her, der betyder noget for os i vores prioriteter. Men det er væsentligt, hvis vi vil bevare arbejdspladser, også arbejdspladser for folk udefra, at vi er nødt til også at sikre, at de kan komme til og fra deres arbejde.

Borgmesteren spørger også, hvordan vi skaffer mere plads til cykelparkering. F.eks. er der, hvis jeg må nævne et konkret eksempel, ved Kongens Nytorv mulighed mellem Magasin og Strøget for at lave masser af cykelparkering i den gade, som i forvejen er lukket. I den lokalplan, vi har, er der kun afsat cykelparkering til 200 cykler til en metrostation, hvor der skal køre titusindvis af trafikanter hver dag. Det holder ingen vegne. Det skal vi nok være med til at skaffe plads til.

Borgmesteren spørger også, om vi vil være med til at nedlægge parkeringspladser for at skaffe plads til cykelparkering. Vi vil rigtig gerne være med til at nedlægge parkeringspladser ned under jorden, så vi på gadeplan får plads til f.eks. cykelparkering, fordi vi mener dybest set, at vejene skal bruges til at køre på. Så vi vil rigtig gerne være med til at nedlægge parkeringspladser nede under jorden.

Signe Goldmann kan jeg tilbyde, jeg har 6 sekunder tilbage, at hun kan læse min tale inde på kommunens hjemmeside; så vil hun få svar på sine spørgsmål.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så tager vi en ny spørgerunde.

Lars Weiss (A): Det var endnu en gang det her med havnetunnel. Det mener hr. Jakob Næsager så skal finansieres af det overskud, der kan være på de kommunale budgetter, hvis der ikke gives skattelettelser. Dertil må man kun sige, at det har jo så en meget, meget lang tidshorison, når vi ser på, hvordan økonomien i virkelighedens verden er. Eller abonnerer hr. Jakob Næsager også på det nye pengetræ, der hedder OPP, hvor der jo også skal en forrentning til? Det er ikke penge, der bare kommer faldende ned fra himlen.

Så nævner hr. Jakob Næsager også, at han vil have lavere p-takster. Jeg vil gerne bede hr. Jakob Næsager bekræfte, forhåbentlig, at en del partier her i salen har et p-forlig, som p-taksterne er en del af, og at forligskredsen i givet fald skal være enig, hvis vi skal til at pille ved dem.

Og endnu et clou fra De Konservative til de her budgetforhandlinger: Der skal p-pladser uden for p-zonerne. Langt de fleste veje uden for p-zonerne er private fællesveje, så jeg forventer også, at hr. Jakob Næsager kommer med et forslag om, at de skal overtages af kommunen.

Iben Wiene Rathje (F): Jeg ville høre om, hvordan De Konservative vil få plads til de 100.000 nye trafikanter, som befolkningsprognoserne siger, at København vil blive beriget med, altså borgere betyder også borgere, der vil befærde sig på gader. Hvis Jakob Næsager og De Konservative vil satse

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

på bilen som det transportmiddel, vi virkelig skal investere i, så får vi et alvorligt pladsproblem i de københavnske gader, for p-pladser koster nemlig plads, og den har vi ikke så meget af i København.

Hvis Jakob Næsager kunne svare på det uden at inddrage en københavner-tunnel til mellem 30 og 50 mia., ville det være en fordel, fordi de penge har vi ikke, særligt ikke hvis Jakob Næsager ønsker yderligere skattelettelser.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Vi giver ordet til Jakob Næsager for at besvare spørgsmålene, værsgo.

Jakob Næsager (C): Allerførst håber jeg, at jeg kan hjælpe Iben Wiene Rathje ud af en vildfarelse. Det er ikke sådan, at vi ønsker, at de 100.000 flere københavnere, der kommer, skal færdes i bil. Vi har forsøgt stilfærdigt at påpege i den klimahandlingsplan, vi vedtog forleden uge herinde, hvor byens røde flertal siger, at der skal 20.000 biler ud af byen, samtidig med at befolkningstallet stiger med 100.000, at de to ting synes vi ikke svinger særlig godt sammen. Vi mener, det er temmelig urealistisk, at der kommer 100.000 flere københavnere, uden at en enkelt eller halvanden af dem har en bil.

Det er ikke sådan, at det er en målsætning i sig selv, at de skal have bil, så derfor vil vi rigtig gerne være med til at fremme alternative transportformer, kollektiv trafik, cykling, at folk kan gå, løbe, hvad som helst, havde jeg nær sagt. Vi vil gerne være med til at fremme en grøn mobilitet. Vi tror bare ikke på, at det er realistisk, at vi får fjernet 20.000 biler i København, samtidig med at befolkningstallet stiger med 100.000.

Hr. Lars Weiss spørger, om ikke det vil have en lang tidshorisont med en havnetunnel. Tja altså, nu er der ikke nogen af os i Den Konservative Gruppe, der har forestillet sig, at vi skulle betale hele havnetunnelen på budgettet for 2013. Nu er det sådan f.eks. med Storebæltsbroen, at den er finansieret over 40 år, og man kunne måske godt forestille sig, at en havnetunnel havde en tilbagebetalingstid, der var lidt længere end blot et enkelt budgetår.

Så spørger hr. Lars Weiss til p-taksterne. Ja, vi er enige i, at vi har et parkeringsforlig, og derfor lægger vi op til at drøfte med parkeringsforligspartierne, om der var en lille bitte del af den guldgrube, vi har fået skrabet sammen i kommunekassen, vi skulle lade komme bilisterne til gode ved at opkræve en lille smule mindre i p-takster i 2013, eller i det mindste bare lade være at hæve taksterne.

Så spørger hr. Lars Weiss om parkering uden for p-zonerne. Ja, cirka halvdelen af kommunens veje er private fællesveje, men den anden halvdel er jo ikke private fællesveje, og vi har inden for parkeringszonen haft held til at oprette skråparkering i en del gader. Den model kunne vi passende udrulle også til de offentlige gader uden for parkeringszonen.

Så det håber vi, at Socialdemokraterne og de øvrige partier her i forsamlingen vil se velvilligt på, når vi møder op til forhandlingsbordet senere på ugen.

Iben Wiene Rathje (F): Jeg mangler et svar på, hvordan Jakob Næsager vil få plads til alle de her nye bilister, som selvfølgelig vil fremkomme af den prioritering, De Konservative ønsker. Når man fremmer bilismen, så kommer der også flere biler, som Jakob Næsager selv nævner, så er der 100.000 nye borgere, som vil komme til byen, vil en stor del af dem, hvis man prioriterer bilismen, selvfølgelig bruge bil, og man vil fejle med at nedbringe bilejerskabet i den øvrige del af befolkningen.

Så hvordan vil du helt konkret få plads til, at de kan være i gaderne, uden at vi alle sammen skal sidde mere i kø og spilde mere af vores tid og vores penge på at sidde i kø? Det vil jeg gerne have konkret svar på. Vil Jakob Næsager gøre gaderne bredere, vil han fjerne nogle huse, eller hvordan skal vi ordne den del af det?

Så mangler jeg et initiativ fra De Konservative, som vil løfte cyklismen, som du jo selv fremhæver som en god løsning på det pladsproblem, vi har i København.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

Lise Thorsen (A): Tv og undertøj er måske ikke den allerbedste målestok for, hvor tit man går i byen på Amagerbrogade for at købe ind, men De Konservative kan have andre indkøbsvaner, end jeg har. Jeg er ikke sikker på, at jeg ønsker at vide mere om dem sådan lige p.t.

Det, jeg egentlig ville spørge om, var, at nu kan jeg forstå på Jakob Næsager, at De Konservative elsker enhver form for trafikanter, cyklister, bilister, kollektiv trafik, gående, lige højt. I ønsker med andre ord ikke at prioritere. Er det sandt? I prioriterer ikke nogen over andre?

Så undrer jeg mig bare helt stilfærdigt over, at vi bruger usædvanlig meget tid på at diskutere p-pladser, p-huse og jeg skal komme efter dig, i Teknik- og Miljøudvalget. Er det et udtryk for, at De Konservative ikke prioriterer nogen form for trafikanter højere end andre?

Lars Weiss (A): Det var endnu en gang spørgsmålet om finansieringen af en kommende havnetunnel. Hr. Jakob Næsager refererer til Sund & Bælt som en mulighed. I løbende priser svarer en Storbæltforbindelse vel nogenlunde i dag til, hvad en havnetunnel ville koste. Forestiller hr. Jakob Næsager sig så også, at brugerbetalingen for en havnetunnel skal ligge i nogenlunde samme niveau? Så kan jeg godt forestille mig, at de fleste bilister vil vælge at køre ind igennem byen, hvilket er gratis, i stedet for at smide 250 kr. for at komme ned i tunnelen.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så giver vi ordet til Jakob Næsager for at besvare.

Jakob Næsager (C): Allerførst til Iben Wiene Rathje, der spørger, hvad vi vil gøre ved de her 100.000 flere københavnere, som er, underforstået, bilister. Det er ikke vores ambition, at de 100.000 er bilister. Vores ambition er, at de finder andre måder at transportere sig på. Vi kommer bare stilfærdigt og siger, at det ikke er realistisk, at ikke en enkelt eller halvanden af dem har en bil med ind. Så derfor tror vi ikke på den målsætning, som er vedtaget i klimahandlingsplanen, om, at vi kan sænke antallet af bilister i København med 20.000, samtidig med at vi får 100.000 flere indbyggere.

Iben Wiene Rathje spørger, hvad vi vil gøre for at være med til at fremme cyklismen. Ja, vi har været med i de sidste rigtig mange budgetaftaler. Hvert eneste år er der sat 75 mio. kr. af til cykelpakker for at fremme cyklismen. Vi har stemt for dem alle sammen, og vi vil gerne være med til det.

De her supercykelstier vil vi også gerne være med til at støtte. Jo flere vi kan få på cykel, jo mindre trængsel bliver der – i hvert fald på vejene; så kan det være, der bliver mere trængsel på cykelstierne, men så må vi så se på det senere.

Med hensyn til Lise Thorsen tilbød jeg før Lise Thorsen at ringe og invitere hende med, næste gang der var møde i kredsen, der skulle se på Amagerbrogades udformning. Jeg kan ikke love, at jeg vil tilbyde at tage Lise Thorsen med ud, næste gang jeg skal kigge på undertøj eller tv, men jeg vil meget gerne være med til at fremme og gå ind i en dialog omkring prioriteringen af, hvordan og hvorledes vi sikrer, der er et erhvervsliv også på Amagerbrogade, og at butikkerne ikke dør.

Så blev der spurgt til en prioritering af de forskellige trafikformer. I Det Konservative Folkeparti har vi ikke sådan en fordelingsnøgle, hvor man kan sige, at uanset hvilken gade vi har i byen, så er der sådan og sådan til rulleskøjtøløb, sådan og sådan til skateboards, og hvad de forskellige transporttyper nu er. Derfor ser vi på de enkelte gader for sig, og derfor er vi nødt til at sige, at de overordnede strøg-gader og fordelingsgader altså er bygget for at køre på. Derfor er vi ikke med på at lukke Amagerbrogade, Frederikssundsvej, Jernbane Allé, og hvad de ellers hedder alle de her gader, som det i dagens løb har været på tale at lukke.

For at jeg skal kunne nå at svare hr. Lars Weiss, så tror jeg, jeg er nødt til at gå videre til det sidste spørgsmål, nemlig hvordan en havnetunnel skal finansieres. Hr. Lars Weiss spørger, om vi er indstillet på brugerbetaling. Svaret er ja.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

Og så spørges der til tilbagebetalingsprofilen. Jeg kunne godt forestille mig en betydelig længere tilbagebetalingsprofil på en havnetunnel end på en Storebæltsbro. Jeg forudser også, at det vil være nødvendigt med en vis kommunal og statslig medfinansiering ud over egenbetalingen. Derfor bliver der ikke en brugerbetaling pr. tur på 230 kr.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Tak for det. Så siger vi tak til ordføreren og går videre til et nyt udvalg, nemlig Beskæftigelses- og Integrationsudvalget, og her er den første ordfører Socialdemokraternes Susan Hedlund, værsgo.

Susan Hedlund (A): Socialdemokraterne i København tror på, at alle gerne vil have et arbejde. Vi tror også på, at alle ønsker at tage del i fællesskabet. Vi ved, at de københavnske arbejdsløse ikke ønsker at stå uden for arbejdsmarkedet, og det faktum vil afspejle sig i prioriteringerne på budget 2013.

Vores fokusområder for det kommende budget er jobrotation og det at skabe en lettere tilgang, unge og praktikpladser og uddannelse i almindelighed og langtidsledige. Vi skal fremrykke indsatsen over for de langtidsledige, så vi som kommune understøtter, at ingen ledige kommer til at stå uden forsørgelsesgrundlag.

En måde at skabe arbejdspladser og opkvalificering og efteruddannelse på er jobrotation. Det skal være lettere for virksomhederne at etablere jobrotationsordninger, hvor man uddanner egne medarbejdere og samtidig skaber plads til en ledig i samme periode. Her man kan tale om en win-win-situation for både virksomhederne og den ledige.

Vi skal blive bedre til at servicere virksomhederne, så de ikke drukner i blanketter og fravælger ordningen på grund af besværligt papirarbejde. Derfor vil vi gerne medvirke til, at der etableres et sekretariat, der kan bistå virksomhederne med papirarbejdet, sådan så tilgangen bliver lettere.

Vi skal fastholde et højt uddannelsesniveau, for i øjeblikket er tendensen, at uddannelsesniveaet er stagnerende.

Vi skal på ungeområdet, hvor vi har en kæmpe udfordring, sætte massivt ind, for at vi ikke taber en generation på gulvet. Vi skal motivere de unge til uddannelse, og vi skal overbevise virksomhederne om, at de skal påtage sig en del af ansvaret.

Vi skal have øje for, at de ledige i København skal være parate til at påtage sig det arbejde, der er. Derfor vil vi gerne investere i uddannelse og opkvalificering, så ledighed ikke er lig med inaktivitet, men bliver en periode med nye muligheder.

Vækst i København skal være med til at skabe arbejdspladser til gavn for de ledige københavnere og ikke mindst praktikpladser og job til de unge, som er vores fremtid. Vi skal i København skabe perspektivrige tilbud, så alle unge uanset baggrund kan få en chance. Lige nu mangler der job og praktikpladser. Vi skal tænke langsigtet i tilbud, der løfter den enkelte og skaber perspektiv. Vi skal iværksætte uddannelses tilbud, som indeholder faglig praktik for dem, der ikke er bogligt anlagt. Vi skal gøre ledighedsperioder til aktive uddannelsesperioder, hvor man kan tilegne sig kompetencer, og vi skal også selv som arbejdsgiver gå foran, ligesom vi også har gjort.

Velfærdsstaten med den ret til dagpenge, uddannelse og efteruddannelse er nok den mest succesrige vej gennem den krise, som rammer mennesker, der mister deres arbejde. Dem er der stadig alt for mange af. Københavnerne er hårdt ramt i forhold til resten af landet, og vi skal arbejde for, at overledigheden i København knækkes.

Desværre er der også alt for mange, der er blevet uforskyldt ramt af reformen på dagpengeområdet. De manglende jobs gør det umuligt for rigtig mange ledige at komme ud af deres ledighed. Nedsættelsen af dagpengereetten rammer disse mennesker urimelig hårdt. Vi vil arbejde for, at jobcentrene sætter fokus på en intensiveret indsats for disse mennesker. Vi mener, at der skal en såkaldt håndholdt

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

indsats til, når vi skal have disse mennesker i job igen hurtigst muligt; ellers kan konsekvenserne være uoverskuelige for den enkelte og for kommunen som helhed. Vi skal møde den ledige med tanke på helhed og inddragelse, og vi skal også overveje, hvad vi selv som arbejdsgiver kan gøre som supplement til denne jobskabelse.

Mennesker langt fra arbejdsmarkedet skal også have en chance, de skal også have lov til at være med til at bidrage til fællesskabet. Vi vil godt være med til at understøtte lokale initiativer, der medvirker til, at den enkelte kan se sin egen betydning og modtage anerkendelse for sin indsats i lokalområdet.

Statistisk set vil der i en kommende årrække være flere, der forlader arbejdsmarkedet, og samlet set vil tilgangen til arbejdsmarkedet være mindre end afgang. Her gælder det om at være klar til at kunne matche arbejdsmarkedets behov.

Vi skal medvirke til, at der kommer større fokus på efterspørgsel efter arbejdskraften. Det kan vi gøre ved at føre en politik, der sætter gang i væksten og styrker konkurrenceevnen. Vi skal gå forrest i kommunen med de rette prioriteringer og effektiviseringer. Alle skal have en mulighed for at uddanne sig og udnytte retten til at yde til vores samfund ved at arbejde.

Socialdemokraterne ønsker en kommune, hvor der er plads til alle, der gerne vil være med. Dårlig integration skaber problemer for hele samfundet, og hvis vi ikke får integrationen til at virke ordentligt, vil problemerne bare vokse.

Skal vi lykkes med vores indsats, kræver det et opgør med de tider, hvor der var vanvittigt bureaukratiske rammer, som lovgivningen har skabt for beskæftigelsesystemet. Det kræver samtidig et tæt samarbejde med arbejdsmarkedets parter og vores lokale beskæftigelsesråd.

Jeg ser frem til det politiske arbejde i det kommende år, for der er nok at tage fat på.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så giver vi ordet til Klaus Mygind i spørgerunden, værsgo.

Klaus Mygind (F): Tak til Susan Hedlund for Socialdemokratiets politik, hvor vi er enige om rigtig mange ting.

Jeg kunne jo spørge, hvordan I ser på praktikpladsproblemstillingen, hvor langt I vil gå i forhold til det her og nu. Der er jo blevet lavet en række udvalgsrapporter, og vi skal vel tage stilling til de konkrete forslag der.

Susan Hedlund siger noget om jobrotation. Susan Hedlund siger, at vi skal lave en formidling, sådan så dem, der er ved at falde ud af dagpengesystemet, kan få de stillinger, der bliver ledige, ved jobrotation. Er det rigtigt forstået, eller hvor langt vil I gå i det spørgsmål?

Signe Færch (Ø): Tak for det og tak for ordførertalen. Jeg vil også sige, at vi fra Enhedslistens side på mange punkter ligger meget på linje med Socialdemokraternes holdning til arbejdsløshed sådan grundlæggende, hvad det skyldes, og også til ønsket om opkvalificering.

Jeg vil spørge ind til jobrotation. Ordføreren fortæller om ønsket om at øge jobrotationen i den private sektor, og jeg vil høre, om Socialdemokraterne også vil være med på at sætte det på dagsordenen i forhold til jobrotation på kommunale jobs, altså vores egne jobs i forhold til at sikre vores ufaglærte medarbejdere muligheden for efteruddannelse og give nogle arbejdsløse en mulighed for, at de kan komme ind og få nogle vikariater.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Carl Christian Ebbesen, den sidste i denne runde.

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg synes, det er rigtig spændende at høre ordføreren sige en masse gode ting om, at vi skal af med de stive regler og rammer, der jo er i forhold til beskæftigelsesområdet,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

og det er Dansk Folkeparti sådan set enig i, hvis kommunerne og Københavns Kommune så til gengæld vil påtage sig det fulde og hele ansvar for at få løst det her problem. Der er jeg lidt bekymret, fordi der jo er fjernet regler nu, der er jo fjernet rammer for, hvad der er af krav i forhold til aktivering.

Nu er det jo en budgetforhandling, og derfor kunne jeg godt tænke mig at høre, om det er Socialdemokratiets mening, at man ikke vil spare penge på det her område, fordi man nu kan, fordi der er fjernet regler om refusionsopgørelser. Er man villig til at fastholde den høje indsats på beskæftigelsesområdet, som de tidligere regler har beskrevet, eller er det Socialdemokraternes hemmelige plan, at man ønsker at skære ned på det her område, efterhånden som de stive regler og rammer bliver fjernet?

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Vi giver ordet til ordføreren for at besvare spørgsmålene.

Susan Hedlund (A): Til Carl Christian Ebbesen, Dansk Folkeparti: Nej, vi har ingen hemmelige planer, og det er sådan set meget kendt, hvad vi gerne vil på det her område, også i forhold til at udfordre de rammer, der ligger på beskæftigelsesområdet, da vi tidligere også har diskuteret det her i udvalget, og det afspejles meget godt i den tale, som jeg lige har holdt, hvad vi har ønsket os i forhold til at deltage med beskæftigelsesplanen.

Omkring jobrotation kan jeg kun svare ja, vi er også interesseret i at kigge på, om det kan indgå i den kommunale del, fordi hvorfor skulle vi ikke også prøve på at kigge på os selv for at få skabt nogle flere job i denne her sammenhæng og også få uddannet vores eget personale.

Hvor langt vil vi gå i forhold til praktikpladser i forhold til rapporterne? Der har været nogle forskellige forslag, og en af de ting, som vi i hvert fald gerne vil prioritere, er den serviceenhed, hvor man ligesom omkring jobrotation samler dem alle sammen sammen for at kunne yde den service i forhold til det at skabe de her praktikpladser og uddannelse.

Og så kan jeg ikke huske det andet spørgsmål, du stillede, Klaus.

Carl Christian Ebbesen (O): Det er kun, fordi jeg ikke synes, jeg fik et tydeligt svar. Kan Susan Hedlund bekræfte, at Socialdemokratiet ikke vil bruge de lempelige regler på beskæftigelsesområdet til at foretage besparelser? Jeg synes ikke, jeg fik noget klart svar.

Vil man fastholde den økonomiske ramme, der har været tidligere, som jo har været bundet op på de strenge regler og krav, der har været, eller ønsker man nu, hvor reglerne er blevet lempet, at sige: Fint, så kan vi bruge pengene på noget andet? Der savnede jeg et præcist svar: Ønsker man at prioritere det her område, eller benytter man nu lejligheden til at skære ned i forhold til de arbejdsløse?

Susan Hedlund (A): Vi vil selvfølgelig prioritere det her område, men det indgår jo i den samlede del af en budgetforhandling.

Jeg ved godt, hvad Carl Christian sigter til, og det er jo mere i forhold til loftet på 6 ugers selvvalgt uddannelse. Der er det jo sådan, at vi her må finde en løsning på, hvordan man i hvert fald får mulighed, fordi det er jo sådan, at det ligger ude i a-kasserne at give den her selvvalgte uddannelse, og der skal i hvert fald en samarbejdsaftale også med arbejdsmarkedets parter til om, hvordan man kan gøre det her styrbart.

Det er ikke andet end, at vi jo vægter uddannelse, og det er også det, jeg talte om i min ordførertale her. Men selvfølgelig vil det være sådan, at vi jo også inden for egen ramme kan komme til at skulle finde nogle af de her penge på det her ustyrbare område.

Carl Christian Ebbesen (O): Så jeg forstår det sådan, at Socialdemokratiet her giver en garanti for, at der ikke bliver skåret på beskæftigelsesområdet, blot fordi man nu kan. Skal jeg forstå det sådan, eller skal jeg forstå svaret sådan, at man faktisk er villig til at gå ind og kigge på området, fordi nu

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

er det blevet muligt at skære i det, fordi der ikke længere er de strenge krav til aktivering? Vi ved, der også er andre områder, hvor der er, som Susan Hedlund selv nævnte, selvvalgt uddannelse, hvor udgifterne jo er steget.

Så jeg er interesseret i at høre, om var det en garanti, borgerne her får fra Socialdemokratiet, for, at der ikke bliver skåret i beskæftigelsesområdet, blot fordi reglerne er blevet lempet, og vi har fået det fulde ansvar. Eller har Socialdemokratiet planer om at lade det indgå i de samlede vurderinger, og at det så går ud over de arbejdsløse?

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Ordføreren til besvarelse.

Susan Hedlund (A): Den samlede vurdering i forhold til budgetforhandlingerne i 2013 er jo meget præcis. Og nej, jeg stiller ingen garantier for, at det overhovedet ikke kan blive berørt.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Tak til ordføreren; så går vi videre i ordførerrækkefølgen, og det er først Neil Stenbæk Bloem fra SF, værsgo.

Neil Stenbæk Bloem (F): Til trods for, at der kun er få penge at fordele i år, så må 2013 alligevel stå i beskæftigelsesindsatsens navn.

Ledighed er et alvorligt problem for den enkelte berørte københavnner, men også for vores by som helhed. Prognoser fra beskæftigelsesforvaltningen viser, at der i hovedstaden i 2020 vil mangle 15.800 faglærte, mens der ikke længere er beskæftigelse til 36.000 faglærte. Derudover gennemfører stadig færre en erhvervsuddannelse. I København er andelen faldet til mellem 10 og 14 pct. alene fra 2009 til 2011. Det er helt centralt, at vi får vendt denne triste udvikling.

I SF ønsker vi at dygtiggøre og uddanne folk, der er ramt af ledighed, så de er bedre rustet til at komme ind på arbejdsmarkedet både nu og i fremtiden. Det er helt grundlæggende for at sikre social lighed og vækst i København.

Først og fremmest skal vi have fokus på at skabe praktikpladser. I hele denne valgperiode har vi i SF arbejdet for at få problematikken om de manglende praktikpladser på Borgerrepræsentationens dagsorden. Det var derfor, vi bl.a. tilbage i 2010 foreslog, at Københavns Kommune skulle stille håndfaste krav til vores leverandører om at oprette praktikpladser. Denne ordning har jo givet nogle unge mænd og kvinder muligheden for at få foden indenfor på arbejdsmarkedet. Vi skal dog turde gå endnu længere denne gang.

Vi foreslår, at vi finder penge til at lave en intensiv opsøgende virksomhedsindsats over for de virksomheder, som er godkendt til at tage imod lærlinge, men af den ene eller anden grund ikke har fået gjort det endnu. Vi skal have lavet en særlig indsats for at fastholde lærlinge og praktikanter i deres uddannelsesforløb, så de ikke falder fra undervejs af grunde, der ellers nemt kunne undgås.

Vi skal også have strammet de sociale klausuler, bl.a. inden for bygge- og anlægsprojekter, så vi kan bede de private arbejdsgivere om at tage et endnu større samfundsansvar, end de allerede gør i dag. Vi skal samtidig se på, om vi kan udvide ordningen til at omfatte andre områder, hvor der også er mangel på praktikpladser, såsom administration, transport og medier.

Vi er først i mål, når alle unge har en mulighed for at få en praktikplads, hvor vi har en faktisk praktikpladsgaranti i København. Det mål når vi givetvis ikke i år, men vi skal fortsætte ufortrødent med at arbejde frem imod det.

Det andet mål, vi har sat os, er at gøre en ekstra indsats for langtidsledige. De økonomisk højreorienterede partier på Christiansborg lavede i 2010 en aftale hen over midten, altså deres egen midte. Det resulterede i, at dagpengeperioden blev halveret, og vi har stadig til gode at mærke kraften af højrefløjens pisk, der smælder den 1. januar 2013.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

Der kan dog ikke herske tvivl om, at en del københavnere bliver ramt af nedskæringerne. Vi skal gøre, hvad vi kan herfra for at afhjælpe disse ærgerlige konsekvenser. Folk, der står til at miste retten til dagpenge, skal have en hjælpende hånd. Der skal sættes en ekstra indsats i værk, så den enkelte udsatte ledige får den bedst mulige hjælp. Det drejer sig om hyppigere kvalificerede samtaler, hvor den enkelte ledige bliver mødt på sine helt egne vilkår. Der skal tilbydes muligheder for brancheskift og opkvalificeringsforløb, så man kan komme videre, hvis man har ramt en mur.

Det bringer mig videre til vores tredje ønske. Fremtiden ser desværre ikke gylden ud, hvis man i dagens København er ufaglært. Kravene til arbejdstagere er højere end nogen sinde før, og derfor er det vigtigt, at københavnernes uddannelsesniveau følger med. Vi skal simpelt hen have flere ufaglærte til at blive faglærte. Vi skal møde ufaglærte med gode tilbud, lige så snart de bliver ledige. Man skal tilbyde real kompetenceafklaring, så de kan få den hjælp, de har brug for, i stedet for at skære alle over en kam.

Hvis man har regne- og skrivevanskeligheder, så skal man hjælpes med det. Hvis man mangler nogle fagspecifikke kompetencer, så skal man tilbydes det i form af f.eks. et AMU-kursus. Det vigtigste er, at vi tager fat så tidligt som muligt, så vi ikke lader nogen af vores mest udsatte borgere i stikken.

Vi må heller ikke glemme de personer, der er rigtig, rigtig langt væk fra arbejdsmarkedet, mennesker, som har nogle barrierer, som forhindrer dem i at træde ind på en arbejdsplads på almindelige vilkår. Derfor vil vi også gerne støtte socialøkonomiske virksomheder, der kan rumme mennesker, der ikke lige passer ind i ræset på profitorienterede virksomheder.

SF ser frem til budgetforhandlingerne og håber, at vores kolleger fra de andre partier vil være med til at rette et helt særligt fokus på at få folk i arbejde.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Tak for det. Så går vi i gang med spørgsmål, og det er først Signe Færch.

Signe Færch (Ø): Jamen tak for talen fra SF's ordfører, hvor jeg også vil sige, at jeg er enig i mange af punkterne.

Jeg er rigtig glad for, at ordføreren kommer ind på ufaglærtes muligheder for uddannelse og snakker om, at vi skal sætte ind så tidligt som muligt. Det allertidligste, vi kan sætte ind i forhold til ufaglærte, er jo, kan man sige, før de mister jobbet. Derfor vil jeg spørge SF's ordfører om præcis det samme, jeg spurgte Socialdemokraternes ordfører om: Vil SF være med på at se på, om vi kan få en øget brug af jobrotation internt i kommunen, så vi kan få vores ufaglærte bedre uddannet?

Neil Stenbæk Bloem (F): Det kan jeg svare kort på: Det vil vi selvfølgelig gerne. Vi synes, jobrotation er en rigtig god ordning, netop fordi det sørger for, at folk i arbejde kan blive efteruddannet, og samtidig hjælper det de folk, der står udenfor, til at komme ind på arbejdsmarkedet, så det vil vi gerne være med til at kigge på.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Vi siger tak til ordføreren og går videre i ordførerrækken. Den næste er Signe Færch fra Enhedslisten, værsgo

Signe Færch (Ø): Dansk politik er jo i den grad for tiden præget af, at vi står i en økonomisk krise. Det er ikke alle københavnere, som sådan set mærker så meget til krisen, men der er nogle, som mærker den allerhårdst, og det er de mange mennesker, som er blevet fyret fra jobbet, de mange, som er blevet sat uden for arbejdsmarkedet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

Der er lige nu tusinder af både yngre og ældre københavnere, som drømmer om at få lov til at være med, som drømmer om en uddannelse og om at få et job. Vi har en hovedopgave som kommune, mener vi i Enhedslisten, nemlig at give folk mulighed for at få lov til at være med til at bidrage til samfundet. Det kræver job, og det kræver bedre adgang til uddannelse. Det er vi klar til, og derfor har vi tre prioriteter på beskæftigelsesområdet for budgettet i år.

Jeg tror ikke, der er nogen, der er i tvivl om, at noget af det, der optager os allermost i Enhedslisten for tiden, er de mennesker, som står for at falde uden for dagpengesystemet, op mod 3.000 københavnere, som risikerer at miste al forsørgelse i 2013. Der er heller ikke nogen tvivl om, at det er Christiansborg, som har løsningen på problemet, men vi skal som Københavns Kommune også gøre alt, hvad vi kan, for overhovedet at være med til at afbøde konsekvenserne af den stramning af dagpengereglerne, som var. Derfor foreslår vi fra Enhedslistens side to ting.

For det første foreslår vi, at arbejdsløse, som står lige over for at falde for dagpengereglerne, får ret til at blive indkaldt til jobsamtale til de jobs, der bliver slået op i Københavns Kommune, hvis de vel at mærke er kvalificerede. Det er en model, vi allerede har fra løntilskudsverdenen, hvor man har ret til at blive indkaldt til samtale, hvis man har været i løntilskud. Det kan betyde, at nogle af de mennesker, der måske oftest bliver sorteret fra i en ansættelsesprocedure meget tidligt, fordi de har 2 års arbejdsløshed og måske har mere end 50 år på bagen, får en større chance for at komme ind i jobbene.

Det andet, vi foreslår, er at lade os inspirere af en lidt mindre, men i denne her sammenhæng ret klog kommune, nemlig Frederikshavn, som har sat gang i et arbejde med at ansætte nogle af de ledige, som står over for at falde ud, og som næsten har genoptjent retten til dagpenge. Derfor foreslår vi, at vi ansætter nogle af de mennesker i meget få timer på ordinære vilkår for at hjælpe dem tilbage til dagpengesystemet.

En anden ting, der er vigtig for os, er jobskabelse, fordi at holde folk i et dagpengesystem er jo ikke noget mål i sig selv, det er bare en lappeløsning, og derfor skal vi have skabt flere københavnske jobs. Det gør vi gennem klimareoveringer og indhentning af vedligeholdelsesgæld, som vores TMU-ordfører har talt om tidligere, men vi gør det også gennem jobrotation, som jeg kan høre, at der er stor politisk enighed om. Derfor vil vi gerne i år i budgettet sætte en pulje penge af til at øge jobrotationen i kommunen, så vores ufaglærte kan få et uddannelsesløft, og vores arbejdsløse kan komme ind i reelle vikariater.

Men ud over de mange, som drømmer om at komme i job, så har vi også, som flere har talt om, rigtig mange unge, som drømmer om at få lov til at komme videre med deres uddannelse som faglærte. Der har været alt for meget snak og alt for lidt handling omkring praktikpladser i Københavns Kommune, og derfor er vi også rigtig glade for, at der nu er en samlet strategi på vej, som vi håber vil blive prioriteret her i budgettet.

Jeg er usikker på, hvor meget vi kan få ud af de konkrete sådan kampagneideer og virksomhedsindsats. Jeg håber, at forvaltningens vurderinger er rigtige. Men derfor er det også meget, meget vigtigt for os, at vi også får strammet de sociale klausuler, så vi beder de firmaer, vi hyrer til at bygge i byen, om at tage et endnu større ansvar, fordi det tror vi godt kan lade sig gøre.

Så der er altså tre ting, der er vigtige for Enhedslisten i det her budget. Det er praktikpladser, jobskabelse og så at gøre alt, hvad vi overhovedet har mulighed for, i forhold til at rydde op efter den katastrofale beslutning, det har været at skære dagpengeperioden ned, og som vi nu ser konsekvenserne af i 2013. På den måde kan vi få skabt beskæftigelse i København og skabe en by, hvor flere får lov til at være med, og det vil vi meget gerne være med til i Enhedslisten.

Med disse ord ser vi frem til budgetforhandlingerne.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Tak for det, så tager vi en spørgerunde. Den første er Susan Hedlund, værsgo.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 3. september 2012**

Susan Hedlund (A): Allerførst tak til ordføreren for talen. Der er jo flere lighedspunkter i forhold til min egen ordførertale.

Det spørgsmål, jeg har, drejer sig om jobrotation. Det er jo et af de områder, som har eksisteret rigtig længe og er blevet brugt alt, alt, alt for lidt. Jeg vil høre, om Enhedslisten eller Signe Færch har overvejet, hvordan man rent faktisk kunne komme til at opkvalificere. Altså det har jo været tilgangen til det, der har været svær, og det er det, der har gjort, at virksomhederne ikke kan gøre brug af det.

Borgmester **Anna Mee Allerslev:** Jeg har også et spørgsmål til ordføreren. Først og fremmest tak for en som sædvanlig god ordførertale.

Jeg vil bare spørge i forbindelse med ordførerens ønske om øget brug af jobrotation og ordførerens forhåbning om, at jobrotation konkret skaber flere jobs, skaber vækst, som ordføreren var inde på, hvordan ordføreren konkret ser den årsagssammenhæng. Jeg er fuldstændig enig i, at jobrotation er godt for uddannelsesniveaet, er godt, når vi skal efteruddanne vores ledige og sørge for, at der er et godt uddannelsesniveau i vores arbejdsstyrke, men hvordan ordføreren konkret ser årsagssammenhængen mellem jobskabelse og jobrotation, kunne jeg godt tænke mig fik nogle flere ord med på vejen.

Klaus Mygind (F): Også tak til Enhedslisten for en god tale.

Jeg har et spørgsmål om AC-indsatsen. Efter de budgetoverslag, der er, vil hjemtagningen jo koste omkring 8½ mio. Hvor står Enhedslisten i det spørgsmål?

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Vi giver ordet til ordføreren for besvarelse.

Signe Færch (Ø): Ja, først i forhold til Susan Hedlund fra Socialdemokraterne om spørgsmålet om jobrotation og hvorfor det har været svært tidligere.

Jeg har ikke svaret på, hvorfor det har været svært, men jeg er helt enig i den indsats, man har sat i gang fra forvaltningerne omkring det sekretariat, ordføreren også selv nævner i sin tale, som skal være med til at afhjælpe nogle af de problemer, der har været, og det meget papirarbejde og bureaukrati-helvede, som virksomhederne åbenbart har oplevet. Så jeg synes, det er rigtig godt at gå den vej.

Men jeg synes, som det også er blevet sagt af Socialdemokraternes ordfører tidligere, at når vi beder nogen om at stille op og sætte gang i det her redskab, så skal vi også selv smage vores egen medicin og se, hvad vi selv kan få sat i gang i kommunen.

Borgmester Anna Mee Allerslev spørger, hvordan det her skaber jobs. Jobrotation er, som jeg ser det, jo en slags mikroskabelse af jobs i det offentlige. Du skaber ikke decideret jobs, men du skaber jo kortvarige perioder, hvor folk faktisk kommer i ordinær beskæftigelse. Det har en kæmpefordel i forhold til bl.a. virksomhedspraktik og løntilskud, fordi det er noget helt andet, om folk får lov til at få et ordinært vikariat under ordentlige forhold, eller om de kommer ind i en virksomhedspraktik.

Med hensyn til Klaus Myginds spørgsmål er jeg ikke helt sikker på, om jeg har forstået spørgsmålet. Jeg er ikke sikker på, om han mener indsatsen over for langtidsledige eller indsatsen over for AC'ere. (*Afbrydelse af Klaus Mygind*) ...

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Nej, det må man ikke. Man må man tegne sig igen, hvis man vil have ordet fra pladsen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

Borgmester **Anne Mee Allerslev**: Jamen jeg er da nødt til at følge op på det spørgsmål, jeg havde før, og det er simpelt hen for at forstå, hvad det er Enhedslisten mener, når Enhedslisten kommer med sit bud på, hvordan vi skaber jobs i byen.

Hvis jobrotation er nøglen, så er jeg bare nødt til at høre igen, hvordan det er konkret, vi skaber jobs, ikke hvordan det er, vi får en midlertidig opkvalificering, en midlertidig ansættelse, som måske kan hjælpe folk i forhold til deres dagpengeperiode. Hvordan er det, Enhedslisten mener, at jobrotation bidrager til flere konkrete jobs i længden?

Klaus Mygind (F): Det drejer sig om det forhold, vi har diskuteret i udvalget, at vi kunne hjemtage AC-indsatsen. Det, jeg ser som problemet, er jo, at det vil give forvaltningen en række udgifter, vi skal opbygge en ny kompetence, samtidig med at hvis vi lod den blive, så er der en indsats, og så kunne vi måske bruge pengene på den anden led på noget andet. Det synes jeg faktisk er et dilemma, som jeg godt vil høre, hvad I tænker om.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Vi giver ordet til ordføreren.

Signe Færch (Ø): Jamen først til borgmester Anna Mee Allerslev om, at jobrotation ikke skulle skabe jobs. Du udvider jo ikke nettoantallet af jobs, men du udvider jo antallet af mennesker, som er i jobs. På den måde kan man sige, at det er en skabelse af jobs, fordi du får nogle, som ellers ville stå uden for arbejdsmarkedet, til rent faktisk at komme ind på arbejdsmarkedet. Det gør man så kun, fordi nogle af dem, der er i de oprindelige stillinger, bliver hevet ud og bliver sat i noget uddannelse.

Så det er jo en ordning, som slår mange fluer med et smæk, fordi man giver folk et break fra et måske nogle gange meget hårdt ufaglært arbejde, giver dem et kompetenceløft, som vi også har hørt i debatten i dag, som der er skrigende behov for, og samtidig giver nogle arbejdsløse muligheden for rent faktisk at komme ind på arbejdspladsen.

Derudover håber jeg, at borgmesteren hørte, at jeg også nævnte klimareoveringer og vedligeholdelsesarbejder som en måde at skabe jobs på i byen. Så det er ikke den eneste måde, man kan skabe jobs på, men jeg mener, det er med til at skabe jobs.

Som svar til Klaus Mygind på spørgsmålet om AC-indsatsen er jeg helt enig i, at der ligger et dilemma. Jeg vil sige, at generelt at bruge penge på AC-indsatsen står ikke øverst på min ønskeliste i forhold til nogle af de andre grupper som f.eks. ufaglærte.

Samtidig synes jeg, vi har behov for at gennemføre den her hjemtagelse, fordi jeg synes, det er bedre, hvis vi selv står for indsatsen, end hvis vi har eksterne leverandører til at levere for os, hvad vi har, kan man vel godt sige, meget blandede erfaringer med.

Så det er noget, som jeg vil synes, det var rigtig godt, hvis vi kunne finde penge til, og det må vi se på, når vi når til forhandlingerne.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Tak til ordføreren, og så går vi videre i rækkefølgen, og det er Carl Christian Ebbesen fra Dansk Folkeparti.

Carl Christian Ebbesen (O): Det er jo ikke nogen hemmelighed, at vi har siddet og kigget på i udvalget, hvad det kunne være at foretrække at få løst i forhold til det budget, som skal forhandles. Der er indgået en beskæftigelsesaftale, og det er jo en beskæftigelsesaftale, som også Dansk Folkeparti er med i.

Noget af det, som vi lægger meget vægt på, det er, at unge mennesker ikke skal ud og mærke ledigheden. Derfor er det utrolig vigtigt, at man enten kommer i uddannelse, eller, hvis ikke man vælger den vej, at der bliver foretaget en straksaktivering. Det giver ikke mening, at unge mennesker i en pe-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

riode af deres liv lige synes, at nu vil man godt lige have en typisk 3-4 måneder, hvor man lige kan få kontanthjælp i en periode, indtil man nu finder ud af, hvad man gerne vil. Det er ikke nogen farbar vej for unge mennesker. Det er utrolig vigtigt, at vi tager det ansvar alvorligt og siger, at der skal være noget til dem at lave fra dag ét af, de står uden noget at lave. Derfor er jeg glad for, at det er kommet med i aftalen. Vi mangler finansiering til området, fordi selvfølgelig koster det penge at lave en ekstra indsats i forhold til de her unge mennesker.

Hele formålet er jo, at man ikke skal være på kontanthjælp, hele formålet er jo, at man får valgt uddannelsesvejen, eller at man får fundet sig et job. Derfor skal vi have straksaktiveringen i gang. Der er jo andre kommuner her i landet, der har haft succes med det og sagtens kan finde ud af at få det her til at fungere, og jeg er sikker på, at vi også kan gøre det i København.

Jeg er også glad for, at fagbevægelsen, de faglige organisationer har bidraget positivt i forhold til at lave en løsning, som de er med på, og som de godt kan acceptere. For det er heller ikke meningen, at den aktivering, man så bliver sat i, skal trænge andre væk fra arbejdsmarkedet, det har aldrig været tanken. Derfor er jeg glad for, at der også er fundet en løsning, hvor vi har de faglige organisationer med os.

Nu er det jo ikke nogen hemmelighed, at jeg synes, det er lidt skuffende, at vi i Københavns Kommune har en overledighed på 2 procentpoint. Der er ikke noget, der tilsiger, at vi i en vækstkommune som København ikke skulle have samme beskæftigelsesniveau som andre dele af landet, men det har vi ikke. Vi har alt for mange, der igennem alt for lang tid er blevet parkeret på passiv forsørgelse, og som i virkeligheden har brug for en stor håndsrækning.

Derfor har jeg også i de spørgsmål, jeg har stillet tidligere i dag, været meget optaget af at høre, om man virkelig er interesseret i at prioritere de arbejdsløse, altså prioritere dem, der i virkeligheden står og mangler et arbejde, og vi må også prioritere dem, som mangler uddannelse eller en social indsats for at kunne få sig et arbejde og passe det.

Jeg er glad for, at der alligevel er villighed til det, når jeg har spurgt til det. Jeg kan mærke, at der fra de andre partiers side er villighed til at være med til at løse det her problem. Det, der bekymrer mig, er, om man i virkeligheden også, når det kommer til stykket, er villig til at afsætte de midler, der skal til. Men det må forhandlingerne jo få prøvet af. Jeg er lidt skeptisk, fordi jeg jo kan se, at meldingerne stritter lidt i hver sin retning. Jeg er ked af, at Socialdemokratiet ikke kunne give nogen garanti for, at man faktisk ønskede at prioritere og ikke skære ned på det her område i forhold til de arbejdsløse.

Nu er det jo også et integrationsudvalg, og det er jo ikke nogen hemmelighed, at der er massive integrationsudfordringer i København. Den opgave er vi nødt til at tage alvorligt. Jeg er frygtelig ked af at se, at vi har en række projekter i kommunen, som ikke nytter nogen verdens ting. Det er jo ikke kun i Beskæftigelses- og Integrationsudvalget, den slags ting finder sted. Vi har nogle småtterier med lidt eidfest, vi åbenbart skal bruge lidt penge, skatte kroner på.

Men jeg tænker nu mere der, hvor de store udgifter er. Det er jo typisk i forhold til skoleområdet, uddannelse, modersmålsundervisning, det er i forhold til tosproglærere og den slags, hvor dansk Folkeparti ønsker en gennemgang af de områder, og så skal vi få fjernet det, der ikke virker, og det kan faktisk frigøre en række midler til, at vi kan sørge for, at vi kan få en bedre integrationspolitik i København.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Vi siger tak til ordføreren og går videre til borgmester Anna Mee Allerslev.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

Borgmester **Anna Mee Allerslev**: Jeg vil først og fremmest kvittere for de gode ordførertaler, der har været, og de gode ambitioner, der er på området, og generelt takke udvalgets medlemmer for, at der altid er villighed til at finde løsninger, også i en periode, hvor det er rigtig svært.

Et af de konkrete beviser, vi har, på, at vi faktisk samarbejder på tværs af partierne også i en svær periode, også selv om vi har forskellige prioriteringer, er den beskæftigelsesaftale, som jeg har foran mig, som vi har indgået for 2013, hvor vi netop har arbejdet med, hvordan vi kommer den overledighed til livs, som Carl Christian Ebbesen beskrev lige før, hvordan vi får givet vores ledige arbejdsløse et løft, og hvordan vi også får tilgodeset nogle af de mest udsatte ledige, som vi ellers ikke har talt så meget om i dag.

Den aftale håber jeg selvfølgelig, at vi fortsat kan opfylde, selv om vi, som Carl Christian Ebbesen har været inde på, står med en finansieringsudfordring lige nu bare i forhold til det, vi konkret ønsker at gøre i udvalget.

Men derudover vil jeg også gerne kvittere for de ting, som både Socialdemokraterne, SF og Enhedslisten har været inde på, i forhold til ambitionen på praktikpladsområdet. Jeg synes, det er et rigtig flot og ambitiøst notat, forvaltningerne i fællesskab er kommet med. Det er mange penge, 7, 9 og 10 mio. i service for at få den her indsats til at virke, men det er bestemt noget, som vi gerne vil prioritere.

Derudover synes jeg også, at det er meget fornuftigt at se på, hvordan vi generelt kan give vores ledige en opkvalificering uddannelsesmæssigt, selvfølgelig især i forhold til de ufaglærte, og jeg synes, jobrotation er en glimrende måde at løse en af udfordringerne på.

Jeg vil bare godt advare mod at tro, at jobrotation er svaret på alt. Det kræver mange forskellige indsats, når vi skal komme denne her store udfordring i forhold til opkvalificering og manglende uddannelse til livs. Så det tror jeg er vigtigt, at vi holder os for øje.

Så vil jeg minde ordførerne om, at vi jo allerede har finansieret et jobrotationssekretariat, men jeg synes selvfølgelig det er en god ide at prioritere private jobrotationer noget mere, også internt i kommunen. Vi har gode erfaringer fra den aftale, vi lavede sidste år, Beskæftigelses- og Integrationsudvalget sammen med teknik- og miljøforvaltningen, hvor vi netop nu har fået de første resultater fra teknik- og miljøforvaltningen på, at hvis man prioriterer jobrotation internt i kommunen ved at give et reelt serviceløft, give servicemidler, jamen så kan man få nogle gode resultater, hvor vi både får efteruddannet kommunens medarbejdere og samtidig får ledige i jobrotation med mening.

Noget af det, som er vigtigt for mig, ud over de ting, der er blevet sagt, med socialøkonomiske virksomheder, efteruddannelse og praktikpladser, jobskabelse selvfølgelig, er netop at se på, hvordan vi så rent faktisk laver jobskabelsen ud over de anlægsinvesteringer og den erhvervsservice, vi gerne vil have, men konkret, hvordan vi knytter erhvervsudviklingen og erhvervsservice sammen med vores jobindsats.

Der mener jeg rent faktisk, at vi har nogle rigtig gode svar på AC-området. Vi har gode erfaringer med en ordning, som vi kalder vækstakademiker, hvor vi får ledige akademikere til frivilligt at indgå i nogle kursusforløb, så de kan komme ud og skabe vækst i vores små og mellemstore virksomheder.

København har langt flest små og mellemstore virksomheder, selv om det ofte er de store, der er i fokus, og hvis vi får flere AC'ere ud i de små og mellemstore virksomheder, jamen så viser vores resultater, og OECD og DJØF og alle gode folk har peget på det, at det er noget af det, der skaber vækst, skaber jobs for de AC'ere, der får skabt deres egne arbejdspladser, men også for de op til 2-3 andre grupper af ledige, de hiver med sig ind i virksomhederne.

Så derfor synes jeg, at selv om AC'erne generelt er en af de grupper, som man ikke mener, der skal gøres noget for, så må vi her i krisetiden i forhold til en vækst dagsorden, men også i forhold til at lave en indsats for en af de grupper, der faktisk er rigtig hårdt ramt lige nu, ikke glemme den højtuddannede arbejdskraft.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

Det samme gælder i forhold til den generelle virksomhedsservice. Vi må heller ikke glemme, at vi også kan blive bedre der, at vi også i forhold til at servicere vores virksomheder kan blive bedre, men at det kræver en indsats, det kræver en prioritering, fordi det lidt er nyt land for os at gå ind i den del også.

Grunden til, at jeg præcis fremhæver AC'ere og virksomhedsindsats, ud over at jeg tror på, det er det, der skaber flest job lige nu, er, at det ikke er blevet nævnt så meget ellers, så det er ikke et udtryk for, at jeg ikke synes, de andre ting, der er blevet nævnt, er en god ide.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Ja tak. Så går vi i gang med spørgerunden. Den første er Signe Færch, værsgo.

Signe Færch (Ø): Jeg vil gerne spørge borgmesteren lidt om indsatsen for de mennesker, som er i gang med at falde ud af dagpengesystemet. Borgmesteren har jo været ude i pressen og fremlægge det budgetønske, som forvaltningen også har lavet notater på, i forhold til at bruge 26 mio. på en særlig indsats for dagpengemodtagere.

Nu sidder jeg her med budgetnotatet, som slår ret tydeligt fast, at det er en videreførelse af den tidligere indsats. Det er jo godt, at vi har lavet en indsats, og det er godt, at man forsøger sig med samtaler og mere aktivering. Man må også sige, at vi har i hvert fald ikke løst problemet endnu, så spørgsmålet er, om det, at borgmesteren ønsker at fortsætte den indsats, man hidtil har gjort over for dem, der er ved at falde ud, er ambitiøst nok, og om det er nok.

Man kan jo høre i dag, at der er bred politisk enighed om, at der skal gøres noget her, så spørgsmålet er jo ikke længere, om der skal gøres noget, men om vi gør det rigtige. Jeg vil høre, om borgmesteren tror, at det rent faktisk løser problemet, hvis vi bare fortsætter med at lave den indsats, vi også tidligere har lavet.

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg har hørt, at borgmesteren har været ude og sige, at man ønsker en forbedret greencardordning, eller at man ønsker at øge antallet af udenlandsk arbejdskraft til Danmark og også afsætte midler til, at de, der er her på en greencardordning, får bedre muligheder.

Jeg kunne godt tænke mig at høre lidt mere om, hvad det er for nogle tanker, borgmesteren gør sig på det her område. Og så undres jeg i øvrigt over, at folk, der kommer ind på greencardordningen, jo burde være veluddannede folk, der kan finde ud af at klare sig selv.

Og så kunne jeg godt tænke mig den håndsrekning også at høre, om det virkelig kan passe, at de har brug for en udstrakt hånd, og hvordan det kan være, at borgmesteren ønsker at bruge skatteydernes penge på folk, der i virkeligheden er her i landet for at prøve at bidrage til vores økonomi og ikke for at trække på den.

Signe Goldmann (U): Ja, nu sagde borgmesteren jo, at det, at AC'erne, de veluddannede, fik så meget taletid lige nu, ikke handlede om, at man ikke var interesseret i de andre. Men jeg har bare lige behov for at vide, hvis det nu kommer til en prioritering, om det er sådan, at det er de veluddannede, der ligger borgmesterens hjerte nærmere end f.eks. de ufaglærte.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg giver ordet til borgmester Anna Mee Allerslev for besvarelse, værsgo.

Borgmester **Anna Mee Allerslev**: Det glæder mig, at Signe Færch sidder med notatet om langtidsledige, og det glæder mig også, at Signe Færch har fulgt med i, hvad jeg siger i pressen, fordi så

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

ville Signe Færch også have været opmærksom på, at det jo langtfra kun er samtale og aktivering, jeg har været ude og foreslå.

Det, som det handler om for mig, er, at vi skal sørge for, at der er et meget intensivt forløb, og det intensive forløb kan være alt lige fra flere samtaler, gode jobsamtaler, det ved vi virker, selv om folk elsker at skælde dem ud, til aktivering med henblik på f.eks. en afklaring i forhold til et brancheskift. Det kan også være uddannelse, det kan også være virksomhedsforløb, som vi også ved virker, især hvis det bliver kombineret med korte uddannelsesforløb, som jeg ved, at Enhedslisten også er optaget af og anerkender er en god idé.

Om det er ambitiøst nok? Det synes jeg bestemt, det er, og jeg glæder mig jo rigtig meget til at diskutere med udvalget og med ministeren, hvordan vi kan gøre den her indsats endnu bedre. Jeg håber, at København får del i de over 300 mio., som regeringen nu har afsat til lige præcis den her indsats. Jeg håber bestemt, at København får penge efter, hvor mange ledige vi har, og ikke efter, hvad for et bloktilskud, vi har, fordi det er det, der vil give mest mening for os, men også for de ledige. Så ambitiøst nok, ja, det vil jeg i hvert fald sige, det er.

Til Carl Christian Ebbesen, der spørger, hvorfor det er nødvendigt at hjælpe nogle af de højtuddannede, der kommer her til landet, vil jeg selvfølgelig sige, at det jo også er rigtig ærgerligt, at det er nødvendigt, fordi greencardordningen burde jo være sådan, så de højtuddannede, der kom hertil, selv kunne finde jobs. Og vi burde også have et samfund og et arbejdsmarked, som sørger for, at man kunne få de jobs, der var, hvis man havde de rigtige kvalifikationer. Men vi kan bare konstatere, at det desværre ikke altid er sådan.

Derfor har jeg været ude og sige, ja, og der ligger også et notat på det, at vi ønsker at gøre noget mere for denne her gruppe, sådan så vi kan få det ud af de højtuddannede, som vi gerne vil, nemlig at få det omsat til skattekrone, til vækst for byen. 200.000 kr. pr. højtuddannet er nogle af de sidste tal, jeg har hørt, men jeg ved, at Carl Christian Ebbesen ikke er enig i de tal. Så med forbehold for det forbehold fra ordføreren er det i hvert fald det, der er min ambition.

Jeg synes også, der er andre ting end kun at forbedre greencardordningen, vi kan gøre i København. Jeg vil også meget gerne fortsætte vores værtsprogram, som har været en kæmpesucces, hvor over 150 københavnere frivilligt og gratis har hjulpet nye københavnere med at blive integreret kulturelt i samfundet eller på arbejdsmarkedet.

I forhold til Signe Goldmann om, hvilken gruppe ledige der ligger mit hjerte nærmest, vil jeg forsikre Signe Goldmann om, at det gør alle de ledige, det gør alle grupper. Jeg vil bare sige, at det, der er problemet lige nu, er, at vi står i en situation, hvor arbejdsløsheden også er hård ved AC'erne, og derfor må vi ikke glemme dem, der er ledige, som har en længere uddannelse, bare fordi vi normalt tror, at de kan finde et job selv. De er altså lige så udsatte lige nu. Det er de i hvert fald ifølge vores tal og ifølge vores viden fra vores medarbejdere.

Signe Færch (Ø): Så må jeg prøve at omformulere mit spørgsmål nu, fordi det, jeg egentlig gerne vil prøve at få borgmesteren til at svare på, er, om borgmesteren tror, at den her indsats vil løse problemet, fordi, som man kan se i notatet, det jo er den indsats, man hidtil har lavet.

Der er lige for nylig kommet tal, som viser, at hvis man ikke fra regeringens side sammen med Enhedslisten i sidste års finanslov havde lavet en midlertidig forlængelse af dagpengeperioden, så var der 14.000, der på nuværende tidspunkt var faldet ud af dagpengesystemet, hvor altså omkring 2/3 ikke har ret til kontanthjælp. Hvis man bare laver et forsigtigt regnestykke, hvor man siger, at det er befolkningsmæssigt lige, altså at vi ikke har en overledighed, så er det altså 1.400 københavnere, som ville være faldet ud.

Det, jeg prøver at spørge om, er: Hvad er det, der får borgmesteren til at tro, at den her indsats, som sådan set kan være fin nok, det er ikke, fordi jeg synes, der er noget galt med indsatsen, men hvad

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 3. september 2012**

er det, der får borgmesteren til at tro, at det nu vil løse problemet, når det tydeligvis ikke er lykkedes for os tidligere? Og vi er jo enige om, at problemet skal løses, kan jeg høre.

Susan Hedlund (A): Jeg kunne godt tænke mig at stille et spørgsmål til den radikale borgmester. Man kan jo tale om mange ting, greencard og alt muligt andet, men hvis man nu skulle pege på tre ting, som den radikale borgmester ville prioritere i forhold til budgetforhandlingerne, så kunne jeg godt tænke mig at høre, hvad det er.

Carl Christian Ebbesen (O): Hvis selv de højtuddannede skal have støtte ifølge den radikale borgmester her, hvordan skal udlændinge uden uddannelse så nogen sinde få sig et job? Og hvordan hænger det sammen med, at jeg har hørt den radikale borgmester være ude og sige, at det er udenlandsk arbejdskraft, der skal redde Københavns økonomi? Altså så kan jeg kun gentage spørgsmålet: Hvis selv de højtuddannede udlændinge, der kommer til København, har brug for kommunens støtte og hjælp, hvordan har man så overhovedet fantasi til at tro, at folk, der kommer hertil uden uddannelse, skulle kunne få et arbejde?

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Borgmester Anna Mee Allerslev for besvarelse.

Borgmester **Anna Mee Allerslev**: Jamen mit svar er jo lige så godt som Signe Færchs svar, i og med at Enhedslisten jo har foreslået nogle af de samme ting, som vi har foreslået fra Det Radikale Venstres side, bare lidt færre.

Om jeg tror personligt, at den indsats, som vi har fremlagt, vil lykkes? Jamen indsatsen er blevet lavet på baggrund af dygtige, kvalificerede folks bedste bud på, hvad det er der virker. Det gør flere og bedre jobsamtaler, det gør motiverende, afklarende samtaler, forløb, der leder op til måske et brancheskift, herunder en opkvalificering i forhold til at kunne varetage det brancheskift. Det gør en ordentlig indsats på virksomheder, som vil integrere nogle af de ledige, som har været lang tid væk fra arbejdsmarkedet.

Og på den måde tror jeg, at summen, eller håber jeg, jeg kan jo ikke trylle, men jeg håber, at summen vil være med til selvfølgelig at afhjælpe problemet. Men jeg tror, at mit bud er lige så godt som Enhedslistens bud, i og med at Enhedslisten faktisk er kommet med færre forslag, i hvert fald hvad jeg kender til, end hvad vi har foreslået.

I forhold til Susan Hedlunds spørgsmål om, hvad jeg nu prioriterer højest, så vil jeg sige, at noget af det, jeg prioriterer højest, er at sørge for, at vi kan få en ordentlig AC-indsats. Det gør jeg, fordi der mangler penge lige nu. Klaus Mygind, SF's ordfører, var også inde på det. Hvis vi gerne vil hjemtage området og lave en ny og bedre indsats, og det vil et stort flertal i udvalget, det har sådan set pålagt forvaltningen at sørge for, at det kan ske, hvis vi får finansiering til det, jamen så kræver det service-midler, det kræver servicemåltal.

Derfor er det en af mine højeste prioriteter, fordi jeg kan se, at det her er en af vores mest udfordrede grupper i forhold til volumen, men også fordi vi kan se, at hvis vi formår at lave en ordentlig AC-indsats i virksomhederne, så skaber det ikke kun jobs til AC'erne, så skaber det også jobs til andre grupper. Derfor er det noget af det, jeg prioriterer meget højt.

Så prioriterer jeg også højt, at vi får endnu bedre jobsamtaler, og at vi får lavet en indsats tidligere, for når man kigger på vores overledighedskurve eller vores afgang, så kan vi se, at et af de steder, hvor vi kan være bedre, er lige præcis i starten af ledighedsperioden. Derfor synes jeg, det er meget vigtigt, at vi får nogle jobsamtaler, hvor man sætter ind fra dag ét eller hurtigst muligt og får afklaret den lediges situation, får fundet ud af, hvad er præcis det rigtige forløb til dig, hvad er det præcis for et forløb, du skal have for at komme tættere på arbejdsmarkedet og i sidste ende i job.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

Det handler også om at få lagt noget ordentlig kvalitet ind i de her jobsamtaler. Det er der allerede for manges vedkommende, men vi må erkende ligesom alle andre jobcentre og jobcenterchefer, at vi også kan gøre det bedre her.

I forhold til Dansk Folkeparti kan jeg ikke nå at svare på spørgsmålet. Så hvis Dansk Folkeparti er meget optaget af, at jeg svarer, så må Dansk Folkeparti hellere spørge igen.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Vi går til en ny spørgerunde, og det er først Signe Færch.

Signe Færch (Ø): – Som fuldstændig anerkender, at borgmesteren ikke kan trylle og løse det her problem. I parentes bemærket kan man måske sige, at borgmesteren er en af dem i det her rum, der har bedst adgang til en vis partileder, som måske kunne løse problemet, hvis hun ikke bare synes, at "sådan er det jo".

Lige meget hvor dygtige akademikere, der har udregnet de her analyser, er det slet ikke det, jeg betvivler. Så må vi bare konstatere, at virkeligheden har i hvert fald bevist, at det, vi gør nu, desværre ikke er nok. Jeg tror, der er gode intentioner hos et stort set, eller i hvert fald den fornuftige del af et udvalg, om, at det her skal løses. Men vi kan jo bare se på de tal, der ligger nu, for, hvor mange der ville være faldet ud, hvis ikke vi havde lavet den midlertidige forlængelse, at det, vi gør, hvor godt det end er, ikke løser problemet.

Vi har fra Enhedslistens side, synes jeg, været meget kreative. Vi foreslår bl.a., at vi ansætter folk, så man kan få optjent de allersidste timer. Vi foreslår også at give arbejdsløse, som er på vej til at falde for dagpengereglerne, en ret til at komme til samtale, så de ikke bliver sorteret fra, fordi de har lang arbejdsløshed eller mange år på bagen.

Så vi synes sådan set, vi har strakt os i forhold til at finde på kreative modeller. Jeg vil bare høre, om borgmesteren vil være med til at tænke uden for boksen og gøre noget nyt, eller man vil gøre det, som vi desværre ved ikke løser problemet.

Susan Hedlund (A): Jamen jeg vil gerne sige, at vi jo er meget enige i, at det her med jobsamtalerne skulle være med til at løse problemerne, plus en håndholdt indsats. Men jeg vil da gerne spørge borgmesteren om ... om ... nu tabte jeg helt tråden. Tak.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Det kan ske.

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg vil gerne have svar på et foregående spørgsmål. Det er, at når selv højtlønnede udlændinge skal have støtte og hjælp af kommunen, jeg troede, de var her for at bidrage, så vil det være underligt, at man ønsker endnu flere af dem. Jeg forstår ikke, hvorfor man overhovedet tror, at man kan invitere uuddannet arbejdskraft herop og så tro, at den kan bidrage til dansk økonomi.

Men egentlig vil jeg i virkeligheden rose den radikale borgmester for hendes ildhu, som jo på mange områder minder om Dansk Folkepartis, i forhold til, at unge mennesker og arbejdsløse generelt ikke er nogen, der skal forsømmes.

Derfor, hvis der lige var nogle få sekunder tilbage til at svare på det, kunne jeg godt tænke mig lige at få bekræftet, at den radikale borgmester i virkeligheden ønsker at gøre en indsats i forhold til den meget store overledighed, vi har i København, og vil kæmpe for det i budgetforhandlingerne. Fordi det kræver virkelig, at vi er nogle partier, der står sammen om at sige, at det her er et område, der skal prioriteres; ellers går det ud over de arbejdsløse.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Til besvarelse, værsgo.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

Borgmester **Anna Mee Allerslev**: Jeg vil starte med Carl Christian Ebbesen, sådan så jeg sørger for at sikre, at jeg får svaret.

For mig, Carl Christian Ebbesen, handler det ikke om enten-eller, det handler om både-og. Vi skal både sørge for, at de højtuddannede, der er her, kommer i job og bidrager til samfundet og bidrager til at skabe job for andre. Hvis det stod til mig, og det er nok der, hvor jeg adskiller mig fra ordføreren, jamen så ville jeg også gerne have flere højtuddannede, som kom hertil og skabte jobs for sig selv og for flere, skabte vækst i samfundet. Men selvfølgelig skal vi også sørge for, at de lavtuddannede eller de ufaglærte med anden etnisk baggrund også kommer i job.

Der har jeg jo flere gode initiativer sammen med Dansk Folkeparti og resten af partierne, hvor vi netop ser på, jamen hvad er det så, vi skal gøre for, at vores lavtuddannede eller ufaglærte borgere med anden etnisk baggrund kommer i job. Det kan være en fremskudt sprogindsats, som sørger for, at de kommer tættere på arbejdsmarkedet. Det kan være konkrete uddannelsesforløb, det kan være at lave en særlig indsats specifikt for nogle bestemte grupper, eller specifikt for kvinder inden for bestemte grupper har vi sågar lavet. Så jeg synes ikke, det er enten-eller, jeg synes, det er både-og.

I forhold til Signe Færch og Enhedslistens ordførers forslag er det rigtigt, jeg havde glemt de meget kreative forslag, som Enhedslistens ordfører netop kom op med lidt tidligere på denne her talerstol.

Jeg tror ikke, det er nogen hemmelighed, at nogle af Enhedslistens kreative forslag, når det handler om at løse problemet ved bare at skabe flere jobs, som der ikke nødvendigvis er brug for i den offentlige sektor, er et af de steder, hvor Enhedslisten og Det Radikale Venstre måske adskiller sig lidt fra hinanden i forhold til, hvad man synes er økonomisk forsvarligt.

Jeg ved sådan set heller ikke, om Enhedslistens forslag er lovlige, men hvis de er lovlige, og hvis Enhedslistens ordfører kan svare mig på det allerede nu, så er det jo op til flertallet herinde. Men jeg vil sige, jeg tror ikke, det er med Det Radikale Venstres prioritet eller gode vilje, at vi fremfører lige præcis de her løsninger, fordi for mig at se er det lidt nogle kortsigtede løsninger og ikke noget, som kan løse situationen på lang sigt.

Så jeg må gentage mig selv i forhold til før. Jeg mener, at den ambitiøse plan, som er lagt frem, er det bedste, vi kan gøre, flere intensive jobsamtaler med ordentligt indhold, opkvalificering i forhold til de nye brancher, som vi gerne vil have vores langtidsledige hen i, virksomhedsrettede forløb, som ikke kun er ude i virksomhederne, men hvor der også er plads til opkvalificering sideløbende eller lige inden.

Og selvfølgelig skal vi også se på, og det vil jeg gerne have, at vi gør så tidligt i forløbet, har vi overhovedet de rigtige tilbud i forhold til, at vi har at gøre med en gruppe, som måske har andre problemer end kun ledighed, selv om man i realiteten ikke må have det, når man er dagpengemodtager. Det skal vi selvfølgelig også være endnu bedre til at spotte, sådan så vi sørger for, hvis det er nødvendigt, at lave en anden indsats end kun den, som handler om at få folk tættere på arbejdsmarkedet.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Vi tager den sidste spørgerunde. Der bliver altså ikke lejlighed til at komme tilbage denne her gang, også selv om man skulle have mistet overblikket over, hvad det var, man ville stille spørgsmål om. Så er det altså slut nu.

Susan Hedlund (A): Når man bliver gammel, så gør alle det, det svigter oppe i hovedet.

Det, jeg vil spørge borgmesteren om, er, at man kan gøre alle de her ting, som vi har værktøjer til, og som vi også er enige om i forhold til beskæftigelsesaftalen. Vi har jo også gerne villet foreslå, at der bliver en håndholdt indsats. Men anerkender borgmesteren ikke, at der er mangel på job, mangel på job til de ufaglærte, og at det er der, udfordringen ligger? Ellers er der jo mange af dem, der vil ryge ud i den her sammenhæng.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. september 2012

Carl Christian Ebbesen (O): Kommer De Radikale med i en budgetaftale, der kommer til at skære ned på de arbejdsløse?

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Den sidste er Signe Færch.

Signe Færch (Ø): Når borgmesteren siger, at der ikke er brug for flere jobs i den offentlige sektor, så kan jeg godt undre mig lidt over, om borgmesteren for nylig har været ude i børnehaver og skoler, hvor jeg tror, der er mange steder, hvor de ville sætte pris på en ekstra hånd, om end kortvarigt.

Modellen med at ansætte er jo dels noget, man har sat i gang i Frederikshavns Kommune, dels er det en model, man kender tidligere fra de småjobs, man oprettede for at komme uden om 450-timers reglen eller 300-timers reglen, hvad den hed på forskellige tidspunkter, forskellige steder i landet. Så det er kreativt, ja, det er ud af boksen, men det er jo ikke sådan fuldstændig out of the blue, det er noget, som vi har set kunnet fungere andre steder.

Og ja, det er et kortsigtet forslag, det er ikke noget, der løser problemet. Det er nemlig bl.a. borgmesterens helt eget parti, som sidder med muligheden for at løse det her problem. Det har man blankt og pure afvist. Det er jo brandærgeligt, og derfor bliver vi desværre nødt til at bruge vores budget til at lave lappeløsninger, sådan er det.

Så er jeg ked af at høre, at borgmesteren tror, at det her er det bedste, man kan komme op med, fordi så løser vi jo ikke problemet. Jeg håber, at borgmesteren i hvert fald i forhandlingerne vil være med til at tænke videre og sige, hvad vi kan gøre, for det er et problem, som skal løses. Og det handler om, at der mangler job, som Socialdemokraternes ordfører meget rigtigt siger.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg giver ordet for sidste omgang til borgmester Anna Mee Allerslev, værsgo.

Borgmester Anna Mee Allerslev: Jamen jeg er fuldstændig enig med både Enhedslisten og Socialdemokraternes ordfører i, at selvfølgelig mangler vi jobs lige nu. Men vi ved også, at de jobs, vi kommer til at mangle i fremtiden, ikke er ufaglærte jobs. Så derfor handler det selvfølgelig om, som ordføreren har været inde på, at sørge for at opkvalificere vores ufaglærte her, når vi har krisen. Det skal vi selvfølgelig også gøre, når vi ikke har en krise, men så er det ikke lige så nemt at få de ledige til at opkvalificere sig.

Men jeg mener altså stadig, at tingene hænger sammen. Vi skal passe på med at se det adskilt og tro, at enten er det de ufaglærte, vi gør noget for, eller også er det akademikerne, eller også er det virksomhederne, de store, stygge virksomheder. Jeg tror på, eller jeg ved, at det hænger sammen. Derfor er vi nødt til at se det som et integreret hele både i forhold til, når vi laver en virksomhedsstrategi hos os selv i Københavns Erhvervsservice, men også når vi laver vores beskæftigelsesindsats.

Så hvis vi kan hjælpe nogle privilegerede højtuddannede med at få et job, som så kan hjælpe nogle mindre privilegerede ufaglærte med at få et job, så har jeg altså ikke noget imod det. Tværtimod vil jeg sige, at det er en god situation, det er en win-win-situation, og det vil jeg altså ikke forhindre, bare fordi der er nogle, der har taget en lang uddannelse og så er blevet arbejdsløse.

I forhold til Carl Christian Ebbesens meget direkte spørgsmål, om Det Radikale Venstre kan være med i et budget, som skærer ned på arbejdsløshedsindsatsen i Københavns Kommune, så vil jeg sige, at det ville være meget svært for mig at se. Men for det første så tror jeg, Det Radikale Venstre har lært, at der ikke er noget, der er ultimativt i dansk politik.

For det andet så vil jeg også kvittere for de mange ordførertaler fra BIU-medlemmer, men også fra andre, som har prioriteret beskæftigelsesindsatsen, som har sagt, at hvis der er noget, der er vigtigt

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 3. september 2012**

for vores by lige nu, så er det at sørge for at få de ledige i job. Derfor kan jeg dårligt forestille mig et budget, hvor et flertal herinde ville skære ned på indsatsen. Så jeg håber bestemt ikke, at det er et scenarie, som jeg kommer til at skulle forholde mig til.

I forhold til Signe Færch og Signe Færchs vedvarende påstande om, at det, som jeg har foreslået skal ske på langtidsledighedsindsatsen, ikke er ambitiøst nok, så kan jeg ikke sige andet end det, jeg har sagt de tre andre gange, at jeg tror på, at det her virker. Jeg håber meget på, at vores indsats kommer til at gøre en forskel for den enkelte ledige. Vi gør alt, hvad vi overhovedet kan, for at lave så skræddersyet en indsats som overhovedet muligt, de sidste 12 måneder lave det faseindel, lave noget, der passer præcis til den enkelte.

Og med de penge, vi også får fra akutpakken fra beskæftigelsesministeren, jamen så håber jeg, at vi kan lave en indsats, der bliver så intensiv, at man kan få samtaler ikke bare hver tredje måned, men hver måned og gerne endnu hyppigere, fordi vi ved, at det er noget af det, der hjælper, især også konkret jobformidling. Jeg tror altså ikke, det hjælper bare at ansætte flere, hvis det ikke nødvendigvis er det, som kommunen har brug for.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Vi siger tak til borgmesteren. Dermed er vores forhandlinger i 1. runde slut. Jeg skal høre, om der er nogen, der ønsker ordet i 2. runde. (*Ophold*). Det er ikke tilfældet; så har vi afsluttet punktet på aftenens dagsorden.

Jeg skal foreslå, at vi oversender sagen til 2. behandling den 4. oktober 2012. Økonomiudvalget har vedrørende budgetforslaget anbefalet, at sagen mellem Borgerrepræsentationens 1. og 2. behandling henvises til Økonomiudvalget.

Økonomiudvalget har endvidere anbefalet, at Borgerrepræsentationen fastsætter frister for fremsættelse af ændringsforslag og underændringsforslag til budgetforslaget. Fristen for fremsættelse af ændringsforslag til budget 2013 er mandag den 17. september i år kl. 12. Og fristen for fremsættelse af underændringsforslag til budgetforslaget er onsdag den 26. september i år kl. 12. Økonomiudvalget er dog undtaget fra disse frister.

Jeg går ud fra, at der ikke ønskes afstemning herom? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet. Sagen er herefter oversendt til 2. behandling og henvises til Økonomiudvalget, og fristerne er herefter fastsat som foreslået.

Der er ikke flere sager til behandling i aften.

Mødet sluttede kl. 22.05